

ພຣະທັມກິຈການ

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28

ກິຈການ

Acts

ຂອງ

of

ພວກອັດສາວົກ

The Apostles

1 ສັນຍາຈະຊົງປະທານພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ

The Promise of the Holy Spirit

- 1 ທ່ານເທໂອຟິໂລເອີຍ, ໃນໜັງສືເທລັມຕັນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກ່ຽວກັບສິ່ງທັງປວງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງຕັ້ງຕົ້ນກະທຳແລະສິ່ງສອນ
- 2 ຈົນເຖິງວັນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຮັບພຣະອົງຂຶ້ນເມືອ ຄືພາຍຫລັງທີ່ພຣະອົງຊົງສິ້ງໂດຍເດດພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດແກ່ພວກອັດສາວົກທີ່ຊົງເລືອກໄວ້ນັ້ນ
- 3 ຄັນພຣະອົງຊົງທົນທຸກທໍຣະມານ ແລ້ວໄດ້ຊົງສະແດງພຣະອົງແກ່ຄົນພວກນັ້ນດ້ວຍຫລັກຖານຫລາຍຢ່າງ ພິສູດວ່າພຣະອົງຊົງພຣະຊົນຢູ່ ແລະໄດ້ຊົງປາກົດແກ່ເຂົາລະຫວ່າງສີ່ສິບວັນ ແລະໄດ້ຊົງສົນທະນາກັບເຂົາເຖິງເລື່ອງຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ
- 4 ໃນເວລາທີ່ພຣະອົງຊົງຮ່ວມປະຊຸມຢູ່ກັບເຂົາ ຈຶ່ງຊົງສິ້ງເຂົາບໍ່ໃຫ້ອອກໄປຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແຕ່ໃຫ້ຄອບຮັບຕາມພຣະສັນຍາຂອງພຣະບິດາ ຄືພຣະອົງໄດ້ຊົງບອກວ່າ, “ຕາມທີ່ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຍິນຈາກເຮົານັ້ນແຫລະ
- 5 ເພາະວ່າໂຢຮັນໃຫ້ບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳກໍແມ່ນ ແຕ່ຕໍ່ໄປອີກບໍ່ເທິງທ່ານທັງຫລາຍຈະໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ”

ການສະເດັດສູ່ສວັນ

The Ascension of Jessus

(ມຮກ 16:19-20; ລກ 24:50-53)

- 6 ເມື່ອເຂົາໄດ້ປະຊຸມພ້ອມກັນ ເຂົາຈຶ່ງທູນຖາມພຣະອົງວ່າ, “ຂ້າແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງຈະຊົງຕັ້ງຣາຊອານາຈັກຄືໃໝ່ໃຫ້ແກ່ພວກອິສຣາເອນໃນປັດນີ້ຫລື”
- 7 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ບໍ່ແມ່ນໜ້າທີ່ຂອງພວກທ່ານທີ່ຈະຮູ້ເວລາຫລືຍາມກຳນົດ ຊຶ່ງພຣະບິດາໄດ້ຊົງຕັ້ງໄວ້ດ້ວຍສິດຂອງພຣະອົງເອງ

- 8 ແຕ່ທ່ານທັງຫລາຍຈະໄດ້ຮັບພຣະຣາຊທານຣິດເດດ ເມື່ອພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດຈະສະເດັດມາເຖິງພວກທ່ານ ແລະ ພວກທ່ານຈະເປັນພຍານຝ່າຍເຮົາໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ, ຕລອດທົ່ວແຂວງຢູດາຍ, ກັບແຂວງຊາມາເຣັງ, ແລະຈົນເຖິງທີ່ ສຸດປາຍແຜ່ນດິນໂລກ”
- 9 ເມື່ອພຣະອົງຊົງກ່າວດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ພຣະເຈົ້າຊົງຮັບພຣະອົງຂຶ້ນເມືອ ຂນະທີ່ເຂົາກຳລັງເບິ່ງຢູ່ ແລະມີເມກມາຮັບພຣະ ອົງໃຫ້ພົ້ນຈາກສາຍຕາຂອງເຂົາ
- 10 ເມື່ອເຂົາກຳລັງແນມເບິ່ງພ້າ ຂນະທີ່ພຣະອົງສະເດັດຂຶ້ນເມືອນັ້ນ ເບິ່ງແມ, ມີສອງຄົນນຸ່ງເຄື່ອງຂາວມາປາກົດຍືນຢູ່ໃກ້ ເຂົາ
- 11 ສອງຄົນນັ້ນຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ຊາວຄາລີເລເອີຍ, ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງຍືນເບິ່ງທ້ອງພ້າ ພຣະເຢຊູອົງນີ້ຊົງຮັບໄປຈາກ ພວກທ່ານຂຶ້ນເມືອສວັນແລ້ວ ຈະສະເດັດມາອີກເໝືອນຢ່າງທີ່ພວກທ່ານໄດ້ເຫັນພຣະອົງຂຶ້ນເມືອຍັງສວັນນັ້ນ”

ເລືອກຄົນນຶ່ງແທນຢູດາອິສະກາຣິອິດ

Matthias chosen to Replace Judas

- 12 ແລ້ວພວກອັຄສາວິກໄດ້ລົງມາຈາກພູທີ່ຊື່ວ່າເອລາຍອິນ ກັບຄືນໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ຊຶ່ງຢູ່ໄກຈາກກັນທໍກັບລະຍະ ທາງທີ່ກຳນົດໃຫ້ທຽວໃນວັນຊະບາໂຕ
- 13 ເມື່ອເຂົ້າກຸງແລ້ວເຂົາເຫລົ່ານັ້ນຈຶ່ງຂຶ້ນເມືອຍັງຫ້ອງຊັ້ນເທິງທີ່ເຄີຍພັກຢູ່ນັ້ນ ມີເປໂຕ, ໂຢຮັນ, ຢາໂກໂບກັບອັນເດອາ, ພິລິບກັບໂທມາ, ບາຣະໂທໂລມາຍກັບມັດທາຍ, ຢາໂກໂບລູກຂອງອາລະຟາຍ, ຊີໂມນພັກຊາດນິຍົມ, ແລະຢູດາ ລູກຂອງຢາໂກໂບ
- 14 ເຂົາເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຮ່ວມໃຈກັນໄຫວ້ວອນດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈ ພ້ອມກັບພວກແມ່ຍິງແລະນາງມາຣິອາມານດາຂອງພຣະ ເຢຊູ ທັງພວກນ້ອງຊາຍຂອງພຣະອົງ
- 15 ໃນຄາວນັ້ນເປໂຕໄດ້ຍືນຂຶ້ນຖ້າມາກາງພື້ນື່ງທັງຫລາຍ ຊຶ່ງປະຊຸມກັນຢູ່ຮ່ວມທັງໝົດມີປະມານຮ້ອຍຊາວຄົນ ແລະ ກ່າວວ່າ,
- 16 “ພື້ນື່ງທັງຫລາຍເອີຍ, ຂໍພຣະຄັມພິທີ່ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດຊົງກ່າວລ່ວງໜ້າໄວ້ໂດຍພຣະ ໂອດຂອງກະສັດດາວິດ ຈຳ ເປັນຕ້ອງສຳເຣັດ ຄຳນັ້ນທີ່ເວົ້າເຖິງຢູດາຊຶ່ງກາຍເປັນຜູ້ນຳຄົນທັງຫລາຍທີ່ໄປຈັບພຣະເຢຊູ
- 17 ເພາະຢູດານັ້ນກໍນັບເຂົາໃນຈຳນວນພວກເຮົາ ແລະໄດ້ຮັບສ່ວນໃນການງານນີ້ເໝືອນກັນ
- 18 ຝ່າຍຜູ້ນີ້ໄດ້ເອົາຄຳບຳເໜັດແຫ່ງການຊົ່ວຂອງຕົນໄປຊື້ດິນຕອນນຶ່ງ ແລະກໍລົມລົງແຕກກາງຕົວຈົນໃສ່ໄຫລອອກທັງ ໝົດ
- 19 ເຫດການນີ້ກໍປາກົດແກ່ຊາວກຸງເຢຣູຊາເລັມທັງໝົດ ເຂົາຈຶ່ງເອີ້ນດິນຕອນນີ້ຕາມພາສາຂອງເຂົາວ່າຮາເກນດາມາ ຄື ດິນເລືອດ
- 20 ດ້ວຍມິຄາຊຽນໄວ້ໃນພຣະທັມເພງສັຣເສີນວ່າ, “ທີ່ຢູ່ຂອງມັນໃຫ້ກາຍເປັນບ່ອນຮ້າງເປົ່າ ຢ່າໃຫ້ມີຜູ້ໃດອາສັຍຢູ່ໃນທີ່ ນັ້ນ” ແລະ “ສ່ວນໜ້າທີ່ຂອງມັນໃຫ້ຄົນອື່ນຮັບແທນ”
- 21 ເຫດສັນນັ້ນໃນບັນດາຜູ້ທີ່ເປັນພວກດຽວກັບເຮົາ ຕລອດເວລາທີ່ພຣະອົງເຈົ້າເຢຊູສະເດັດເຂົ້າອອກກັບພວກເຮົາ
- 22 ຄືຕັ້ງແຕ່ບັບຕິສະມາຂອງໂຢຮັນຈົນເຖິງວັນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຮັບພຣະອົງຂຶ້ນເມືອຈາກພວກເຮົາ ຄົນນຶ່ງໃນພວກນີ້ຈະ ຕ້ອງກາຍເປັນພຍານກັບພວກເຮົາວ່າ ພຣະອົງໄດ້ຊົງຄືນພຣະຊົນແລ້ວ”
- 23 ແລ້ວເຂົາໄດ້ສເນີຊື່ສອງຄົນ ຄືໂຢເຊບທີ່ເອີ້ນວ່າບາຣະຊາບາ ມີນາມສະກຸນວ່າຢູສະໂຕ ແລະມັດເທັງ
- 24 ເຂົາຈຶ່ງພາກັນອ້ອນວອນວ່າ, “ຂ້າແດ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຜູ້ຊົງຢັ້ງຮູ້ຈິດໃຈຂອງຄົນທັງປວງ ຂໍພຣະອົງຊົງຊື້ບອກວ່າ ໃນສອງຄົນນີ້ພຣະອົງຊົງເລືອກເອົາຄົນໃດ
- 25 ເພື່ອເຂົ້າຮັບສ່ວນໃນການປະຕິບັດນີ້ ແລະຮັບຕຳແໜ່ງເປັນອັຄສາວິກ ຊຶ່ງຢູດາໄດ້ປະຖິ້ມແລ້ວໄປສູ່ບ່ອນຂອງຕົນ”

26 ເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຈົກສລາກກັນ ແລະສລາກນີ້ໄດ້ຕົກໃສ່ມັດເທັງ ມັດເທັງຈຶ່ງຖືກນັບເຂົ້າໃນພວກອັດສາວິກສິບເອັດຄົນນັ້ນ

2 ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດສະເດັດມາສະຖິດ

The Coming of the Holy Spirit

- 1 ເມື່ອຄົບຮອບວັນເທສການເພັນເຕຄໍສະເຕ ເຂົາທັງຫມົດໄດ້ພ້ອມກັນຢູ່ໃນບ່ອນດຽວ
- 2 ໃນທັນໃດນັ້ນເກີດມີສຽງມາຈາກພ້າສວັນເໝືອນສຽງລົມພະຍຸກ້າ ກ້ອງສນັ້ນທົ່ວເຮືອນທີ່ເຂົານັ່ງຢູ່ນັ້ນ
- 3 ມີລັ້ນເປັນຮູບເໝືອນແປວໄຟໄດ້ປາກົດໃຫ້ເຂົາເຫັນແລະລັ້ນນັ້ນແຕກກະຈາຍອອກໄປຢູ່ເທິງເຂົາທຸກຄົນຜູ້ລະລັ້ນ
- 4 ເຂົາເຫລົ່ານັ້ນກໍເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ ແລະຕັ້ງຕົ້ນປາກພາສາຕ່າງໆຕາມທີ່ພຣະວິນຍານຊົງໃຜດໃຫ້ເຂົາເວົ້ານັ້ນ
- 5 ຂນະນັ້ນມີຊາວຍິວທີ່ຍໍາເກງພຣະເຈົ້າມາຈາກທຸກປະເທດທົ່ວໃຕ້ພ້າ ເຂົ້າມາພັກເຊົາຢູ່ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ
- 6 ເມື່ອສຽງນັ້ນໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ຜູງຄົນຫລວງຫລາຍໄດ້ມາໂຮມກັນ ແລ້ວສົງຄົນສົນເທເພາະຕ່າງຄົນກໍຕ່າງໄດ້ຍິນພວກເຫລົ່ານັ້ນເວົ້າພາສາຂອງໃຜລາວ
- 7 ຄົນທັງປວງຈຶ່ງປລາດແລະຈຶງດອັດສະຈັນໃຈເວົ້າກັນວ່າ, “ເບິ່ງແມ, ຄົນທັງຫລາຍທີ່ເວົ້າກັນຢູ່ນັ້ນແມ່ນຊາວຄາລີເລທັງໝົດ ບໍ່ແມ່ນຫລື
- 8 ເປັນແນວໃດພວກເຮົາທຸກຄົນຈຶ່ງໄດ້ຍິນເຂົາເວົ້າພາສາບ້ານເກີດເມືອງນອນຂອງພວກເຂົາ
- 9 ຄືຊາວປາເທັງ ຊາວເມເດັງ ຊາວເອລາມ ແລະຄົນທີ່ຢູ່ໃນປະເທດເມໂຊໂປຕາເມັງ
- 10 ແຂວງຢູດາຍ, ແລະປະເທດກັບປາໂດເກັງ ໃນແຂວງປິນໂຕ ແລະອາເຊັງ
- 11 ທັງຊາວຍິວແລະຄົນທີ່ນັບຖືລັດທິຍິວ ຊາວເກາະກະເຣເຕແລະຊາວປະເທດອາຣະເບັງ ພວກເຮົາໄດ້ຍິນເຂົາກ່າວເຖິງມະຫາຣາຊກິດຂອງພຣະເຈົ້າໃນພາສາຂອງເຮົາເອງ”
- 12 ເຂົາທັງຫລາຍຈຶ່ງອັດສະຈັນໃຈແລະສົງຄົນສົນເທເວົ້າກັນວ່າ, “ການນີ້ອາດຈະເປັນຢ່າງໃດໜໍ”
- 13 ແຕ່ລາງຄົນເວົ້າເຍາະເຍີ້ຍວ່າ, “ຄົນເຫລົ່ານັ້ນເຕັມໄປດ້ວຍເຫລົ້າອະງຸ່ນໃໝ່”

ຄໍາປາສັຍຂອງເປໂຕໃນວັນເພັນເຕຄໍສະເຕ

Peter Addresses the Crowd

(ຍອນ 2:28-32)

- 14 ແລ້ວເປໂຕໄດ້ຍິນຂຶ້ນກັບອັດສາວິກສິບເອັດຄົນນັ້ນ ແລະໄດ້ກ່າວຄໍາປາສັຍດ້ວຍສຽງດັງໃຫ້ເຂົາຟັງວ່າ, “ທ່ານຊາວຍິວ ແລະບັນດາຄົນທີ່ຢູ່ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມເອີຍ, ຈຶ່ງຊາບເຮືອງນີ້ແລະຕັ້ງຫູຟັງຖ້ອຍຄໍາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
- 15 ດ້ວຍວ່າຄົນເຫລົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ເມົາເຫລົ້າເໝືອນດັ່ງພວກທ່ານຄືດນັ້ນ ເພາະຍັງເປັນເວລາສາມໂມງເຊົ້າຢູ່
- 16 ແຕ່ການນີ້ແຫລະ, ແມ່ນຕາມທີ່ໄດ້ຊົງກ່າວດ້ວຍໂຍເອນຜູ້ປະກາດພຣະທັມວ່າ,
- 17 “ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ ໃນຄາວສຸດທ້າຍເຮົາຈະຖອກວິນຍານຂອງເຮົາປະທານລົງໃສ່ມະນຸດທັງປວງ ລູກຊາຍແລະລູກຍິງຂອງພວກທ່ານຈະທໍານວາຍ ຊາຍໜຸ່ມຂອງພວກທ່ານຈະຝັນເຫັນ
- 18 ຝ່າຍເຮົາໃນຄາວນັ້ນເຮົາຈະຖອກວິນຍານຂອງເຮົາປະທານລົງໃສ່ຂ້າໃຊ້ຊາຍຍິງຂອງເຮົາ ແລະເຂົາຈະທໍານວາຍ
- 19 ເຮົາຈະສະແດງການອັດສະຈັນໃນອາກາດເບື້ອງເທິງ ແລະໝາຍສໍາຄັນທີ່ແຜ່ນດິນໂລກເບື້ອງລຸ່ມ ຄືເລືອດແລະໄຟກັບອາຍຄວັນ
- 20 ກ່ອນວັນອັນໃຫຍ່ແລະຮຸ່ງເຮືອງຂອງພຣະອົງເຈົ້າຈະມາເຖິງ ດວງອາທິດຈະເກີດມືດມົວ ດວງຈັນຈະກາຍເປັນເລືອດ
- 21 ແລ້ວກໍຈະເປັນດັ່ງນີ້ ຄືບຸກຄົນໃດທີ່ຮ້ອງອອກພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຈະລອດພົ້ນ”

- 22 ຊາວອິສຣາເອນທັງຫລາຍເອີຍ, ຈຶ່ງຟັງຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ ຄືເຢຊູໄທນາຊາເຮັດເປັນຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຊີ້ແຈງໃຫ້ພວກເຮົາ ຮູ້ ດ້ວຍການອິດທິຣິດ, ການອັສຈັນ ແລະໝາຍສຳຄັນຕ່າງໆ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທຳໃນຖ້ຳມາກາງພວກທ່ານດ້ວຍ ທ່ານຜູ້ນັ້ນ ດັ່ງທີ່ພວກທ່ານຮູ້ຢູ່ແລ້ວ
- 23 ທ່ານຜູ້ນີ້ໄດ້ຖືກມອບໄວ້ ຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກຳນົດຄາດໝາຍແລະຊົງຮູ້ໄວ້ລ່ວງໜ້າກ່ອນນັ້ນ ພວກທ່ານໄດ້ໃຫ້ ຄົນນອກສາສນາຄຶງພຣະອົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນແລະປະທານຊີວິດເສັງ
- 24 ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄົນມາ ດ້ວຍຊົງປັດພຣະອົງໃຫ້ອອກຈາກຄວາມເຈັບປວດແຫ່ງຄວາມຕາຍ ເພາະ ຄວາມຕາຍສະກັດຈ່ອງພຣະອົງໄວ້ບໍ່ໄດ້
- 25 ເພາະກະສັດດາວິດໄດ້ຊົງກ່າວເຖິງພຣະອົງວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ແນມເບິ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ສເມີ ເພາະວ່າພຣະອົງ ປະທັບຢູ່ກຳຂວາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ສະທ້ານຫວັ່ນໄຫວ
- 26 ເພາະເຫດນີ້ຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບິຕິຍົນດີ ແລະລົ້ນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຮ້ອງຊົມຊື່ນຍົນດີ ອີກປະການໜຶ່ງ ເມື່ອຕົວ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະພັກຜ່ອນຢູ່ໃນຄວາມໄວ້ໃຈ
- 27 ເພາະພຣະອົງເຈົ້າຈະບໍ່ຊົງປະຖິ້ມ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ໃນແດນມໍຣະນາ ທັງຈະບໍ່ໃຫ້ຜູ້ບໍຣິສຸດຂອງພຣະ ອົງເປື້ອຍເນົ່າໄປ
- 28 ພຣະອົງໄດ້ຊົງໂຜດໃຫ້ຂ້າພະອົງຮູ້ທາງແຫ່ງຊີວິດ ພຣະອົງຈະຊົງໂຜດໃຫ້ຂ້າພະອົງເຕັມບໍຣິບູນດ້ວຍຄວາມຍົນດີ ເພາະຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງ”
- 29 “ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ຂ້າພະເຈົ້າມີສິດທີ່ຈະກ່າວຢ່າງເຊື່ອໝັ້ນ ໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍຟັງເຖິງເລື່ອງກະສັດດາວິດບັນພະ ບຸຣຸດຂອງເຮົານັ້ນວ່າ ທ່ານສິ້ນຊີວິດແລະຖືກບັນຈຸໄວ້ແລ້ວ ແລະອຸບໂມງຂອງທ່ານຍັງຢູ່ຖ້ຳມາກາງພວກເຮົາຈົນເຖິງ ທຸກວັນນີ້
- 30 ທ່ານເປັນຜູ້ທຳນາວາຍ ແລະຊາບວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສັນຍາແກ່ທ່ານດ້ວຍຄຳສາບານວ່າ ຈະປະທານຜູ້ໜຶ່ງໃນວົງຕະກູນ ຂອງທ່ານໃຫ້ປະທັບເທິງພຣະທີ່ນັ້ນຂອງທ່ານ
- 31 ກະສັດດາວິດກໍຊົງລ່ວງຮູ້ເຫດການນີ້ໄວ້ກ່ອນ ຈຶ່ງຊົງກ່າວເຖິງການຄົນພຣະຊົນຂອງອົງພຣະຄຣິດວ່າ, “ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ ຊົງປະຖິ້ມທ່ານໄວ້ໃນແດນມໍຣະນາທັງເມື່ອຕົວຂອງທ່ານກໍຈະບໍ່ເປື້ອຍເນົ່າໄປ”
- 32 ພຣະເຢຊູນີ້ແຫລະ, ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນພຣະຊົນແລ້ວ ຝ່າຍຂ້າພະເຈົ້າທັງຫລາຍເປັນພຍານເຖິງເລື່ອງນີ້
- 33 ເມື່ອຊົງຖືກຍົກຂຶ້ນຢູ່ທີ່ພຣະຫັດກຳຂວາຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະໄດ້ຊົງຮັບພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດຈາກພຣະບິດາຕາມພຣະ ສັນຍາ ພຣະອົງໄດ້ຊົງຖອກພຣະວິນຍານນັ້ນລົງມາດັ່ງພວກທ່ານໄດ້ເຫັນແລະໄດ້ຍິນແລ້ວນັ້ນ
- 34 ເຫດວ່າກະສັດດາວິດບໍ່ຂຶ້ນໄປຍັງສວັນ ແລະທ່ານເອງໄດ້ຊົງກ່າວວ່າ, “ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ຈຶ່ງນັ່ງທີ່ຂວາມືຂອງເຮົາ,
- 35 ຈົນກວ່າເຮົາຈະປາບສັດຕູຂອງທ່ານໃຫ້ຢູ່ໃຕ້ຕີນຂອງທ່ານ”
- 36 ເຫດສັນນັ້ນໃຫ້ຍາດວົງອິສຣາເອນຮູ້ຄັກແນ່ວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຍົກພຣະເຢຊູນີ້ ຊຶ່ງທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຕອກຕິດໄວ້ທີ່ ໄມ້ກາງແຂນນັ້ນ ຊົງແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນທັງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະເປັນພຣະຄຣິດ

ການຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ຄັ້ງທຳອິດ
 The First Converts

- 37 ເມື່ອຄົນທັງຫລາຍໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນແລ້ວກໍຮູ້ສຶກເຈັບຊ້ຳກິນແໜງໃຈ ຈຶ່ງກ່າວແກ່ເປໂຕແລະອັຄສາວິກວ່າ, “ພີ່ນ້ອງເອີຍ, ພວກເຮົາຈະເຮັດຢ່າງໃດ?”

- 38 ຝ່າຍເປໂຕຈຶ່ງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ ແລະຮັບບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມຂອງອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ ທຸກຄົນ ເພື່ອການຊົງຍົກບາບໂທດຂອງພວກທ່ານ ແລ້ວພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບຂອງພຣະຣາຊທານ ຄືພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ
- 39 ດ້ວຍວ່າພຣະສັນຍານັ້ນກໍ່ມີໄວ້ແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ, ກັບລູກຫລານຂອງພວກທ່ານ ແລະແກ່ຄົນທັງປວງທີ່ຢູ່ທ່າງໄກ ຄື ແກ່ທຸກຄົນທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຊົງເອີ້ນມາເຝົ້າພຣະອົງນັ້ນ”
- 40 ແລະເປໂຕໄດ້ກ່າວສິ່ງເຂົາຫລາຍປະການອີກ ແລະເຕືອນສະຕິເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງເອົາຕົວລອດພົ້ນຈາກເຊື້ອຊາດອັນຄົດລ້ຽວນີ້ເສັ້ງ”
- 41 ຝ່າຍຄົນທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ເຊື່ອຮັບຟັງຖ້ອຍຄໍາຂອງເປໂຕກໍ່ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໃນວັນນັ້ນມີຄົນຕື່ມເຂົ້າເປັນລູກສິດປະມານສາມພັນຄົນ
- 42 ແລະເຂົາໄດ້ຕັ້ງພັນຄົງຢູ່ໃນຄໍາສອນຂອງພວກອັດສາວິກ, ໃນການຮ່ວມໃຈກັນ, ໃນການຫັກເຂົ້າຈີ່ ແລະໃນການໄຫວ້ອອນ

ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງພວກສິດ

Life among the Believers

- 43 ທຸກຄົນເກີດມີຄວາມຍ້ານຍໍານັບຖື ສ່ວນພວກອັດສາວິກກໍ່ໄດ້ເຮັດການອັດສະຈັນແລະໝາຍສໍາຄັນຫລາຍປະການ
- 44 ບັນດາຜູ້ທີ່ເຊື່ອຖືນັ້ນກໍ່ໄດ້ຮ່ວມກັນ ແລະຊັບສິ່ງຂອງຂອງເຂົາເຫລົ່ານັ້ນເຂົາກໍ່ຖືເປັນຂອງສ່ວນຮວມ
- 45 ແລະເຂົາໄດ້ຂາຍທີ່ດິນແລະຊັບສິ່ງຂອງ ມາແຈກຢາຍໃຫ້ຄົນທັງປວງຕາມທີ່ທຸກຄົນຕ້ອງການ
- 46 ເຂົາໄດ້ພົ້ນຮ່ວມປະຊຸມໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານທຸກວັນ ແລະຫັກເຂົ້າຈີ່ ຕາມເຮືອນຂອງເຂົາ ຮ່ວມຮັບປະທານອາຫານດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມຍິນດີແລະໃຈສັດຊື່
- 47 ທັງໄດ້ສັຣເສີນພຣະເຈົ້າ ແລະພິລເມືອງທັງໝົດກໍ່ຊອບໃຈນໍາ ຝ່າຍອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດໃຫ້ຄົນທັງຫລາຍຊຶ່ງກໍາລັງຈະລອດພົ້ນນັ້ນມາເຂົ້າກັບພວກສິດທຸກໆວັນ

3 ຄົນງ່ອຍຜູ້ນຶ່ງດີພຍາດທີ່ປະຕູງາມ

Peter Heals a Crippled Beggar

- 1 ຝ່າຍເປໂຕກັບໂຢຮັນກໍາລັງຂຶ້ນໄປຈະເຂົ້າບໍຣິເວນພຣະວິຫານ ເປັນຍາມອ້ອນວອນຄືເວລາເກົ່າໂມງ
- 2 ມີຊາຍຄົນນຶ່ງເປັນງ່ອຍຕັ້ງແຕ່ຢູ່ໃນທ້ອງແມ່ ຊຶ່ງເຂົາເຄີຍຫາມມາວາງໄວ້ທຸກວັນທີ່ຮິມປະຕູບໍຣິເວນພຣະວິຫານ ຊຶ່ງມີຊື່ວ່າປະຕູງາມ ເພື່ອໃຫ້ຂໍທານຈາກຄົນທີ່ເຂົ້າໄປໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານນັ້ນ
- 3 ເມື່ອຄົນນັ້ນເຫັນເປໂຕກັບໂຢຮັນຈະເຂົ້າໄປໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານກໍ່ຂໍທານ
- 4 ຝ່າຍເປໂຕກັບໂຢຮັນກໍ່ເພ່ງເບິ່ງຄົນນັ້ນບອກວ່າ, “ຈົ່ງເບິ່ງພວກເຮົາ”
- 5 ແລະຄົນນັ້ນໄດ້ລໍເບິ່ງ ນຶກວ່າຈະໄດ້ຮັບສິ່ງນຶ່ງຈາກທ່ານ
- 6 ແຕ່ເປໂຕໄດ້ກ່າວວ່າ, “ເງິນແລະຄໍາເຮົາບໍ່ມີ ແຕ່ອັນທີ່ເຮົາມີຢູ່ນັ້ນເຮົາຈະໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ຄືໃນພຣະນາມແຫ່ງພຣະເຢຊູໄທນາຊາເຮັດຈົ່ງຢ່າງໄປ”
- 7 ແລ້ວເປໂຕຈັບມືເບື້ອງຂວາຜູ້ນັ້ນດຶງຂຶ້ນ ໃນທັນໃດນັ້ນຕີນແລະຂໍ້ຕີນຂອງເຂົາກໍ່ມີແຮງມາ
- 8 ເຂົາໄດ້ໂດດຍືນຂຶ້ນຍ່າງໄປມາ ແລ້ວເຂົ້າໄປໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານພ້ອມກັນກັບທ່ານທັງສອງ ຍ່າງແລະເຕັ້ນພ້ອມສັຣເສີນພຣະເຈົ້າໄປ
- 9 ພິລເມືອງທັງຫລາຍໄດ້ເຫັນຜູ້ນັ້ນຍ່າງໄປມາສັຣເສີນພຣະເຈົ້າ

10 ຈຶ່ງຮູ້ວ່າເປັນຄົນນັ້ນທີ່ເຄີຍນັ່ງຂໍທານຢູ່ທີ່ປະຕູງາມແຫ່ງບໍລິເວນພຣະວິຫານ ເຂົາຈຶ່ງພາກັນເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມງົດງໍ້ ອັສຈັນໃຈເພາະເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນແກ່ຄົນນັ້ນ

ຄໍາປາສັຍຂອງເປໂຕທີ່ລະບຽງຂອງໂຊໂລໂມນ

Peter Speaks in Solomon's Portico

- 11 ເມື່ອຄົນນັ້ນຍັງຈັບໜ່ວງເປໂຕແລະໂຍຮັນຢູ່ ພິລເມີອງທັງປວງກໍອັສຈັນໃຈ ຈຶ່ງແລ່ນມາຫາເຂົາທີ່ລະບຽງຊຶ່ງມີຊື່ວ່າລະບຽງໂຊໂລໂມນ
- 12 ເມື່ອເປໂຕໄດ້ເຫັນດັ່ງນັ້ນກໍກ່າວແກ່ພິລເມີອງວ່າ, “ຊາວອິສຣາເອນເອີຍ, ເປັນຫຍັງພວກທ່ານພາກັນປລາດໃຈດ້ວຍເລື່ອງຂອງຄົນນີ້ ແລະເພ່ງເບິ່ງພວກເຮົາເໝືອນກັບວ່າ ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນນີ້ຢ່າງໄດ້ໂດຍອໍານາດຂອງເຮົາເອງ ຫລືດ້ວຍການທີ່ພວກເຮົານັບຖືພຣະເຈົ້າຢ່າງຖືກຕ້ອງ
- 13 ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ ພຣະເຈົ້າຂອງອີຊາກ ແລະຂອງຢາໂຄບ ຄືພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຮົາ ໄດ້ຊົງໂຜດປະທານພຣະກຽດແດ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງຄື ພຣະເຢຊູ ຊຶ່ງທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ທໍາຣະຍົດຕໍ່ພຣະອົງແລະໄດ້ປະຕິເສດພຣະອົງ
- 14 ຊຶ່ງເປັນອົງບໍລິສຸດແລະຊອບທັມ ແລະໄດ້ຂໍທ່ານປ່ອຍຜູ້ຂ້າຄົນໃຫ້ແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ
- 15 ຈຶ່ງຂ້າພຣະອົງຜູ້ຊົງເປັນເຈົ້າຊີວິດເສັຽ ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ພຣະອົງເປັນຄົນມາຈາກຕາຍ ຝ່າຍພວກເຮົາເປັນພຍານໃນເລື່ອງນີ້
- 16 ໂດຍຄວາມເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ພຣະນາມນັ້ນຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຄົນນີ້ມີແຮງຂຶ້ນ ຄືຜູ້ຊຶ່ງທ່ານທັງຫລາຍເຫັນ ແລະຮູ້ຈັກນີ້ກໍແມ່ນຄວາມເຊື່ອຊຶ່ງເກີດດ້ວຍພຣະອົງນັ້ນທີ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນນີ້ດີເປັນປົກກະຕິຕໍ່ໜ້າທ່ານທັງຫລາຍ
- 17 “ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ແລ້ວວ່າ ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ເຮັດໄປຕາມຄວາມບໍ່ຮູ້ ທັງພວກເຈົ້ານາຍຂອງທ່ານກໍເຮັດເໝືອນກັນ
- 18 ແຕ່ເຫດເຫລົ່ານັ້ນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະກາດໄວ້ລ່ວງໜ້າ ໂດຍປາກຂອງພວກຜູ້ທໍາມວາຍທັງໝົດວ່າ ພຣະຄຣິດຂອງພຣະອົງຕ້ອງທົນທຸກທໍາຣະມານ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງໃຫ້ສໍາເຣັດດັ່ງນີ້
- 19 ເຫດສັນນັ້ນທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງຖືມໃຈເກົາເອົາໃຈໃໝ່ແລ້ວຫລົບລ່າວຕ່າງຄືນ ເພື່ອພຣະເຈົ້າຈະຊົງລົບລ້າງຄວາມຜິດບາບຂອງພວກທ່ານເສັຽ
- 20 ເພື່ອເວລາແຫ່ງຄວາມພັກຜ່ອນຢ່ອນໃຈ ຈະໄດ້ມາຈາກພຣະພັກຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ຊົງໃຊ້ພຣະຄຣິດຊຶ່ງຊົງກໍານົດໄວ້ແລ້ວນັ້ນມາເພື່ອທ່ານທັງຫລາຍ ຄືພຣະເຢຊູ
- 21 ພຣະອົງນັ້ນພ້າສວັນຈະຕ້ອງຮັບໄວ້ຈົນເຖິງເວລາເມື່ອສິ່ງສາຣະພັດຈະຕັ້ງຂຶ້ນໃໝ່ ຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້ໂດຍປາກຂອງພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ ຕັ້ງແຕ່ຄາວບູຮານມາ
- 22 ສ່ວນໂມເຊໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານທັງຫລາຍຈະຊົງໃຫ້ຜູ້ປະກາດພຣະທັມຜູ້ນຶ່ງ ເກີດຂຶ້ນຈາກຈໍາພວກພີ່ນ້ອງຂອງພວກທ່ານເໝືອນຢ່າງເຮົາ ພວກທ່ານຈະຕ້ອງເຊື່ອຟັງທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານຈະບອກແກ່ພວກທ່ານ
- 23 ແລ້ວກໍຈະໄດ້ເປັນມາດັ່ງນີ້ວ່າ ທຸກຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງຜູ້ປະກາດພຣະທັມຜູ້ນັ້ນ ຄົນນັ້ນຈະຖືກຕັດຂາດໃຫ້ຈົບຫາຍໄປຈາກພິລເມີອງ”
- 24 ບັນດາຜູ້ປະກາດພຣະທັມທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ ນັບຕັ້ງແຕ່ຊາມູເອນເປັນລໍາດັບມາ ກໍໄດ້ປະກາດເຖິງຄາວນີ້ເໝືອນກັນ
- 25 ທ່ານທັງຫລາຍເປັນລູກຫລານຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ແລະຂອງພຣະສັນຍາທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສັນໄວ້ແກ່ບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກທ່ານ ຄືໄດ້ຊົງກ່າວກັບອັບຣາຮາມວ່າ “ຄອບຄົວທັງໝົດທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກຈະໄດ້ພອນເພາະເຊື່ອສາຍຂອງເຈົ້າ”

26 ເມື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ອົງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງເປັນຄົນມາແລ້ວ ກໍຊົງໃຊ້ພຣະອົງມາຍັງທ່ານທັງຫລາຍກ່ອນ ເພື່ອອວຍພຣະພອນແກ່ພວກທ່ານ ໂດຍໃຫ້ທຸກຄົນກັບຈາກການຊົ່ວຮ້າຍຂອງຕົນ”

4 ເປໂຕແລະໂຢຮັນຕໍ່ຫນ້າສານສູງສຸດ

Peter and John before the Council

- 1 ຂນະທີ່ເປໂຕກັບໂຢຮັນຍັງກ່າວກັບພິລເມືອງ ພວກປະໂຣທິດ ກັບນາຍທະຫານຮັກສາພຣະວິຫານ ແລະພວກຊາດູກາຍເຂົ້າມາຫາທ່ານທັງສອງ
- 2 ເຂົາຂັດໃຈໃນການທີ່ທ່ານທັງສອງໄດ້ສັ່ງສອນ ແລະປະກາດແກ່ພິລເມືອງເຖິງເລື່ອງການຄົນມາຈາກຕາຍ ໂດຍອ້າງວ່າພຣະເຢຊູຄົນພຣະຊົນແລ້ວ
- 3 ເຂົາຈຶ່ງຈັບທ່ານທັງສອງໄປຂັງໄວ້ໃນຄູກຈິນເຖິງມື້ໜ້າ ເພາະເປັນເວລາຄໍ່າແລ້ວ
- 4 ສ່ວນຄົນທີ່ໄດ້ຍິນຄໍາສອນນັ້ນມີຫລາຍຄົນໄດ້ເຊື່ອ ຈໍານວນຜູ້ຊາຍຕື່ມຂຶ້ນຈົນນັບໄດ້ປະມານຫ້າພັນຄົນ
- 5 ຕົກມື້ໜ້າມາມີການປະຊຸມກັນຢູ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມລະຫວ່າງພວກເຈົ້ານາຍ ພວກເຖົ້າແກ່ ແລະພວກນັກທັມ
- 6 ທັງອັນນາ ມະຫາປະໂຣທິດ ແລະກາຍະຟາ ໂຢຮັນ ອາເລັກຊັງໂດກັບຄົນອື່ນໆ ທີ່ເປັນຍາດຂອງມະຫາປະໂຣທິດນັ້ນ
- 7 ເພື່ອເຂົາໄດ້ໃຫ້ເປໂຕແລະໂຢຮັນຍືນຢູ່ຖ້າມາກາງພວກເຂົາແລ້ວ ຈຶ່ງໂຈດຖາມວ່າ, “ທ່ານທັງສອງໄດ້ເຮັດການນີ້ໂດຍຮິດອັນໃດຫລືໂດຍນາມອັນໃດ”
- 8 ຂນະນັ້ນເປໂຕເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດ ຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ພວກທ່ານຜູ້ປົກຄອງພິລເມືອງແລະເຖົ້າແກ່ທັງຫລາຍເອີຍ,
- 9 ວັນນີ້ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍຈະໂຈດຖາມຂ້າພະເຈົ້າທັງສອງ ເຖິງຄຸນຄວາມດີທີ່ໄດ້ເຮັດແກ່ຄົນພິການຜູ້ນັ້ນວ່າ ເຂົາໄດ້ດີປົກກະຕິດ້ວຍຢ່າງໃດ
- 10 ກໍໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍກັບບັນດາພິລເມືອງອິສຣາເອນຊາບວ່າ ໂດຍພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດໄທນາຊາເຮັດ ທີ່ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຕອກຄົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນພຣະຊົນ ດ້ວຍພຣະອົງນັ້ນແຫລະ, ຄົນຜູ້ນີ້ຈຶ່ງດີປົກກະຕິຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກທ່ານ
- 11 ພຣະອົງນັ້ນແຫລະ, “ເປັນຫິນທີ່ພວກທ່ານຜູ້ເປັນພວກຊ່າງກໍໄດ້ປະຖິ້ມບໍ່ຍອມໃຊ້ ຊຶ່ງໄດ້ກາຍເປັນຫິນເສົາເອກແລ້ວ”
- 12 ໃນຜູ້ອື່ນຄວາມລອດພົ້ນບໍ່ມີ ດ້ວຍວ່າບໍ່ມີນາມຊື່ອື່ນໃດທີ່ວິຕ້ຟ້າ ທີ່ຊົງປະທານແກ່ມະນຸດ ເພື່ອໃຫ້ເຮົາທັງຫລາຍຕ້ອງໄດ້ພົ້ນ”
- 13 ເມື່ອເຂົາໄດ້ເຫັນຄວາມກ້າຫານຂອງເປໂຕກັບໂຢຮັນ ແລະສັງເກດວ່າທ່ານທັງສອງຂາດການສຶກສາ ແລະເປັນຄົນທໍາມະດາສາມັນ ກໍປລາດໃຈ ແລ້ວສໍານຶກໄດ້ວ່າຄົນທັງສອງເຄີຍຢູ່ກັບພຣະເຢຊູ
- 14 ເມື່ອເຂົາເຫັນຄົນທີ່ດີພຍາດນັ້ນຍືນຢູ່ກັບເປໂຕແລະໂຢຮັນ ເຂົາຈຶ່ງບໍ່ມີຂໍ້ທີ່ຈະປະຕິເສດໄດ້
- 15 ແຕ່ເມື່ອສັ່ງໃຫ້ເປໂຕກັບໂຢຮັນອອກໄປຈາກທີ່ປະຊຸມແລ້ວ ເຂົາຈຶ່ງປຶກສາກັນ
- 16 ວ່າ, “ພວກເຮົາຈະເຮັດແນວໃດກັບຄົນທັງສອງນີ້ໜໍ ເພາະການທີ່ເຂົາໄດ້ເຮັດໝາຍສໍາຄັນ ກໍຊາລີປາກົດແກ່ຄົນທັງປວງທີ່ຢູ່ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມແລ້ວ ແລະພວກເຮົາກໍປະຕິເສດບໍ່ໄດ້
- 17 ແຕ່ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເລື່ອງນີ້ແຜ່ກວ້າງອອກໄປໃນຖ້າມາກາງພິລເມືອງ ໃຫ້ພວກເຮົາຫ້າມຊູ່ເຂົາບໍ່ໃຫ້ອ້າງອອກນາມຊື່ນັ້ນແກ່ຜູ້ໃດຈັກເທື່ອ”
- 18 ເຂົາຈຶ່ງເອີ້ນເປໂຕແລະໂຢຮັນມາ ແລ້ວຫ້າມເດັດຂາດບໍ່ໃຫ້ກ່າວຫລືສອນຢ່າງນຶ່ງຢ່າງໃດໃນນາມຂອງພຣະເຢຊູນັ້ນ
- 19 ຝ່າຍເປໂຕກັບໂຢຮັນໄດ້ຕອບເຂົາວ່າ, “ທີ່ຈະຟັງຄໍາຂອງພວກທ່ານຫລາຍກວ່າຈະຟັງຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ ຈະເປັນການຊອບທັມຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າຫລື ຂໍພວກທ່ານຈຶ່ງພິຈາຣະນາເບິ່ງ

- 20 ເພາະວ່າຈະເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ທີ່ຈະໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າອໍາໄວໃນສິ່ງທີ່ໄດ້ເຫັນແລະໄດ້ຍິນແລ້ວ”
- 21 ແລະເມື່ອຊູ່ເຂົາທັງສອງອີກແລ້ວກໍປ່ອຍໄປ ບໍ່ເຫັນມີເຫດທີ່ຈະໃສ່ໂທດຢ່າງໃດ ເພາະເຫັນແກ່ພິລເມືອງ ດ້ວຍວ່າຄົນທັງປວງພາກັນສັຣເສີນພຣະເຈົ້າ ເນື່ອງດ້ວຍເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນ
- 22 ເພາະວ່າຄົນທີ່ດີພຍາດດ້ວຍໝາຍສໍາຄັນນັ້ນມີອາຍຸເກີນກວ່າສີ່ສິບປີແລ້ວ

ພວກສິດອ້ອນວອນຂໍຄວາມກ້າຫານ

The Believers Pray for Boldness

- 23 ເມື່ອຖືກປ່ອຍແລ້ວທ່ານທັງສອງກໍໄປຫາເພື່ອນຝູງຂອງຕົນ ແລະເລົ່າເຣື່ອງທັງໝົດທີ່ພວກປະໂຮທິດຕົນໃຫຍ່ແລະພວກເຖົ້າແກ່ໄດ້ເວົ້າແກ່ຕົນນັ້ນ
- 24 ເມື່ອເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຍິນແລ້ວ ກໍພ້ອມໃຈກັນຍົກສຽງຂຶ້ນທູນພຣະເຈົ້າວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະເຈົ້າຕົນມະຫາຣາຊ ພຣະອົງໄດ້ຊົງສ້າງພ້າສວັນ ແຜ່ນດິນໂລກ ນໍ້າທະເລກັບສັພສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນບ່ອນເຫລົ່ານັ້ນ
- 25 ພຣະອົງຊົງກ່າວໄວ້ໂດຍພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ ດ້ວຍປາກດາວິດບັນພະບຸຣຸດຂອງຂ້າພຣະອົງທັງຫລາຍ ຄືຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງວ່າ, “ດ້ວຍເຫດໃດຊົນຕ່າງຊາດຈຶ່ງຮ້າຍແຮງຂຶ້ນ ແລະຊົນຊາດທັງຫລາຍຈຶ່ງຄິດປອງຮ້າຍເປັນການເປົ່າໆ
- 26 ບັນດາກະສັດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກຕັ້ງຕົວຂຶ້ນ ແລະຜູ້ປົກຄອງໄດ້ຊຸມນຸມກັນຕໍ່ສູ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຕໍ່ສູ້ຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງທົດສົງ”
- 27 ຈົງແທ້ໃນເມືອງນີ້ ທັງເຮໂຣດແລະບົນຕີອຸສປິລາດ ກັບຄົນຕ່າງຊາດ ແລະຊາວອິສຣາເອນ ໄດ້ປະຊຸມກັນຕໍ່ສູ້ພຣະເຢຊູຜູ້ຮັບໃຊ້ບໍຣິສຸດຂອງພຣະອົງ ທີ່ຊົງທົດສົງໄວ້ແລ້ວ
- 28 ເພື່ອໃຫ້ສິ່ງສາຣະພັດຕາມທີ່ພຣະທັດແລະພຣະທັຍຂອງພຣະອົງຊົງກຳນົດ ຕັ້ງແຕ່ກ່ອນມາແລ້ວນັ້ນເກີດຂຶ້ນ
- 29 ຂ້າແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ບັດນີ້ ຂໍໂຜດທອດພຣະເນດການຊູ່ເຂັນຂອງເຂົາ ແລະຂໍໂຜດໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງກ່າວພຣະທັມຂອງພຣະອົງດ້ວຍໃຈກ້າ
- 30 ໂດຍການຊົງຢຽດພຣະທັດຂອງພຣະອົງອອກ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ດີພຍາດແລະໂຜດໃຫ້ໝາຍສໍາຄັນກັບການອັສຈັນບັງເກີດຂຶ້ນ ໂດຍພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຜູ້ຮັບໃຊ້ບໍຣິສຸດຂອງພຣະອົງ”
- 31 ເມື່ອເຂົາອ້ອນວອນຈົບລົງແລ້ວ ບ່ອນທີ່ເຂົາປະຊຸມກັນນັ້ນກໍສະທ້ານຫວັ່ນໄຫວ ແລະຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດທຸກຄົນ ຈຶ່ງພາກັນກ່າວພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍໃຈກ້າຫານ

ທຸກສິ່ງເປັນຂອງກາງ

The Believers Share Their Possessions

- 32 ອັນນຶ່ງຄົນທັງປວງທີ່ເຊື່ອມັນກໍເປັນນໍ້ານຶ່ງໃຈດຽວກັນ ແລະບໍ່ມີຈັກຄົນອ້າງວ່າສິ່ງຂອງທີ່ຈົນມີຢູ່ນັ້ນເປັນຂອງສ່ວນຕົວ ແຕ່ຖືວ່າສິ່ງຂອງທັງໝົດເປັນຂອງກາງ
- 33 ຝ່າຍພວກອັຄສາວິກກໍເຕັມໄປດ້ວຍຣິດເດດອັນໃຫຍ່ ແລະເປັນພຍານວ່າພຣະເຢຊູເຈົ້າໄດ້ຊົງຄືນພຣະຊົນແລ້ວ ແລະພຣະຄຸນອັນໃຫຍ່ໄດ້ຢູ່ກັບເຂົາທຸກຄົນ
- 34 ເພາະວ່າໃນພວກເຂົານັ້ນບໍ່ມີຜູ້ໃດຂັດສົນ ດ້ວຍວ່າບຸກຄົນໃດມີໂຮ່ນາຫລືຍ່າວເຮືອນກໍໄດ້ຂາຍເສັງ ແລະນໍາເງິນຄ່າຂອງທີ່ຂາຍໄດ້ນັ້ນ
- 35 ມາມອບໄວ້ໃນມືຂອງພວກອັຄສາວິກ ແລ້ວຈຶ່ງມີການແຈກຢາຍໃຫ້ທຸກຄົນຕາມທີ່ຕ້ອງການ
- 36 ຝ່າຍໂຍເຊພທີ່ອັຄສາວິກເອີ້ນວ່າບາຣະນາບາ (ແປວ່າ ຜູ້ມີໃຈອຸດທະນຸນ) ເປັນພວກເລວີໄທເກາະກຸບໂຣ
- 37 ກໍໄດ້ຂາຍນາຂອງຕົນທັງນຶ່ງ ແລ້ວນໍາເງິນຈໍານວນນັ້ນມາມອບໃຫ້ແກ່ພວກອັຄສາວິກ

5 ອານາເນັງກັບຊະພິຣາ

Ananias and Sapphira

- 1 ແຕ່ມີຊາຍຄົນນຶ່ງຊື່ອານາເນັງ ພ້ອມກັບພັນຍາຊີຊະພິຣາ ໄດ້ຂາຍທີ່ດິນຂອງຕົນ
- 2 ສ່ວນເງິນຈຳນວນນັ້ນອານາເນັງໄດ້ມັງນໄວ້ສ່ວນນຶ່ງ ແລະພັນຍາຂອງຕົນກໍຮູ້ນຳ ແລ້ວສ່ວນນຶ່ງອານາເນັງໄດ້ນຳມາມອບໄວ້ແກ່ພວກອັດສາວິກ
- 3 ຝ່າຍເປໂຕຈຶ່ງຖາມວ່າ, “ອານາເນັງເອີຍ, ດ້ວຍເຫດໃດໃຈຂອງເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍຊາຕານ ເຈົ້າຈຶ່ງຕົວະຕໍ່ພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດ ແລະໄດ້ມັງນຄ່າທີ່ດິນນັ້ນໄວ້ສ່ວນນຶ່ງ
- 4 ເມື່ອດິນນັ້ນບໍ່ທັນໄດ້ຂາຍກໍເປັນຂອງເຈົ້າ ບໍ່ແມ່ນຫລື ແລະເມື່ອຂາຍແລ້ວເງິນນັ້ນກໍຢູ່ໃນອຳນາດຂອງເຈົ້າ ບໍ່ແມ່ນຫລື ມີເຫດໃດເກີດຂຶ້ນຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຄິດດັ່ງນີ້ໃນໃຈ ທີ່ເຈົ້າໄດ້ຕົວະນັ້ນບໍ່ແມ່ນຕົວະມະນຸດແຕ່ຕົວະພຣະເຈົ້າ”
- 5 ເມື່ອອານາເນັງໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານັ້ນກໍລົ້ມລົງຕາຍເສັງ ຄັນຄົນທັງປວງໄດ້ຍິນເລື່ອງນັ້ນກໍເກີດມີຄວາມສະດູ້ຕົກໃຈ
- 6 ຝ່າຍພວກຊາຍໝໍມໄດ້ລຸກຂຶ້ນທໍ່ສົບເຂົາໄວ້ ແລ້ວຫາມອອກໄປຝັງເສັງ
- 7 ຫລັງຈາກນັ້ນປະມານສາມຊົ່ວໂມງພັນຍາຂອງເຂົາເຂົ້າມາ ໂດຍຍັງບໍ່ຮູ້ເຖິງເລື່ອງທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນ
- 8 ຝ່າຍເປໂຕໄດ້ຖາມນາງວ່າ, “ຈຶ່ງບອກເຮົາດູ ເຈົ້າທັງສອງຂາຍທີ່ດິນໄດ້ຮາຄາເທົ່ານັ້ນຫລື” ນາງໄດ້ຕອບວ່າ, “ໂດຍ, ໄດ້ເທົ່ານັ້ນແລ້ວ”
- 9 ເປໂຕຈຶ່ງຖາມນາງວ່າ, “ເປັນດ້ວຍເຫດໃດ ເຈົ້າທັງສອງຈຶ່ງພ້ອມໃຈກັນທົດລອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເບິ່ງແມ່, ຕົນຂອງພວກທີ່ໄປຝັງສົບຜິວຂອງເຈົ້າກໍມາເຖິງປະຕູແລ້ວ ເຂົາຈະຫາມສົບຂອງເຈົ້າອອກໄປເໝືອນກັນ”
- 10 ໃນທັນໃດນັ້ນນາງກໍລົ້ມລົງຕາຍແຄມຕີນຂອງເປໂຕ ເມື່ອພວກຊາຍໝໍມເຂົ້າມາກໍເຫັນວ່ານາງຕາຍແລ້ວ ເຂົາຈຶ່ງຫາມສົບນັ້ນອອກໄປຝັງໄວ້ຂ້າງສົບສາມີຂອງນາງ
- 11 ຝ່າຍຄຣິສຕະຈັກທັງໝົດ ແລະຄົນທັງປວງທີ່ໄດ້ຍິນເຫດການນີ້ ກໍເກີດມີຄວາມສະດູ້ຕົກໃຈ

ໝາຍສຳຄັນແລະການອັດສຈັນຫລາຍຢ່າງເກີດຂຶ້ນ

The Apostles Heal Many

- 12 ມີໝາຍສຳຄັນແລະການອັດສຈັນຫລາຍຢ່າງທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍມືຂອງພວກອັດສາວິກໃນຖ້າມກາງພິລເມືອງ..... (ພວກສາວິກທັງໝົດໄດ້ພ້ອມກັນຢູ່ໃນລະບຽງຂອງໂຊໂລໂມນ
- 13 ສ່ວນຄົນອື່ນໆນັ້ນບໍ່ມີໃຜກ້າເຂົ້າມາຕິດພັນຢູ່ນຳ ແຕ່ພິລເມືອງສັຣເສີນຍ້ອງຍໍເຂົາຢູ່
- 14 ແລະມີຊາຍແລະຍິງຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ເຊື່ອໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕື່ມເຂົ້າມາຫລາຍກວ່າເກົ່າອີກ).....
- 15 ຈົນວ່າເຂົາໄດ້ເອົາຄົນເຈັບປ່ວຍໃສ່ບ່ອນນອນນ້ອຍໃຫຍ່ ຫາມອອກໄປວາງໄວ້ຕາມຫົນທາງ ເພື່ອວ່າເມື່ອເປໂຕຢ່າງຜ່ານໄປນັ້ນ ຢ່າງໜ້ອຍເງົາຂອງທ່ານຈະໄດ້ຖືກບາງຄົນ
- 16 ແລະມີຄົນຈຳນວນຫລາຍໄດ້ອອກມາຈາກເມືອງຕ່າງໆ ທີ່ຢູ່ລ້ອມຮອບກຸງເຢຣູຊາເລັມນຳຄົນເຈັບປ່ວຍມາ ແລະຄົນທີ່ຖືກຜີຖ່ອຍຮ້າຍບຽດບຽນ ແລະທຸກຄົນກໍດີເປັນປົກກະຕິ

ພວກອັດສາວິກຖືກຂົ່ມເຫັງ

The Apostles Are Persecuted

- 17 ຝ່າຍມະຫາປະໂຮທິດກັບພັກພວກທັງໝົດຂອງຕົນ ຄືພວກຊາດູກາຍກໍລຸກຂຶ້ນ ແລະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເຫຼີງສາ

- 18 ຈຶ່ງໄດ້ຈັບເອົາພວກອັດສາວິກໄປຂັງໄວ້ໃນຄຸກຕລາງ
- 19 ແຕ່ໃນເວລາກາງຄືນ ມີເທວະດາຕົນນຶ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາໄຂປະຕູຄຸກ ແລະນຳພວກອັດສາວິກອອກໄປ ໂດຍບອກວ່າ,
- 20 “ຈຶ່ງໄປຍືນຢູ່ໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານ ປະກາດບັນດາຖ້ອຍຄຳເຮືອງຊີວິດນີ້ໃຫ້ພົບເມືອງຟັງ”
- 21 ເມື່ອອັດສາວິກໄດ້ຍືນຢ່າງນັ້ນແລ້ວ ພໍຮຸ່ງເຊົ້າກໍເຂົ້າໄປຕັ້ງຕົ້ນສັງສອນໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານ ຝ່າຍມະຫາປະໂຮທິດ ກັບພັກພວກຂອງຕົນ ກໍໄດ້ເອີ້ນສະມາຊິກແຫ່ງສານສູງສຸດ ຄືພວກເຖົ້າແກ່ຂອງຊົນຊາດອິສຣາເອນໃຫ້ມາປະຊຸມ ແລ້ວໃຊ້ຄືນໄປຍັງຄຸກໃຫ້ພາພວກອັດສາວິກອອກມາ
- 22 ແຕ່ພໍພວກນັ້ນໄປເຖິງກໍບໍ່ເຫັນພວກອັດສາວິກຢູ່ໃນຄຸກນັ້ນ ຈຶ່ງກັບຄືນມາລາຍງານ
- 23 ໂດຍກ່າວວ່າ, “ພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນປະຕູຄຸກອັດແໜ້ນຫມັ້ນຄົງ ແລະຄົນເຝົ້າຍາມກໍຍືນຢູ່ໜ້າປະຕູນັ້ນ ແຕ່ເມື່ອໄຂ ເຂົ້າໄປຂ້າງໃນກໍບໍ່ເຫັນຜູ້ໃດ”
- 24 ເມື່ອນາຍທະຫານຮັກສາພຣະວິຫານກັບພວກປະໂຮທິດຕົນໃຫຍ່ໄດ້ຍືນດັ່ງນັ້ນ ກໍສົງໄສສິນເຫດໃນເຮືອງຂອງອັດສາວິກ ວ່າຈະເປັນຢ່າງໃດຕໍ່ໄປ
- 25 ແລ້ວມີຜູ້ນຶ່ງມາແຈ້ງຄວາມຕໍ່ເຂົາວ່າ, “ຄົນນັ້ນທີ່ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຂັງໄວ້ໃນຄຸກນັ້ນ ກຳລັງຍືນສັງສອນພົບເມືອງຢູ່ໃນ ບໍຣິເວນພຣະວິຫານ”
- 26 ແລ້ວພວກທະຫານຮັກສາພຣະວິຫານກັບພວກເຈົ້າພະນັກງານ ໄດ້ໄປນຳພວກອັດສາວິກມາໂດຍດີ ເພາະຍ້ານວ່າ ພົບເມືອງຈະຄວ່າງຫິນໃສ່
- 27 ເມື່ອເຂົາໄດ້ນຳພວກອັດສາວິກມາແລ້ວ ກໍໃຫ້ຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າທີ່ປະຊຸມ ແລ້ວມະຫາປະໂຮທິດຈຶ່ງໂຈດຖາມເຂົາໂດຍ ກ່າວວ່າ,
- 28 “ພວກເຮົາໄດ້ສັ່ງທ້າມໝູ່ເຈົ້າຢ່າງແຂງແຮງບໍ່ໃຫ້ສອນອອກນາມຊື່ນີ້ ແຕ່ເບິ່ງແມ, ໝູ່ເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຄຳສອນນັ້ນແຜ່ໄປທົ່ວ ກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະປາຖນາໃຫ້ຄວາມຜິດກ່ຽວກັບຄວາມຕາຍຂອງຜູ້ນັ້ນຕົກໃສ່ພວກເຮົາ”
- 29 ຝ່າຍເປໂຕກັບອັດສາວິກອື່ນໆຕອບວ່າ, “ພວກຂ້ານ້ອຍຈຳຕ້ອງເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າຫລາຍກວ່າເຊື່ອຟັງມະນຸດ
- 30 ພຣະເຢຊູຊື່ງທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຂ້າເສັງໂດຍແຂວນໄວ້ທີ່ຕົ້ນໄມ້ນັ້ນ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບູຣຸດຂອງເຮົາໄດ້ຊົງບັນ ດານໃຫ້ເປັນຄົນມາໃໝ່
- 31 ພຣະອົງນັ້ນແຫລະ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຍົກຕັ້ງໄວ້ທີ່ພຣະທັດກ້າຂວາຂອງພຣະອົງ ໃຫ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ນຳແລະອົງພຣະຜູ້ ໂຜດໃຫ້ພົ້ນ ເພື່ອຈະໃຫ້ຊົນອິສຣາເອນກັບໃຈໃໝ່ ແລ້ວຈະຊົງໂຜດຍົກຄວາມຜິດບາບຂອງເຂົາ
- 32 ເຮົາທັງຫລາຍຈຶ່ງເປັນພຍານເຖິງເຮືອງເຫລົ່ານີ້ ແລະພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ ເຊື່ອຟັງພຣະອົງນັ້ນ ກໍຊົງເປັນພຍານເໝືອນກັນ”
- 33 ເມື່ອທີ່ປະຊຸມໄດ້ຍືນດັ່ງນັ້ນກໍພາກັນເຈັບແຄ້ນແໜ້ນໃຈຄິດຢາກຂ້າເຂົາເສັງ
- 34 ແຕ່ມີພາຣີຊາຍຜູ້ນຶ່ງຊື່ຄາມາລີເອນ ເປັນຄູບາອາຈານທີ່ນັບຖືຂອງພົບເມືອງທັງໝົດ ໄດ້ຍືນຂຶ້ນໃນທີ່ປະຊຸມ ແລ້ວສັ່ງ ໃຫ້ພາພວກອັດສາວິກອອກໄປຈັກໜ້ອຍນຶ່ງ
- 35 ທ່ານຈຶ່ງໄດ້ກ່າວແກ່ທີ່ປະຊຸມວ່າ, “ຊາວອິສຣາເອນເອີຍ, ຈຶ່ງລະວັງຕົວໃຫ້ດີໃນສິ່ງທີ່ພວກທ່ານກຳລັງຈະເຮັດແກ່ຄົນ ເຫລົ່ານີ້
- 36 ເມື່ອຄາວກ່ອນມີຄົນນຶ່ງຊື່ ທູດາໄດ້ລຸກຂຶ້ນອວດວ່າຕົວເປັນຜູ້ສຳຄັນ ມີຄົນທີ່ຕິດຕາມຮ່ວມໄປປະມານສີ່ຮ້ອຍຄົນ ແຕ່ ທູດານັ້ນໄດ້ຖືກຂ້າເສັງ ແລະພັກພວກເຫລົ່ານັ້ນກໍກະຈັດກະຈາຍສູນຫາຍໄປ
- 37 ພາຍຫລັງຜູ້ນີ້ມີອີກຄົນນຶ່ງຊື່ ຢູດາ ເປັນໂທຄາລີເລໄດ້ປາກົດຂຶ້ນໃນຄາວຈົດບັນຊີສຳມະໂນຄົວ ແລະໄດ້ຊັກຈູງພົບ ເມືອງໃຫ້ຕິດຕາມຕົວໄປ ຄົນຜູ້ນັ້ນກໍຈົບຫາຍໄປເໝືອນກັນ ແລະຄົນທັງປວງທີ່ເຊື່ອຟັງຜູ້ນັ້ນກໍກະຈັດກະຈາຍໄປ

- 38 ໃນເລື່ອງນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ຢ່າກ່ຽວກັບຄົນພວກນີ້ເທາະ ປ່ອຍເຂົາເສັງ ເພາະວ່າຖ້າແຜນການ ຫລືກິຈການນີ້ມາຈາກມະນຸດ ມັນກໍຈະເສື່ອມສູນໄປເອງ
- 39 ແຕ່ຖ້າມາຈາກພຣະເຈົ້າທ່ານທັງຫລາຍຈະບໍ່ສາມາດທຳລາຍເຂົາໄດ້ ຢ້ານວ່າພວກທ່ານຈະກັບເປັນຜູ້ສູ້ຮົບຕໍ່ພຣະ ເຈົ້າ” ແລ້ວເຂົາກໍຍອມຟັງຄາມາລີເອນ
- 40 ແລະເມື່ອໄດ້ເອີ້ນພວກອັດສາວິກເຂົ້າມາແລ້ວຈຶ່ງຂຽນ ແລະສັ່ງຫ້າມບໍ່ໃຫ້ອອກພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ ແລ້ວກໍປ່ອຍ ໄປ
- 41 ພວກອັດສາວິກຈຶ່ງອອກໄປຈາກທີ່ປະຊຸມດ້ວຍຄວາມຍິນດີ ທີ່ຊຶງຖືວ່າຕົນສົມຄວນໄດ້ຖືກປາດນິນທາເພາະເຫັນແກ່ ພຣະນາມນັ້ນ
- 42 ແລະທຸກໆວັນໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານແລະຕາມບ້ານເຮືອນ ພວກອັດສາວິກໄດ້ສັ່ງສອນແລະປະກາດຂ່າວປະເສີດບໍ່ ໄດ້ຂາດ ວ່າພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະຄຣິດ

6 ການເລືອກຕັ້ງຄນະເຈັດຄົນ

Seven Chosen to Serve

- 1 ໃນຄາວນັ້ນເມື່ອຈຳນວນພວກສິດກຳລັງທະວີຫລາຍຂຶ້ນ ພວກທີ່ປາກພາສາກຣິກໄດ້ຈົມຕໍ່ພວກທີ່ປາກພາສາເຮັບເຣີ ວ່າ ໃນການແຈກທານທຸກໆວັນນັ້ນເຂົາເວັ້ນບໍ່ໄດ້ແຈກໃຫ້ພວກແມ່ໝ້າຍຊາວກຣິກ
- 2 ຝ່າຍອັດສາວິກສືບສອງຄົນຈຶ່ງເອີ້ນບັນດາພວກສິດໃຫ້ປະຊຸມກັນ ແລ້ວກ່າວວ່າ, “ຊຶ່ງພວກເຮົາຈະປະພຣະທັມຂອງ ພຣະເຈົ້າໄປ ເພື່ອໄປຮັບໃຊ້ການກິນການດື່ມກໍບໍ່ສົມຄວນ
- 3 ເຫດສັນນີ້ພື້ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ຈຶ່ງຊອກຫາເຈັດຄົນໃນຖ້ຳມາກາງພວກທ່ານທີ່ມີຊື່ສຽງດີ ຜູ້ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານ ບໍຣິສຸດແລະສະຕິປັນຍາ ເຮົາຈະຕັ້ງເຂົາໃຫ້ດູແລການງານນີ້
- 4 ສ່ວນພວກເຮົາກໍຈະເອົາໃຈໃສ່ໃນການອ້ອນວອນແລະການສັ່ງສອນພຣະທັມ”
- 5 ຄົນທັງໝົດໄດ້ມີຄວາມເຫັນຊອບກັບຄຳສເນີນີ້ ຈຶ່ງເລືອກເອົາຊະເຕຟາໂນ ຜູ້ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເຊື່ອແລະພຣະວິນ ຍານບໍຣິສຸດ ກັບຟິລິບ ໂປໂຄໂຣ ນິກາໂນ ຕີໂມນ ປາເມນາ ແລະນິໂກລາໂອ ໄທເມືອງອັນຕີໂອເຊັ່ນຜູ້ເຂົ້າຝ່າຍສາສ ນາຍົວ
- 6 ຄົນທັງເຈັດນີ້ເຂົາໄດ້ນຳມາສເນີຕໍ່ພວກອັດສາວິກ ເມື່ອພວກອັດສາວິກໄດ້ອ້ອນວອນແລ້ວກໍວາງມືໃສ່ເຂົາ
- 7 ພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຈະເຣີນຂຶ້ນແລະຈຳນວນພວກສິດກຳທະວີຫລາຍຂຶ້ນໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະມີພວກປະໂຣ ທິດຈຳນວນຫລາຍໄດ້ຍອມເຊື່ອໃນພຣະສາສນາເໝືອນກັນ

ຊະເຕຟາໂນຖືກຈັບ

The Arrest of Stephen

- 8 ຝ່າຍຊະເຕຟາໂນເຕັມໄປດ້ວຍພຣະຄຸນແລະຣິດເດດ ຈຶ່ງເຮັດການອັສຈັນແລະໝາຍສຳຄັນອັນໃຫຍ່ຖ້າມາກາງພິລ ເມືອງ
- 9 ແຕ່ມີບາງຄົນມາຈາກໂຮງທັມມະເທສນານີ້ເອີ້ນວ່າ “ໂຮງທັມທາດອິສຣະ” ມີທັງຊາວກີເຣເນ ຊາວອາເລັກຊັນເດັງ ກັບ ບາງຄົນຈາກກີລິເກັງ ແລະອາເຊັງ ໄດ້ລຸກຂຶ້ນພາກັນມາໄລ່ລຽງກັບຊະເຕຟາໂນ
- 10 ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຕໍ່ສູ້ຄຳທີ່ທ່ານກ່າວດ້ວຍສະຕິປັນຍາ ແລະດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍ່ໄດ້
- 11 ເຂົາຈຶ່ງຍິວະຍິງເອົາຊາຍບາງຄົນມາກ່າວຫາວ່າ, “ເຮົາໄດ້ຍິນຄົນຜູ້ນີ້ກ່າວຄຳຫຍາບຊ້າຕໍ່ໂມເຊແລະຕໍ່ພຣະເຈົ້າ”
- 12 ສັນນັ້ນເຂົາໄດ້ຍິວະຍິງພິລເມືອງກັບພວກເຖົ້າແກ່ແລະພວກນັກທັມ ແລ້ວໂດດຈັບຊະເຕຟາໂນນຳໄປຫາສານສູງສຸດ
- 13 ໃຫ້ພຍານບໍ່ຈົງມາກ່າວວ່າ, “ຄົນຜູ້ນີ້ບໍ່ໄດ້ເຊົາໃນການກ່າວຕໍ່ສູ້ບ່ອນສັກສິດນີ້ແລະຕໍ່ສູ້ພຣະບັນຍັດ

- 14 ພາະຫມູ່ເຮົາໄດ້ຍິນຄົນນີ້ເວົ້າວ່າ ເຢຊູໂທນາຊາເຮັດນັ້ນແທລະ, ຈະທຳລາຍສະຖານທີ່ນີ້ ແລະຈະປ່ຽນທັມນຽມທີ່ໂມເຊໃຫ້ໄວ້ແກ່ພວກເຮົາ”
- 15 ແລະບັນດາຄົນທີ່ນັ່ງຢູ່ໃນທີ່ປະຊຸມໄດ້ແນມເບິ່ງຊະເຕຟາໂນ ກໍເຫັນວ່າໜ້າຂອງທ່ານຄືໜ້າເທວະດາ

7 ຊາເຕຟາໂນກ່າວແກ້ຕົວ

Stephen's Speech to the Council

(ປຸກມ 12:1-50. 26)

- 1 ແລ້ວມະຫາປະໂຫຍດຈຶ່ງຖາມວ່າ, “ການນີ້ມີດັ່ງນັ້ນແທ້ຫລື”
- 2 ຝ່າຍຊະເຕຟາໂນໄດ້ຕອບວ່າ, “ພິນ້ອງແລະຍາພໍ່ທັງຫລາຍເອີຍ, ຈຶ່ງຟັງເອົາເທີນ ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງສະຖາຮາສີ ໄດ້ຊົງປາກົດແກ່ອັບຮາຮາມບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຮົາແລ້ວ ເມື່ອທ່ານຍັງຢູ່ໃນປະເທດເມໂຊໂປຕາເມັງ ກ່ອນທີ່ໄປອາສັຍຢູ່ໃນເມືອງຮາຮານ
- 3 ໂດຍຊົງກ່າວກັບທ່ານວ່າ, “ເຈົ້າຈຶ່ງອອກຈາກເມືອງແລະຍາດພິນ້ອງຂອງເຈົ້າໄປຍັງແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາຈະສະແດງໃຫ້ເຈົ້າ”
- 4 ອັບຮາຮາມຈຶ່ງອອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງຊາວຄັນເດອານໄປອາສັຍຢູ່ທີ່ເມືອງຮາຮານ ຫລັງຈາກທີ່ບິດາຂອງທ່ານສັ້ນຊີວິດແລ້ວ ພຣະອົງຊົງໃຫ້ທ່ານອອກຈາກທີ່ນັ້ນມາຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ພວກທ່ານອາສັຍຢູ່ທຸກວັນນີ້
- 5 ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງໃຜດໃຫ້ທ່ານມີມໍຣະດົກໃນແຜ່ນດິນນີ້ແມ່ນແຕ່ທີ່ຮອຍຕີນ ແຕ່ຂະນະເມື່ອທ່ານຍັງບໍ່ມີລູກ ພຣະອົງຊົງສັນຍາໄວ້ວ່າ ຈະປະທານແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ເປັນກັມມະສິດແກ່ທ່ານ ແລະແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງທ່ານດ້ວຍ
- 6 ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້ດັ່ງນີ້ວ່າ ເຊື້ອສາຍຂອງທ່ານຈະໄປອາສັຍເປັນແຂກຢູ່ໃນຕ່າງປະເທດແລະຊາວປະເທດນັ້ນຈະເອົາເຂົາເປັນຂ້ອຍຂ້າ ແລະຈະຂົ່ມເຫັງເຂົາເປັນເວລາສີ່ຮ້ອຍປີ
- 7 ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວອີກວ່າ, “ຝ່າຍເຮົາຈະພິພາກສາລົງໂທດປະເທດທີ່ເຂົາຮັບໃຊ້ເປັນຂ້ອຍຂ້ານັ້ນ ຫລັງຈາກນັ້ນແລ້ວເຂົາຈະອອກມາບົວຣະບັດຂາບໄຫວ້ເຮົາໃນທີ່ນີ້
- 8 ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງປະທານຄຳສັນຍາອັນກຽວກັບພິທີຕັດໃຫ້ແກ່ອັບຮາຮາມ ດັ່ງນັ້ນເມື່ອອັບຮາຮາມມີລູກຊື່ອີຊາກ ຈຶ່ງໃຫ້ຮັບພິທີຕັດໃນວັນຖ້ວນແປດ ຝ່າຍອີຊາກກໍໃຫ້ຢາໂຄບຮັບພິທີຕັດ ແລະຢາໂຄບກໍໃຫ້ບັນພະບຸຣຸດສິບສອງຄົນນັ້ນຮັບພິທີຕັດເໝືອນກັນ
- 9 ອັນນຶ່ງ, ບັນພະບຸຣຸດເຫລົ່ານັ້ນຄິດອິດສາໂຢເຊັບ ຈຶ່ງຂາຍທ່ານໄປຍັງປະເທດເອຍິບ ແຕ່ຝ່າຍພຣະເຈົ້າສະຖິດຢູ່ກັບທ່ານ
- 10 ຊົງໃຜດຊ່ອຍໃຫ້ພິນ້ອງຈາກຄວາມທຸກລຳບາກທັງສິ້ນ ຊົງໃຜດໃຫ້ມີຄວາມຊອບແລະສະຕິປັນຍາຕໍ່ພຣະພັກຟາຣາໂອກະສັດຂອງປະເທດເອຍິບ ກະສັດຈຶ່ງຊົງຕັ້ງໂຢເຊັບເປັນຜູ້ຄອບຄອງປະເທດເອຍິບກັບທັງພຣະຮາຊວັງ
- 11 ຕໍ່ມາເລີຍເກີດມີການອິດເຂົ້າປາອາຫານທີ່ວປະເທດເອຍິບແລະປະເທດການາອານ ແລະມີຄວາມທຸກລຳບາກຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ ບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຮົາຈຶ່ງຫາອາຫານມາລ້ຽງຊີບບໍ່ໄດ້
- 12 ຝ່າຍຢາໂຄບເມື່ອໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າມີເຂົ້າຢູ່ໃນປະເທດເອຍິບ ຈຶ່ງໃຊ້ບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຮົາໄປທີ່ນັ້ນເປັນເທື່ອທຳອິດ
- 13 ເທື່ອທີສອງໂຢເຊັບໄດ້ສະແດງຕົວໃຫ້ອ່າຍນ້ອງຮູ້ຈັກ ແລະໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຟາຣາໂອຮູ້ຈັກຍາດວົງຂອງທ່ານເໝືອນກັນ
- 14 ຝ່າຍໂຢເຊັບໄດ້ໃຊ້ຄົນໄປເຊີນຢາໂຄບຜູ້ເປັນບິດາກັບບັນດາຍາດພິນ້ອງຂອງທ່ານເຈັດສິບຫ້າຄົນໃຫ້ມາຫາ
- 15 ຢາໂຄບໄດ້ລົງໄປຍັງປະເທດເອຍິບ ແລ້ວທ່ານກັບພວກບັນພະບຸຣຸດຂອງເຮົາໄດ້ຕາຍໄປ
- 16 ເຂົາໄດ້ນຳເອົາສິບມາເຖິງເມືອງຊີເຂັມ ຈຶ່ງມັງນໄວ້ໃນອຸບໂມງທີ່ອັບຮາຮາມເອົາເງິນຈຳນວນນຶ່ງຊື້ຈາກຕະກູນຮາໂມໃນເມືອງຊີເຂັມ

- 17 ອັນນຶ່ງ, ເມື່ອກຳນົດແຫ່ງພຣະສັນຍາ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້ກັບອັບຣາຮາມ ໃກ້ຈະເຖິງແລ້ວ ຊົນຊາດອິສຣາເອນ ໃນປະເທດເອຢິບໄດ້ເພີ່ມທະວີຫລາຍຂຶ້ນ
- 18 ຈົນເຖິງກະສັດອີກອົງນຶ່ງຊຶ່ງບໍ່ຮູ້ຈັກຢາໂຄບຂຶ້ນສເວີຍຣາດໃນປະເທດເອຢິບ
- 19 ກະສັດອົງນີ້ໄດ້ໃຊ້ກົນອຸບາຍຂົ່ມເຫັງເຊື້ອຊາດແລະບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຮົາ ໂດຍບັງຄັບໃຫ້ເອົາລູກອ່ອນໄປຖິ້ມເສັງເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີຊີວິດເຫລືອຢູ່ໄດ້
- 20 ໃນຄາວນັ້ນໂມເຊໄດ້ເກີດມາມີຮູບຮ່າງງົດງາມປານພຣະເຈົ້າ ເຂົາຈຶ່ງລ້ຽງໄວ້ໃນເຮືອນພໍ່ລະຫວ່າງສາມເດືອນ
- 21 ເມື່ອເຂົາໄດ້ເອົາເດັກນ້ອຍນັ້ນໄປຖິ້ມນອກເຮືອນ ຮາຊທິດາຂອງຟາຣາໂອໄດ້ຮັບເອົາໄປລ້ຽງໄວ້ເປັນລູກຂອງຕົນ
- 22 ຝ່າຍໂມເຊຈຶ່ງໄດ້ຮັບການສອນໃນວິຊາການທຸກຢ່າງຂອງຊາວເອຢິບ ມີຄວາມສາມາດໃນການກ່າວແລະໃນກິຈການຕ່າງໆ
- 23 ແຕ່ເມື່ອໂມເຊມີອາຍຸໄດ້ສິ້ນສຸດປີ ກໍຄິດຢາກໄປຢ້ຽມຢາມພວກພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ ຄືຊົນຊາດອິສຣາເອນ
- 24 ແລະເມື່ອທ່ານໄດ້ເຫັນຜູ້ນຶ່ງໃນພວກພີ່ນ້ອງຖືກຂົ່ມເຫັງກໍເຂົ້າໄປກັນກາງເອົາໄວ້ ຈຶ່ງຂ້າຊາວເອຢິບຜູ້ຂົ່ມເຫັງນັ້ນເສັງເພື່ອເປັນການແກ້ແຄ້ນ
- 25 ທ່ານໄດ້ຄິດວ່າຍາດພີ່ນ້ອງຄົງຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງໂຜດໃຫ້ເຂົາລອດພົ້ນດ້ວຍມືຂອງຕົນ ແຕ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈດັ່ງນັ້ນ
- 26 ໃນວັນໜ້ານັ້ນໂມເຊໄດ້ອອກໄປພົບເຂົາກຳລັງວິວາດກັນຢູ່ ກໍພາຍາມໃຫ້ເຂົາຄືນດີກັນ ຈຶ່ງບອກເຂົາວ່າ “ຊາຍເອີຍ, ໝູ່ເຈົ້າເປັນພີ່ນ້ອງກັນ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເຮັດຮ້າຍຕໍ່ກັນ”
- 27 ຝ່າຍຄົນທີ່ກຳລັງເຮັດຮ້າຍຕໍ່ເພື່ອນຂອງຕົນນັ້ນໄດ້ຊຸກໂມເຊອອກ ແລະກ່າວວ່າ, “ໃຜໄດ້ຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງແລະຕັດສິນພວກເຮົາ”
- 28 ບໍ່ແມ່ນເຈົ້າຢາກຂ້າຂ້ອຍເໝືອນເຈົ້າຂ້າຊາວເອຢິບມື້ວານນັ້ນຫລື”
- 29 ເມື່ອໂມເຊໄດ້ຍິນຄຳນັ້ນຈຶ່ງປົບໜີໄປອາສັຍເປັນຄົນຕ່າງດ້າວຢູ່ໃນປະເທດມີດີອານ ແລະທີ່ນັ້ນທ່ານມີລູກຊາຍສອງຄົນ
- 30 “ຄັນລ່ວງໄປໄດ້ສິ້ນສຸດປີແລ້ວ ມີເທວະດາອົງນຶ່ງໄດ້ມາປາກົດແກ່ທ່ານໃນແປວໄພທີ່ພຸ່ມໜາມໃນປ່າຊິນາອີ
- 31 ເມື່ອໂມເຊໄດ້ເຫັນກໍປລາດໃຈດ້ວຍເລື່ອງນີ້ມີດນັ້ນ ເມື່ອກຳລັງເຂົ້າໄປເບິ່ງໃກ້ໆກໍມີພຣະສຸຣະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ,
- 32 “ຝ່າຍເຮົາເປັນພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບຸຣຸດຂອງເຈົ້າ ຄືພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ ຂອງອີຊາກ, ແລະຂອງຢາໂຄບ” ໂມເຊຈຶ່ງຢ້ານຈົນຕົວສັ່ນບໍ່ກ້າຫລຽວເບິ່ງ
- 33 ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ໂມເຊວ່າ, “ຈຶ່ງຖອດເກີບອອກເສັງ ເພາະບ່ອນທີ່ເຈົ້າຢືນຢູ່ນີ້ເປັນບ່ອນສັກສິດ
- 34 ແທ້ຈິງ ເຮົາໄດ້ຍິນສຽງໂອ່ຍຄາງຂອງເຂົາແລ້ວ ເຮົາຈຶ່ງລົງມາເພື່ອຈະຊ່ອຍເຂົາໃຫ້ພົ້ນ ບັດນີ້ມາແມ່, ເຮົາຈະໃຊ້ເຈົ້າໄປຍັງປະເທດເອຢິບ”
- 35 “ໂມເຊຜູ້ນີ້ແຫລະ, ທີ່ຖືກເຂົາປະຕິເສດໂດຍກ່າວວ່າ “ແມ່ນໃຜໄດ້ຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ເປັນທັງຜູ້ປົກຄອງ ແລະຜູ້ຕັດສິນພວກເຮົາ” ແມ່ນທ່ານຜູ້ນີ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຊ້ໄປເປັນທັງຜູ້ປົກຄອງເປັນຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ພົ້ນ ໂດຍມີຂອງເທວະດາອົງທີ່ໄດ້ມາປາກົດແກ່ທ່ານທີ່ພຸ່ມໜາມນັ້ນ
- 36 ແມ່ນໂມເຊຜູ້ນີ້ເປັນຜູ້ນຳເອົາພວກອິສຣາເອນອອກມາ ໂດຍເຮັດການອັດສະຈັນແລະໝາຍສຳຄັນໃນປະເທດເອຢິບ ທີ່ທະເລແດງ ແລະໃນປ່າລະຫວ່າງສິ້ນສຸດປີ
- 37 ແມ່ນທ່ານຜູ້ນີ້ແຫລະ, ທີ່ໄດ້ກ່າວຕໍ່ຊົນຊາດອິສຣາເອນວ່າ, “ພຣະເຈົ້າຈະຊົງປະທານຜູ້ປະກາດພຣະທັມຜູ້ນຶ່ງໃຫ້ເກີດມາເພື່ອທ່ານ ຈາກພວກພີ່ນ້ອງຂອງທ່ານເໝືອນຢ່າງທີ່ໄດ້ຊົງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເກີດມາ”

- 38 ແມ່ນໂມເຊຜູ້ນີ້ແຫລະ, ທີ່ຮ່ວມຢູ່ໃນຊຸມນຸມຊົນໃນປ່າພ້ອມກັບເທວະດາຕົນນັ້ນ ຊຶ່ງໄດ້ເວົ້າກັບທ່ານຢູ່ພູຊົນາອີ ແລະຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຮົາ ທີ່ໄດ້ຮັບພຣະທັມອັນມີຊີວິດຖາວອນມາໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ
- 39 ແຕ່ບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຮົາບໍ່ມີໃຈເຊື່ອຟັງທ່ານຜູ້ນີ້ ແຕ່ໄດ້ປັດຊຸກທ່ານອອກເສັງ ເພາະເຂົາມີໃຈປາຖນາຈະກັບໄປຍັງປະເທດເອຢິບ
- 40 ເຂົາຈຶ່ງກ່າວກັບອາໂຣນວ່າ, “ຂໍຈົ່ງສ້າງພຣະໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອຈະນຳໜ້າພວກຂ້າພະເຈົ້າໄປ ສ່ວນໂມເຊຜູ້ນີ້ທີ່ໄດ້ນຳພວກຂ້າພະເຈົ້າອອກຈາກປະເທດເອຢິບ ພວກຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າມີເຫດອັນໃດໄດ້ບັງເກີດແກ່ທ່ານແລ້ວ”
- 41 ໃນຄາວນັ້ນ ເຂົາໄດ້ສ້າງຮູບງົວນ້ອຍຕົວນຶ່ງຂຶ້ນ ແລະໄດ້ເອົາເຄື່ອງບູຊາມາຖວາຍແກ່ຮູບນັ້ນ ແລະເຂົາໄດ້ຈັດພິທີມ່ວນຊື່ນສລອງສິ່ງທີ່ສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍມືຂອງຕົນເອງນັ້ນ
- 42 ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຫັນພຣະພັກໄປເສັງ ແລະປະໃຫ້ເຂົາບົວຣະບັດຂາບໄຫວ້ຜູງກອງທັບໃນທ້ອງຟ້າ ຕາມທີ່ມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄັມພິຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມວ່າ “ຍາດວົງອິສຣາເອນເອີຍ, ສັດທີ່ຈະຂ້າຖວາຍແລະເຄື່ອງບູຊານັ້ນ ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເອົາມາຖວາຍແກ່ເຮົາໃນປ່າລະຫວ່າງສີ່ສິບປີຕໍ່”
- 43 ພວກເຈົ້າໄດ້ຂົນເອົາສຳນັກຜ້າຂອງພຣະໂມລິກ ແລະດວງດາວຂອງພຣະເຣຟານ ຄືຮູບທີ່ພວກເຈົ້າສ້າງຂຶ້ນເພື່ອນະມັສການຂາບໄຫວ້ ເຮົາຈຶ່ງຈະກວາດພວກເຈົ້າໃຫ້ກາຍເມືອງບາບີໂລນໄປພຸ້ນ”
- 44 “ບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຮົາເມື່ອຢູ່ໃນປ່າ ກໍມີສຳນັກແຫ່ງຄຳພຸດທະທີ່ເຮັດດ້ວຍຜ້າຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງບັນຍັດໄວ້ ເມື່ອຊົງກ່າວກັບໂມເຊໃຫ້ສ້າງສຳນັກຕາມແບບຢ່າງທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນ
- 45 ຝ່າຍບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຮົາເມື່ອໄດ້ຮັບສຳນັກນັ້ນຈຶ່ງຂົນຕາມໂຢຊວຍໄປ ເມື່ອໄດ້ເຂົ້າຍຶດເອົາແຜ່ນດິນຂອງບັນດາປະຊາຊາດ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຂັບໄລ່ໃຫ້ໜີໄປຕໍ່ໜ້າບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຮົາ ສຳນັກນັ້ນກໍມີສືບມາຈົນເຖິງສມັຍຂອງກະສັດດາວິດ
- 46 ຄືຜູ້ທີ່ຊອບຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ ໄດ້ທູນຂໍອະນຸຍາດຊອກຫາພຣະວິຫານ ສຳລັບເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບ
- 47 ແຕ່ວ່າແມ່ນກະສັດໂຊໂລໂມນເປັນຜູ້ຊົງສ້າງພຣະວິຫານສຳລັບພຣະອົງ
- 48 ເຖິງປານນັ້ນອົງຜູ້ສູງສຸດກໍບໍ່ໄດ້ປະທັບໃນບ່ອນທີ່ສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍມືມະນຸດ ຕາມທີ່ຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ,
- 49 “ຟ້າສວັນເປັນບັນລັງຂອງເຮົາ ແລະແຜ່ນດິນໂລກເປັນທີ່ຮອງຕົນຂອງເຮົາ” ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຖາມວ່າ “ເຈົ້າທັງຫລາຍຈະສ້າງທີ່ສະຖິດຢ່າງໃດສຳລັບເຮົາ ຫລືບ່ອນໃດເປັນທີ່ພັກອາໄສຂອງເຮົາ
- 50 ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ມີຂອງເຮົາໄດ້ສ້າງໄວ້ທັງສິ້ນບໍ່ແມ່ນຫລື”
- 51 “ໂອ ຄົນຊາດຄໍແຂງເອີຍ, ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບພິທີຕັດໃນໃຈແລະໃນຫູ ທ່ານທັງຫລາຍຂັດຂວາງພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ຄູ່ສູ່ເມີບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກທ່ານເປັນຢ່າງໃດ ທ່ານທັງຫລາຍກໍເປັນຢ່າງນັ້ນເຫມືອນກັນ
- 52 ມີໃຜແດ່ໃນບັນດາຜູ້ປະກາດພຣະທັມທີ່ບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ຂົ່ມເຫັງ ເຂົາໄດ້ຂ້າບັນດາຜູ້ປະກາດລ່ວງໜ້າເຖິງເຮືອງການສະເດັດມາຂອງອົງຜູ້ຊອບທັມ ບັດນີ້ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ເກີດເປັນຜູ້ມອບພຣະອົງໄວ້ແລະຂ້າເສັງ
- 53 ຄືທ່ານທັງຫລາຍຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບພຣະບັນຍັດຈາກພວກເທວະດາ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຖືຮັກສາພຣະບັນຍັດນັ້ນ”

ການຄວາງຫີນໃສ່ຊະເຕຟາໂນໃຫ້ຕາຍ

The Stoning of Stephen

- 54 ເມື່ອເຂົາທັງຫລາຍກຳລັງໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນ ເຂົາກໍເຈັບແຄ້ນແໜ້ນໃຈ ແລ້ວຕັ້ງຕົ້ນຂົບແຂ້ວຄົງວຸ້ນໃສ່ຊະເຕຟາໂນ
- 55 ຝ່າຍຊະເຕຟາໂນເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດ ໄດ້ຕົງໜ້າຂຶ້ນເພ່ງເບິ່ງສວັນ ຈຶ່ງເຫັນຮັສມີຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເຫັນພຣະເຢຊູຊົງຍືນຢູ່ກ້າຂວາພຣະທັດຂອງພຣະອົງ
- 56 ແລ້ວທ່ານໄດ້ເວົ້າວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນທ້ອງຟ້າແຫວກອອກ ແລະເຫັນບຸດມະນຸດຊົງຍືນຢູ່ກ້າຂວາພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າ”

- 57 ແຕ່ເຂົາໄດ້ຮ້ອງສຽງດັງຂຶ້ນອັດຫູຕົນເສັງ ພາກັນຫລຸບໃສ່ຊະເຕຟາໂນ
- 58 ແລ້ວເຂົາໄດ້ຊຸກທ່ານອອກໄປຈາກກຸງ ແລະຄວ່າງກ້ອນຫີນໃສ່ ຝ່າຍຄົນທັງຫລາຍທີ່ເປັນພຍານຕໍ່ຊະເຕຟາໂນກໍປົດເສື້ອຂອງຕົນໄວ້ໃກ້ຕົນຂອງຊາຍໜຸ່ມຜູ້ນຶ່ງຊື່ໂຊໂລ
- 59 ເຂົາຈຶ່ງເອົາກ້ອນຫີນຄວ່າງໃສ່ຊະເຕຟາໂນ ເມື່ອທ່ານກຳລັງອ້ອນວອນທູນວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະເຢຊູເຈົ້າ, ຂໍຊົງໂຜດຮັບເອົາຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພຣະອົງໄວ້ເທີນ”
- 60 ຊະເຕຟາໂນໄດ້ຄູ່ເຂົ້າລົງແລ້ວຮ້ອງສຽງດັງຂຶ້ນວ່າ, “ຂ້າແດ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໂຜດຢ່າຊົງຖືໂທດເຂົາເພາະບາບນີ້” ເມື່ອກ່າວດັ່ງນັ້ນແລ້ວທ່ານກໍລ່ວງລັບໄປ

8 ໂຊໂລຂົ່ມເຫັງຄຣິສຕະຈັກ

Saul Persecutes the Church

- 1 ຝ່າຍໂຊໂລກໍເຫັນດີໃນການທີ່ເຂົາຂ້າຊະເຕຟາໂນເສັງ ໃນວັນນັ້ນເກີດມີການຂົ່ມເຫັງອັນໃຫຍ່ຕໍ່ຄຣິສຕະຈັກທີ່ຢູ່ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ພວກລູກສິດທັງໝົດ ເວັ້ນແຕ່ພວກອັດສາວິກ ກໍໄດ້ແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປທົ່ວແຂວງຢູດາຍແລະແຂວງຊາມາເຣັງ
- 2 ແຕ່ມີຊາຍບາງຄົນຜູ້ຢ່າເກາງພຣະເຈົ້າໄດ້ເອົາສິບຂອງຊະເຕຟາໂນໄປຝັງໄວ້ ແລະມີການໂສກເສົ້າຮ້ອງໄຫ້ອັນໃຫຍ່ເພາະທ່ານ
- 3 ຝ່າຍໂຊໂລພາຍາມທຳລາຍຄຣິສຕະຈັກຢ່າງຮຸນແຮງ ໂດຍເຂົ້າໄປຕາມຍ້າວເຮືອນລາກເຂົາທັງຍິງແລະຊາຍໄປຂັງໄວ້ໃນຄຸກ

ການປະກາດຂ່າວປະເສີດໃນແຂວງຊາມາເຣັງ

Phillip Preaches in Samaria

- 4 ຝ່າຍສິດທັງຫລາຍທີ່ແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປນັ້ນ ກໍພາກັນໄປປະກາດຂ່າວປະເສີດແຫ່ງພຣະທັມຕາມບ່ອນຕ່າງໆ
- 5 ສ່ວນພິລິບໄດ້ລົງໄປຍັງເມືອງນຶ່ງທີ່ແຂວງຊາມາເຣັງ ປະກາດເຣື່ອງພຣະຄຣິດໃຫ້ໄທເມືອງນັ້ນຟັງ
- 6 ເມື່ອຄົນທັງຫລາຍໄດ້ຍິນແລະໄດ້ເຫັນໝາຍສຳຄັນທີ່ທ່ານກຳລັງເຮັດຢູ່ນັ້ນ ເຂົາກໍພ້ອມໃຈກັນຟັງຖ້ອຍຄຳປະກາດຂອງທ່ານ
- 7 ດ້ວຍວ່າຜູ້ຖ້ອຍຮ້າຍທີ່ສື່ງຢູ່ໃນຫລາຍຄົນໄດ້ຮ້ອງດ້ວຍສຽງດັງແລະອອກມາຈາກຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ຄົນທີ່ເປັນຖ້ອຍແລະຂາເສັງຫລາຍຄົນກໍໄດ້ດີເປັນປົກກະຕິ
- 8 ຈຶ່ງບັງເກີດມີຄວາມຍິນດີອັນໃຫຍ່ໃນເມືອງນັ້ນ
- 9 ມີຊາຍຜູ້ນຶ່ງຊື່ ຊີໂມນຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນແຕ່ກ່ອນມາ ເປັນໝໍເວດມົນ ເຄີຍເຮັດໃຫ້ໄທເມືອງຊາມາເຣັງງົດງໍ້ອັດສະຈັນໃຈ ແລະອວດອ້າງວ່າຕົນເປັນຜູ້ສຳຄັນ
- 10 ຝ່າຍຄົນທັງປວງທັງຜູ້ນ້ອຍແລະຜູ້ໃຫຍ່ກໍສົນໃຈຟັງຄົນນັ້ນ ແລ້ວເວົ້າວ່າ, “ຜູ້ນີ້ແຫລະ, ເປັນອານຸພາບຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງເອີ້ນວ່າມະຫິດທິຣິດ”
- 11 ຄົນທັງຫລາຍໄດ້ສົນໃຈຟັງຜູ້ນັ້ນ ເພາະເຂົາໄດ້ສະແດງເວດມົນໃຫ້ຄົນທັງຫລາຍງົດງໍ້ອັດສະຈັນຕັ້ງແຕ່ເທິງມາແລ້ວ
- 12 ແຕ່ເມື່ອເຂົາໄດ້ຮັບເຊື່ອຊຶ່ງພິລິບໄດ້ປະກາດ ເປັນຂ່າວປະເສີດເຣື່ອງຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າແລະພຣະນາມແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດແລ້ວ ເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາທັງຊາຍແລະຍິງ
- 13 ຝ່າຍຊີໂມນເອງກໍເຊື່ອເໝືອນກັນ ເມື່ອຮັບບັບຕິສະມາແລ້ວກໍຕິດຢູ່ກັບພິລິບ ແລະປລາດໃຈທີ່ໄດ້ເຫັນໝາຍສຳຄັນ ແລະການອິດທິຣິດອັນໃຫຍ່ທີ່ໄດ້ບັງເກີດມານັ້ນ

- 14 ເມື່ອພວກອັດສາວິກທີ່ຢູ່ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າ ໄທຊາມາເຮັງໄດ້ຮັບເອົາພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ ຈຶ່ງໄດ້ໃຊ້ເປໂຕກັບໂຢຮັນໄປຫາເຂົາ
- 15 ທ່ານທັງສອງໄດ້ລົງໄປອ້ອນວອນສໍາລັບເຂົາເພື່ອໃຫ້ເຂົາໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ
- 16 ເພາະພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດຍັງບໍ່ທັນໄດ້ລົງມາເທິງເຂົາຈັກຄົນ ມີແຕ່ເຂົາໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມແຫ່ງພຣະເຢຊູເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ
- 17 ເປໂຕກັບໂຢຮັນຈຶ່ງວາງມືໃສ່ເຂົາ ແລ້ວເຂົາກໍໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ
- 18 ຝ່າຍຊີໂມນ, ເມື່ອໄດ້ເຫັນວ່າພຣະວິນຍານເປັນທີ່ຊົງປະທານດ້ວຍການວາງມືຂອງພວກອັດສາວິກ ກໍໄດ້ນໍາເງິນມາຈະໃຫ້ພວກທ່ານ
- 19 ໂດຍເວົ້າວ່າ, “ຂໍໃຫ້ຂ້ານ້ອຍມີຮິດອໍານາດຢ່າງນີ້ເໝືອນກັນເພື່ອວ່າ ເມື່ອຂ້ານ້ອຍຫາກວາງມືໃສ່ຜູ້ໃດ ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ”
- 20 ແຕ່ເປໂຕໄດ້ຕອບຊີໂມນວ່າ, “ຈຶ່ງໃຫ້ເງິນຂອງເຈົ້າຈົບທາຍໄປກັບເຈົ້າ ເພາະເຈົ້າຄິດວ່າຈະຊື້ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະເຈົ້າດ້ວຍເງິນ
- 21 ເຈົ້າບໍ່ມີທຸ້ນບໍ່ມີສ່ວນໃນການນີ້ ເພາະໃຈຂອງເຈົ້າບໍ່ສັດຊື່ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ
- 22 ເຫດສັນນັ້ນຈຶ່ງຫລົບຕັ້ງໃຈໃໝ່ຈາກການຊົ່ວຂອງເຈົ້ານີ້ ແລະອ້ອນວອນຂໍອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອຫວັງວ່າພຣະອົງຈະຊົງຍົກຄວາມຜິດບາບທີ່ເຈົ້າຄິດໃນໃຈນັ້ນເສັງ
- 23 ເພາະເຮົາເຫັນວ່າເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມອິດສາອັນຂົນຂຶ້ນ ແລະຖືກລ່າມໄວ້ດ້ວຍໂສ້ຂອງຄວາມອະທັມ”
- 24 ຝ່າຍຊີໂມນໄດ້ຕອບວ່າ, “ຂໍທ່ານທັງສອງອ້ອນວອນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອຂ້ານ້ອຍແດ່ ເພື່ອການທີ່ທ່ານໄດ້ກ່າວແລ້ວນັ້ນຈະບໍ່ຕົກໃສ່ຂ້ານ້ອຍຈັກປະການ”
- 25 ສ່ວນທ່ານທັງສອງເມື່ອໄດ້ເປັນພຍານແລະປະກາດພຣະທັມແຫ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວກໍກັບມາຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະໄດ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດຕາມທາງໃນບ້ານຊາວຊາມາເຮັງຫລາຍແຫ່ງ

ຟິລິບແລະຊາວເອທິໂອເປັງຜູ້ນຶ່ງ

Phillip and the Ethiopian Eunuch

(ອຊຍ 53:7-8)

- 26 ແລະເທວະດາຕົນນຶ່ງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງຟິລິບວ່າ, “ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນໄປທາງທິດໃຕ້ ຕາມທາງລົງຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມໄປເຖິງເມືອງກາຊາ” (ທີ່ເປັນທາງປ່າດິນຊາຍ)
- 27 ທ່ານຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນເດີນທາງໄປ ແລະເບິ່ງແມ, ມີໄທເອທິໂອເປັງຄົນນຶ່ງເປັນເທືອຍ ເປັນຂ້າຮາຊາການຊັ້ນສູງຂອງກັນດາ ເກ ຄືພຣະຣາຊິນີຂອງຊາວເອທິໂອເປັງ ເປັນນາຍຄັງທັງໝົດຂອງພຣະຣາຊິນີນັ້ນ ທ່ານໄດ້ມາທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມເພື່ອນະມັສການ
- 28 ຂນະທີ່ນັ່ງຮິດກໍາລັງກັບເມືອ ທ່ານໄດ້ອ່ານນັ່ງສືຂອງເອຊາຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມຢູ່
- 29 ຝ່າຍພຣະວິນຍານຊົງສັ່ງຟິລິບວ່າ, “ຈົ່ງເຂົ້າຕິດກັບຮິດນີ້ໄປ”
- 30 ຟິລິບຈຶ່ງແລ່ນເຂົ້າໄປແລະໄດ້ຍິນທ່ານກໍາລັງອ່ານໜັງສືເອຊາຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມຢູ່ ຈຶ່ງຖາມວ່າ, “ຊຶ່ງທ່ານອ່ານນັ້ນ ທ່ານເຂົ້າໃຈຫລື”
- 31 ທ່ານຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ຖ້າບໍ່ມີຜູ້ໃດແນະນໍາໃຫ້ ຈະເຂົ້າໃຈໄດ້ຢ່າງໃດ” ແລ້ວທ່ານຈຶ່ງເຊີນຟິລິບຂຶ້ນນັ່ງຮິດນໍາ
- 32 ພຣະຄັມພິຕອນທີ່ທ່ານອ່ານຢູ່ນັ້ນຄືຂໍ້ເຫລົ່ານີ້, “ເຂົາໄດ້ນໍາທ່ານໄປເໝືອນນໍາເອົາແກະໄປຂ້າ ແລະເໝືອນແກະນ້ອຍມີດຢູ່ຕໍ່ໜ້າຜູ້ຕັດຂົນມັນ ທ່ານກໍບໍ່ອອກປາກເໝືອນກັນ

- 33 ໃນຄາວທ່ານຕົກຕໍ່າຕ້ອຍ ທ່ານບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມຍຸດຕິທັມ ໃຜຈະເລົ່າເຖິງເຊື້ອສາຍຂອງທ່ານໄດ້ ເພາະວ່າຊີວິດຂອງທ່ານໄດ້ຖືກຕັດເສັງ”
- 34 ຄົນເທືອຍໄດ້ກ່າວແກ່ພິລິບວ່າ, “ຂໍທ່ານບອກໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄດ້ກ່າວຢ່າງນີ້ເລົ່າເຖິງຜູ້ໃດ ເຖິງຕົນເອງຫລືເຖິງຜູ້ອື່ນ”
- 35 ແລ້ວພິລິບຈຶ່ງອອກປາກຕັ້ງຕົນເລົ່າແຕ່ພຣະຄໍາຕອນນັ້ນ ຈຶ່ງປະກາດຂ່າວປະເສີດເຣື່ອງພຣະເຢຊູໃຫ້ທ່ານຟັງ
- 36 ເມື່ອເຂົາກໍາລັງເດີນທາງໄປກໍາມາເຖິງບ່ອນມີນ້ຳບ່ອນນຶ່ງ ຄົນເທືອຍຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ເບິ່ງແມ, ນ້ຳມີຢູ່ທີ່ນີ້ ມີອັນຂັດຂ້ອງບໍ່ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮັບບັບຕິສະມາ”
- 37 (ຝ່າຍພິລິບຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ຖ້າທ່ານເຕັມໃຈເຊື່ອກໍຮັບໄດ້” ຄົນເທືອຍຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ເຮົາເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູຄຣິດຊົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ”)
- 38 ແລ້ວທ່ານໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຍຸດຄຣິດ ພິລິບກັບຄົນເທືອຍໄດ້ພ້ອມກັນລົງໄປໃນນ້ຳ ພິລິບຈຶ່ງໃຫ້ທ່ານຮັບບັບຕິສະມາ
- 39 ເມື່ອທ່ານທັງສອງຂຶ້ນຈາກນ້ຳແລ້ວ ພຣະວິນຍານຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງຮັບເອົາພິລິບໄປເສັງ ສ່ວນຄົນເທືອຍນັ້ນກໍບໍ່ໄດ້ເຫັນພິລິບຕໍ່ໄປອີກ ທ່ານຈຶ່ງເດີນທາງຕໍ່ໄປດ້ວຍຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ
- 40 ແຕ່ມີຜູ້ພົບພິລິບທີ່ເມືອງອາໂຊໂຕ ທ່ານໄດ້ອອກໄປປະກາດຂ່າວປະເສີດທົ່ວທຸກເມືອງຈົນມາເຖິງເມືອງກາຍຊາເຮັງ

9 ໂຊໂລຫລົບຕັ້ງໃຈໃຫມ່

The Conversion of Saul

(ກຈກ 22:6-16; 26:12-18)

- 1 ຝ່າຍໂຊໂລຍັງຊູ່ເຂັ້ມວ່າຈະຂ້າພວກສິດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເສັງ ຈຶ່ງໄປຫາມະຫາປະໂຣທິດ
- 2 ຂໍທັງສືກໍາກັບຕົວໄປຍັງໂຮງທັມມະເທສນາໃນເມືອງດາມາເຊເພື່ອວ່າຖ້າພົບຄົນໃດຖືທາງນັ້ນບໍ່ວ່າຊາຍຫລືຍິງຈະໄດ້ຈັບມັດພາມາຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ
- 3 ເມື່ອໂຊໂລກໍາລັງເດີນທາງໃກ້ຈະເຖິງເມືອງດາມາເຊ ໃນທັນໃດນັ້ນມີແສງສວ່າງມາບມາຈາກຟ້າອ້ອມຮອບຕົວທ່ານ
- 4 ໂຊໂລຈຶ່ງລົມລົງເທິງດິນ ແລະໄດ້ຍິນພຣະສຸຣະສຽງອັນນຶ່ງດັງມາວ່າ, “ໂຊໂລ, ໂຊໂລເອີຍ, ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຂົ່ມເຫັງເຮົາ?”
- 5 ໂຊໂລໄດ້ທູນຖາມວ່າ, “ທ່ານເອີຍ, ທ່ານແມ່ນໃຜ” ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, “ເຮົານີ້ແມ່ນ ເຢຊູ ຜູ້ເຈົ້າຂົ່ມເຫັງນັ້ນແຫລະ
- 6 ເຈົ້າຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນເຂົ້າໄປໃນເມືອງ ຈະມີຜູ້ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າເຈົ້າຈໍາເປັນຕ້ອງເຮັດອັນໃດ”
- 7 ຊາຍທັງຫລາຍທີ່ເດີນທາງໄປພ້ອມກັນກໍຍືນຫຍິບຢູ່ ປາກບໍ່ອອກ ເຂົາໄດ້ຍິນສຽງນັ້ນແຕ່ບໍ່ເຫັນຜູ້ໃດ
- 8 ຝ່າຍໂຊໂລໄດ້ລຸກຂຶ້ນຈາກດິນ ເມື່ອມືນຕາແລ້ວກໍບໍ່ເຫັນສິ່ງໃດ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຈຶ່ງຈູງທ່ານເຂົ້າໄປໃນເມືອງດາມາເຊ
- 9 ໃນລະຫວ່າງສາມວັນທ່ານບໍ່ໄດ້ເຫັນສິ່ງໃດ ທັງບໍ່ໄດ້ກິນບໍ່ໄດ້ດື່ມ
- 10 ອັນນຶ່ງ, ໃນເມືອງດາມາເຊມີສິດຜູ້ນຶ່ງຊື່ອານາເນັງ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວກັບຜູ້ນັ້ນໂດຍນິມິດວ່າ, “ອານາເນັງເອີຍ” ອານາເນັງຈຶ່ງທູນຕອບວ່າ, “ພຣະອົງເຈົ້າຂ້າ, ຂ້າພຣະອົງຢູ່ທີ່ນີ້”
- 11 ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກທ່ານວ່າ, “ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນໄປເຖິງຖານິນສາຍທີ່ຊື່ວ່າຖານິນຊີ້ ແລ້ວຈົ່ງຖາມຫາຜູ້ນຶ່ງທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນຂອງຢູດາ ຊື່ວ່າໂຊໂລໂທເມືອງຕາໂຊ ເພາະເບິ່ງແມ, ເຂົາກໍາລັງໂຫວ້ວອນຢູ່
- 12 ແລະເຂົາໄດ້ເຫັນ (ໃນນິມິດ) ວ່າມີຊາຍຜູ້ນຶ່ງຊື່ອານາເນັງ ໄດ້ເຂົ້າມາວາງມືໃສ່ເພື່ອໃຫ້ເຂົາໄດ້ເຫັນຮຸ່ງອີກ”
- 13 ແຕ່ອານາເນັງໄດ້ທູນຕອບວ່າ, “ພຣະອົງເຈົ້າຂ້າ, ຂ້າພຣະອົງໄດ້ຍິນຫລາຍຄົນເວົ້າເຖິງເຣື່ອງຄົນນັ້ນ ວ່າທ່ານໄດ້ເຮັດການຮ້າຍຂາດຕໍ່ໄພພິນຂອງພຣະອົງໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມຫລາຍມາແລ້ວ
- 14 ແລະໃນທີ່ນີ້ທ່ານໄດ້ຖືອໍານາດຈາກພວກປະໂຣທິດຕົນໃຫຍ່ ມາມັດເອົາຄົນທັງໝົດຜູ້ຮ້ອງອອກພຣະນາມຂອງພຣະອົງ”

- 15 ຝ່າຍອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວວ່າ, “ເຈົ້າຈົ່ງໄປ ເພາະວ່າຄົນນັ້ນເປັນພາຊນະທີ່ເຮົາໄດ້ເລືອກໄວ້ ເພື່ອຈະນຳນາມຂອງເຮົາໄປຍັງບັນດາປະຊາຊາດ ໄປຍັງກະສັດທັງຫລາຍ ແລະໄປຍັງຊົນຊາດອິສຣາເອນ
- 16 ເພາະວ່າຝ່າຍເຮົາຈະສະແດງໃຫ້ເຂົາເຫັນວ່າ ເຂົາຕ້ອງທົນທຸກລຳບາກຫລາຍເທົ່າໃດເພາະນາມຂອງເຮົາ”
- 17 ແລ້ວອານານາເບັງກໍໄປ ແລະເຂົ້າໃນເຮືອນນັ້ນວາງມືໃສ່ໂຊໂລເວົ້າວ່າ, “ອ້າຍໂຊໂລເອີຍ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄືພຣະເຢຊູຊົງໄດ້ຊົງປາກົດແກ່ເຈົ້າຕາມທາງທີ່ເຈົ້າກຳລັງມານັ້ນ ໄດ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນຮຸ່ງອີກ ແລະເພື່ອຈະໄດ້ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍ່ຮີສຸດ”
- 18 ໃນທັນໃດນັ້ນມີສິ່ງນຶ່ງເໝືອນເກັດຕົກຈາກຕາຂອງໂຊໂລ ແລ້ວທ່ານໄດ້ເຫັນເປັນປົກກະຕິ ຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນຮັບບັບຕິສະມາ
- 19 ເມື່ອຮັບປະທານອາຫານແລ້ວ ທ່ານກໍມີເທື່ອແຮງຂຶ້ນ

ໂຊໂລປ່າວປະກາດທີ່ເມືອງດາມາເຊ

Saul Preaches in Damascus

ອັນນຶ່ງ, ໂຊໂລໄດ້ພັກຢູ່ກັບພວກສິດໃນເມືອງດາມາເຊເປັນເວລາຫລາຍວັນ

- 20 ໃນບັດດຽວນັ້ນທ່ານໄດ້ປະກາດເຮື່ອງພຣະເຢຊູໃນໂຮງທັມມະເທສນາ ວ່າພຣະອົງນີ້ແຫລະ, ຊົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ
- 21 ເມື່ອຄົນທັງຫລາຍໄດ້ຍິນກໍພາກັນງົດງໍ້ອັສຈັນໃຈ ແລ້ວເວົ້າວ່າ, “ແມ່ນຜູ້ນີ້ແຫລະ, ທີ່ໄດ້ທຳຮ້າຍຄົນທັງຫລາຍໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມທີ່ຮ້ອງອອກນາມຊື່ນີ້ ບໍ່ແມ່ນຫລື ທ່ານໄດ້ມາທີ່ນີ້ຫວັງຈະຜູກມັດເອົາພວກນັ້ນສົ່ງໃຫ້ພວກປະໂຮທິດຕົນໃຫຍ່”
- 22 ແຕ່ການປະກາດຂອງໂຊໂລກໍມີອຳນາດທະວີຂຶ້ນ ເຮັດໃຫ້ພວກຍົວທີ່ຢູ່ໃນເມືອງດາມາເຊອັດອັນຕັນໃຈ ໂດຍພິສູດໃຫ້ເຂົາເຫັນຄັກວ່າພຣະເຢຊູນີ້ແຫລະ, ຊົງເປັນພຣະຄຣິດ

ໂຊໂລຫນີພົ້ນຈາກພວກຍົວ

Saul Escapes from the Jews

- 23 ຄັນຕໍ່ມາອີກຫລາຍວັນ ພວກຍົວໄດ້ປຶກສາກັນເພື່ອຈະຂ້າໂຊໂລເສັງ
- 24 ແຕ່ມີຄົນບອກໃຫ້ໂຊໂລຮູ້ເຖິງການປອງຮ້າຍຂອງເຂົາ ສ່ວນເຂົາໄດ້ເຝົ້າປະຕູເມືອງທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນເພື່ອຄອຍຂ້າໂຊໂລ
- 25 ແຕ່ເວລາກາງຄືນພວກລູກສິດຂອງທ່ານໄດ້ເອົາທ່ານໃສ່ກວຍຢ່ອນລົງຕາມປ່ອງກຳແພງ

ໂຊໂລທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ

Saul in Jerusalem

- 26 ເມື່ອໂຊໂລມາຮອດກຸງເຢຣູຊາເລັມແລ້ວ ກໍພຍາຍາມຈະເຂົ້າສົມດສົມກັບພວກລູກສິດ ແຕ່ພວກເຫລົ່ານັ້ນຍັງຢ້ານທ່ານຢູ່ ເພາະບໍ່ເຊື່ອວ່າທ່ານເປັນລູກສິດ
- 27 ແຕ່ບາຣະນາບາໄດ້ພາທ່ານໄປຫາພວກອັຄສາວິກ ແລະເລົ່າເຮື່ອງໃຫ້ເຂົາຟັງວ່າ ໂຊໂລໄດ້ເຫັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນກາງທາງນັ້ນຢ່າງໃດ ແລະພຣະອົງໄດ້ຊົງກ່າວກັບທ່ານ ແລະທ່ານໄດ້ປະກາດອອກພຣະນາມພຣະເຢຊູໃນເມືອງດາມາເຊດ້ວຍໃຈກ້າ
- 28 ໂຊໂລໄດ້ເຂົ້ານອກອອກໃນຢູ່ກັບເຂົາໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ປະກາດອອກພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍໃຈກ້າຫານ
- 29 ແລະທ່ານເຄີຍສົນທະນາໄລ່ລຽງກັບພວກທີ່ປາກພາສາກຣີກ ແຕ່ເຂົາພຍາຍາມຈະຂ້າທ່ານເສັງ

- 30 ເມື່ອພວກພີ່ນ້ອງໄດ້ຊາບຂ່າວດັ່ງນີ້ກໍໄດ້ພາທ່ານລົງໄປທີ່ເມືອງກາຍຊາເຣັງ ແລະໃຫ້ທ່ານໜີໄປຍັງເມືອງຕາໂຊ
- 31 ສິນນັ້ນຄຣິສຕະຈັກຕລອດແຂວງຢູດາຍ ແຂວງຄາລີເລ ແລະແຂວງຊາມາເຣັງຈຶ່ງມີຄວາມສົງບສຸກແລະຈະເຣີນຂຶ້ນ
ດໍາເນີນໄປໃນຄວາມຍໍາເກງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ສ່ວນຄຣິສຕະສະມາຊິກກໍທະວີຫລາຍຂຶ້ນດ້ວຍໄດ້ຮັບຄວາມສົ່ງເສີມ
ຈາກພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ

ໄອເນດີພຍາດ

The Healing of Aeneas

- 32 ອັນນຶ່ງ, ເມື່ອເປໂຕກໍາລັງທຽວໄປມາຕລອດທຸກບ່ອນ ກໍໄດ້ລົງໄປຫາພວກໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງ
ລິດດາເໝືອນກັນ
- 33 ໃນທີ່ນັ້ນເປໂຕໄດ້ພົບຊາຍຄົນນຶ່ງຊື່ ໄອເນ ເປັນເບັ້ງນອນຢູ່ໄດ້ແປດປີແລ້ວ
- 34 ເປໂຕໄດ້ບອກກັບຊາຍນັ້ນວ່າ, “ໄອເນເອີຍ, ພຣະເຢຊູຄຣິດຊົງໂຜດໃຫ້ເຈົ້າດີພຍາດ ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນມັ່ງນບ່ອນນອນຂອງ
ເຈົ້າໄວ້ເສັງ” ໄອເນກໍໄດ້ລຸກຂຶ້ນໃນທັນທີ
- 35 ບັນດາຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃນເມືອງລິດດາ ແລະຮາບຊາໂຣນກໍໄດ້ເຫັນດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງພາກັນກັບໃຈຕ່າວເຂົ້າມາຫາອົງພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ໂດຣະກາເປັນຄົນມາ

Peter in Lydda and Joppa

- 36 ໃນເມືອງຢົບປາມີສິດຄົນນຶ່ງຊື່ ຕາບິທາ ທີ່ແປວ່າໂດຣະກາ ນາງນີ້ເຄີຍເຮັດແຕ່ຄຸນງາມຄວາມດີ ແລະເຄີຍໃຫ້ທານມາ
ແລ້ວ
- 37 ລະຫວ່າງນັ້ນນາງກໍປ່ອຍລົງເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ ເມື່ອເຂົາໄດ້ອາບນໍ້າໃຫ້ສົບແລ້ວກໍເອົາຂຶ້ນວາງໄວ້ທ້ອງຊັ້ນເທິງ
- 38 ເມືອງລິດດາຢູ່ໃກ້ກັບເມືອງຢົບປາ ເມື່ອໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າເປໂຕຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນ ພວກສິດຈຶ່ງໃຊ້ຊາຍສອງຄົນໄປຫາທ່ານ
ອ້ອນວອນວ່າ, “ເຊີນມາຫາພວກເຮົາ ຢ່າໄດ້ຊ້າ”
- 39 ຝ່າຍເປໂຕກໍລຸກຂຶ້ນໄປກັບເຂົາ ເມື່ອມາເຖິງແລ້ວເຂົາກໍພາທ່ານຂຶ້ນໄປຍັງທ້ອງຊັ້ນເທິງ ບັນດາແມ່ໝ້າຍໄດ້ຍິນຢູ່ກັບ
ທ່ານພາກັນຮ້ອງໄຫ້ ແລະຊື້ໃຫ້ທ່ານເບິ່ງເສື້ອຜ້າຕ່າງໆທີ່ໂດຣະກາໄດ້ເຮັດເມື່ອຍັງຢູ່ນໍ້າເຂົາ
- 40 ແຕ່ເປໂຕໄດ້ໃຫ້ຄົນທັງໝົດອອກໄປຂ້າງນອກ ທ່ານຈຶ່ງຄູ່ເຂົ້າລົງອ້ອນວອນ ແລ້ວທັນໜ້າໄປຫາສົບກ່າວວ່າ, “ຕາບິທາ
ເອີຍ, ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ” ຕາບິທາກໍມືນຕາ ແລະເມື່ອເຫັນເປໂຕກໍລຸກຂຶ້ນນັ້ງ
- 41 ແລະເປໂຕໄດ້ຍິນມີຊູນາງຂຶ້ນ ແລະເມື່ອໄດ້ເອີ້ນພວກໄພ່ພົນກັບບັນດາແມ່ໝ້າຍເຂົ້າມາແລ້ວ ຈຶ່ງໄດ້ສເນີນາງຜູ້ເປັນ
ຄົນມານັ້ນແກ່ເຂົາ
- 42 ເຫດການນັ້ນໄດ້ເປັນທີ່ຮູ້ທົ່ວກັນໃນເມືອງຢົບປາ ມີຄົນຈໍານວນຫລາຍໄດ້ເຊື່ອວາງໃຈໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 43 ຝ່າຍເປໂຕກໍໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງຢົບປາຫລາຍວັນ ຢູ່ກັບຜູ້ນຶ່ງຊື່ວ່າ ຊີໂມນ ເປັນຊ່າງຟອກໜັງ

10 ເປໂຕແລະໂກເນລີໂອ

Peter and Cornelius

- 1 ອັນນຶ່ງ, ທີ່ເມືອງກາຍຊາເຣັງມີຊາຍຄົນນຶ່ງຊື່ ໂກເນລີໂອ ເປັນນາຍຮ້ອຍ ເປັນນາຍຮ້ອຍຢູ່ໃນກອງທະຫານທີ່ເອີ້ນວ່າ
ກອງອີຕາເລັງ
- 2 ທ່ານເປັນຜູ້ຖືສາສນາຢ່າງຖືກຕ້ອງແລະຍໍາເກງພຣະເຈົ້າພ້ອມກັບຄົວເຮືອນຂອງຕົນ ທ່ານເຄີຍໃຫ້ທານແກ່ປະຊາຊົນ
ຢ່າງຫລວງຫລາຍ ແລະໄຫວ້ວອນພຣະເຈົ້າຢູ່ສເມີ

- 3 ຢູ່ມາວັນນຶ່ງປະມານເກົ້າໂມງ ທ່ານໄດ້ເຫັນນິມິດຄັກ ຄືເຫັນເທວະດາຕົນນຶ່ງຂອງພຣະເຈົ້າເຂົ້າມາທາຕິນກ່າວວ່າ, “ໂກເນລີໂອເອີຍ”
- 4 ແຕ່ເມື່ອໂກເນລີໂອເພິງເບິ່ງເທວະດາຕົນນັ້ນກໍເກີດສະດຽງຕົກໃຈ ຈຶ່ງຖາມວ່າ, “ໂອຍ ເຈົ້າກູເອີຍ, ແມ່ນຫຍັງໝໍ້” ເທວະດາໄດ້ຕອບວ່າ, “ຄໍາໄຫວ້ວອນ ແລະການໃຫ້ທານຂອງທ່ານໄດ້ຂຶ້ນໄປ ເປັນເຫດໃຫ້ພຣະເຈົ້າລະນຶກເຖິງແລ້ວ
- 5 ບັດນີ້ຈຶ່ງໃຊ້ຄົນໄປເມືອງຍົບປາ ເຊິນເອົາຜູ້ນຶ່ງມາຄື ຊີໂມນຜູ້ມີຊື່ວ່າ ເປໂຕ
- 6 ທ່ານອາສັຍເປັນແຂກຢູ່ກັບຊີໂມນຊ່າງຟອກຫນັງ ທີ່ມີເຮືອນຢູ່ແຄມທະເລ”
- 7 ຄັນເທວະດາຕົນທີ່ເວົ້າກັບໂກເນລີໂອນັ້ນຈາກໄປແລ້ວ ທ່ານໄດ້ເອີ້ນຄົນໃຊ້ປະຈຳເຮືອນສອງຄົນເຂົ້າມາທາ ກັບທະຫານຜູ້ນຶ່ງທີ່ຖືສາສນາຢ່າງຖືກຕ້ອງ ເປັນຜູ້ນຶ່ງໃນຈຳພວກທະຫານທີ່ເຄີຍຮັບໃຊ້ຕົນ
- 8 ເມື່ອໄດ້ເລົ່າເຫດການທັງໝົດໃຫ້ເຂົາຟັງແລ້ວ ທ່ານໄດ້ໃຊ້ເຂົາໄປຍັງເມືອງຍົບປາ
- 9 ຕົກມີໜ້າມາ, ເມື່ອເຂົາກຳລັງເດີນທາງໄປໃກ້ຈະເຖິງເມືອງຍົບປານັ້ນ ຝ່າຍເປໂຕໄດ້ຂຶ້ນເມືອເທິງຫລັງຄາຕົກເພື່ອໄຫວ້ວອນ ເປັນເວລາປະມານຫົກໂມງ
- 10 ທ່ານກໍເກີດຫົວຢາກຮັບປະທານອາຫານ ແຕ່ໃນລະຫວ່າງທີ່ເຂົາກຳລັງຈັດອາຫານຢູ່ນັ້ນ ເປໂຕກໍລິມຄົງໄປ
- 11 ແລະໄດ້ເຫັນທ້ອງຟ້າໄຂອອກ ມີສິ່ງນຶ່ງກຳລັງລົງມາເໝືອນຜ້າຜືນໃຫຍ່ຜູກໄວ້ທາງສີ່ແຈ ຢ່ອນລົງມາເຖິງດິນ
- 12 ໃນສິ່ງນັ້ນມີສັດທຸກຊະນິດ ຄືສັດສີ່ຕີນ, ສັດໄຕ່ສັດຄານທີ່ຢູ່ຕາມໜ້າດິນ, ແລະນົກທີ່ມີປີກບິນໄປໃນອາກາດ
- 13 ແລະເກີດມີພຣະສຸຣະສຽງມາວ່າ, “ເປໂຕເອີຍ, ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ ຂ້າກິນເສັງ”
- 14 ຝ່າຍເປໂຕຈຶ່ງທູນວ່າ, “ບໍ່ໄດ້ແທ້ ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ເພາະວ່າສິ່ງທີ່ເປັນຂອງຕ້ອງຫ້າມ ຫລືສິ່ງທີ່ບໍ່ທັນຊຳຮະໃຫ້ສະອາດ ຂ້າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຮັບປະທານຈັກເທື່ອ”
- 15 ແລ້ວມີພຣະສຸຣະສຽງອີກເປັນເທື່ອທີ່ສອງວ່າ, “ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຊຳຮະແລ້ວ ຝ່າຍທ່ານຢ່າຖືເປັນຂອງຕ້ອງຫ້າມ”
- 16 ການນັ້ນເກີດມາເຖິງສາມເທື່ອ ແລ້ວສິ່ງນັ້ນກໍຖືກຮັບຂຶ້ນໄປໃນທ້ອງຟ້າທັນທີ
- 17 ເມື່ອເປໂຕຍັງຄົດບໍ່ອອກວ່າ ນິມິດທີ່ຕົນໄດ້ເຫັນນັ້ນມີຄວາມໝາຍຢ່າງໃດ ເບິ່ງແມ່, ພວກຊາຍທີ່ໂກເນລີໂອໄດ້ໃຊ້ມານັ້ນ ເມື່ອສືບຖາມທາຕິກຂອງຊີໂມນແລ້ວ ກໍໄດ້ມາຍືນຢູ່ໜ້າປະຕູບ້ານ
- 18 ຮ້ອງຖາມວ່າ, “ຊີໂມນທີ່ເອີ້ນວ່າເປໂຕພັກຢູ່ຫັ້ນຫລືບໍ່?”
- 19 ຂນະທີ່ເປໂຕກຳລັງຄິດຕຶກຕອງເຖິງນິມິດນັ້ນ ພຣະວິນຍານຊົງກ່າວກັບທ່ານວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ມີພວກຊາຍ (ສອງຄົນ) ມາຖາມທາທ່ານ
- 20 ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນລົງໄປຂ້າງລຸ່ມແລ້ວໄປກັບເຂົາ ຢ່າລັ່ງເລໃຈ ເພາະເຮົານີ້ແຫລະ, ໄດ້ໃຊ້ເຂົາມາທາ”
- 21 ເປໂຕຈຶ່ງລົງໄປທາຄົນເຫລົ່ານັ້ນແລະບອກເຂົາວ່າ, “ເຮົານີ້ແຫລະ, ແມ່ນຜູ້ທີ່ພວກທ່ານກຳລັງຊອກຫານັ້ນ ທ່ານມາມີທຸຣະອັນໃດ”
- 22 ເຂົາຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ນາຍຮ້ອຍໂກເນລີໂອເປັນຄົນສັດຊີ້ ແລະຢ່າເກງພຣະເຈົ້າ ທັງເປັນຜູ້ມີຊື່ສຽງດີໃນຖ້ຳມກາງບັນດາຊາວຍົວ ທ່ານຜູ້ນັ້ນໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງຈາກເທວະດາບໍຣິສຸດຕົນນຶ່ງ ໃຫ້ມາເຊີນທ່ານໄປຍັງເຮືອນຂອງຕົນ ເພື່ອຈະໄດ້ຟັງຖ້ອຍຄຳຈາກທ່ານ”
- 23 ເປໂຕຈຶ່ງເຊີນເຂົາເຂົ້າມາພັກນຳຕົນ ຕົກມີໜ້າມາທ່ານໄດ້ລຸກຂຶ້ນອອກໄປກັບເຂົາ ແລະຟື້ນອາລາຍຄົນທີ່ເມືອງຍົບປາກໍໄປນຳ
- 24 ວັນຕໍ່ມາທ່ານໄດ້ມາເຖິງເມືອງກາຍຊາເຣັງ ຝ່າຍໂກເນລີໂອກຳລັງຄອຍຕ້ອນຮັບຢູ່ ໂດຍໄດ້ເຊີນເອົາພວກຟື້ນອາລາຍແລະມິດສະຫາຍຂອງຕົນໃຫ້ມາປະຊຸມກັນຢູ່ແລ້ວ
- 25 ເມື່ອເປໂຕເຂົ້າໄປໂກເນລີໂອກໍມາຕ້ອນຮັບ ແລະຫມູບລົງທີ່ຕີນຂາບໄຫວ້ທ່ານ
- 26 ແຕ່ເປໂຕໄດ້ດຶງໃຫ້ໂກເນລີໂອລຸກຂຶ້ນ ໂດຍເວົ້າວ່າ, “ຈົ່ງຍືນຂຶ້ນ ຝ່າຍເຮົາກໍເປັນແຕ່ມະນຸດເໝືອນກັນ”
- 27 ເມື່ອກຳລັງສົນທະນາກັນຢູ່ເປໂຕກໍເຂົ້າໄປ ແລະເຫັນມີຫລາຍຄົນຊຸມນຸມກັນຢູ່

- 28 ທ່ານໄດ້ກ່າວກັບຄົນເຫລົ່ານັ້ນວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍຊາບດີແລ້ວວ່າ ທີ່ຄົນຊາວຍິວຈະເຂົ້າຮ່ວມສະມາຄົມກັບຄົນຕ່າງຊາດ ຫລືເຂົ້າຫາເຂົາກໍເປັນການຕ້ອງຫ້າມ ແຕ່ຝ່າຍເຮົາພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສະແດງວ່າ ບໍ່ຄວນຖືຄົນນຶ່ງຄົນໃດວ່າເປັນຄົນຕ້ອງຫ້າມຫລືບໍ່ສະອາດ
- 29 ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອພວກທ່ານໄດ້ໃຊ້ຄົນໄປເຊີນເຮົາ ເຮົາກໍມາໂດຍບໍ່ຂັດ ດ້ວຍເຫດນີ້ເຮົາຈຶ່ງຂໍຖາມພວກທ່ານວ່າ ເປັນດ້ວຍປະການໃດທ່ານຈຶ່ງໄດ້ໃຊ້ຄົນໄປຫາເຮົາ”
- 30 ໂກເນລີໂອໄດ້ຕອບວ່າ, “ໄດ້ສິ້ວ້ນມາແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍກໍາລັງໄຫວ້ວອນຢູ່ໃນເຮືອນຂອງຂ້ານ້ອຍປະມານເວລານີ້ ຄືເວລາເກົ້າໂມງ ດັ່ງນີ້ມີຊາຍຜູ້ນຶ່ງນຸ່ງເຄື່ອງເຫລື້ອມໃສມາຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້ານ້ອຍ
- 31 ແລ້ວເວົ້າວ່າ, “ໂກເນລີໂອເອີຍ, ຄໍາໄຫວ້ວອນຂອງທ່ານ ພຣະເຈົ້າຊົງສະດັບຟັງ ແລະການໃຫ້ທານຂອງທ່ານກໍເປັນເຫດໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງລະນຶກເຖິງ
- 32 ເຫດສັນນັ້ນຈຶ່ງໃຊ້ຄົນໄປເມືອງຢົບປາ ເຊີນເອົາຊີໂມນຜູ້ຊື່ວ່າເປໂຕມາ ທ່ານເປັນແຂກອາສັຍຢູ່ໃນເຮືອນຂອງຊີໂມນ ຊ່າງຟອກໜັງຢູ່ແຄມທະເລ”
- 33 ໃນທັນທີນັ້ນຂ້ານ້ອຍໄດ້ໃຊ້ຄົນໄປຫາທ່ານ ທີ່ທ່ານໄດ້ກະຣຸນາກໍເປັນການດີແທ້ ບັດນີ້ຂ້ານ້ອຍທັງຫລາຍຢູ່ພ້ອມກັນຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ ເພື່ອຈະຟັງສິ່ງສາຣະພັດຊຶ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສັ່ງໄວ້ແກ່ທ່ານ”

ເປໂຕກ່າວຄໍາປາສັຍທີ່ເຮືອນຂອງໂກເນລີໂອ

Gentiles Hear the Good News

- 34 ສ່ວນເປໂຕຈຶ່ງອອກປາກວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າສັງເກດຮູ້ຄັກແນວວ່າ ພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງເລືອກໜ້າຜູ້ໃດ
- 35 ແຕ່ໃນທຸກຊາດຜູ້ໃດທີ່ຍາເກງພຣະອົງແລະປະຕິບັດຖືກຕາມສິນທັມກໍເປັນທີ່ຊອບພຣະທັຍພຣະອົງ
- 36 ເຣື່ອງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສົ່ງມາໃຫ້ພວກອິສຣາເອນ ໂດຍປະກາດຂ່າວປະເສີດເຣື່ອງສັນຕິສຸກດ້ວຍພຣະເຢຊູຄຣິດ (ຜູ້ຊົງເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງມະນຸສໂລກ)
- 37 ເຣື່ອງນັ້ນທ່ານທັງຫລາຍກໍຮູ້ແລ້ວ ຄືເຣື່ອງທີ່ເກີດມີມາຕັ້ງຕົ້ນແຕ່ແຂວງຄາລີເລໂປຈິນຕລອດທົ່ວແຂວງຢູດາຍ ເມື່ອພາຍຫລັງບັບຕີສະມາທິໂຢຮັນໄດ້ປະກາດນັ້ນ
- 38 ຄືເຣື່ອງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຫົດສົງເຢຊູໄຫນາຊາເຣັດດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດແລະດ້ວຍຣິດທານຸພາບ ພຣະອົງຈຶ່ງສະເດັດໄປທຸກທິນທຸກແຫ່ງເຣັດຄຸນງາມຄວາມດີ ແລະຊົງໂຜດບັນດາຜູ້ຖືກມາມບຽດບຽນໃຫ້ດີ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ກັບພຣະອົງ
- 39 ຝ່າຍຂ້າພະເຈົ້າທັງຫລາຍກໍເປັນພຍານ ເຖິງການທັງປວງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທໍາໃນບ້ານເມືອງຂອງຊາວຍິວແລະໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ພຣະອົງນັ້ນເຂົາໄດ້ຂ້າເສັຽດ້ວຍແຂວນໄວ້ທີ່ເສົາໄມ້
- 40 ພຣະອົງນັ້ນແຫລະ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄົນມາໃນວັນຖ້ວນສາມ ແລະຊົງບັນດານໃຫ້ພຣະອົງປາກົດແຈ້ງ
- 41 ບໍ່ໄດ້ຊົງໃຫ້ປາກົດແກ່ພິລເມືອງທົ່ວໄປ ແຕ່ຊົງປາກົດແກ່ພວກພຍານຊຶ່ງພຣະເຈົ້າຊົງກໍານົດໄວ້ລ່ວງໜ້າ ຄືຊົງປາກົດແກ່ພວກຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ໄດ້ກິນແລະດື່ມດ້ວຍກັນກັບພຣະອົງພາຍຫລັງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງຄືນພຣະຊົນ
- 42 ພຣະອົງຊົງສັ່ງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າທັງຫລາຍປະກາດແກ່ພິລເມືອງ ແລະໃຫ້ເປັນພຍານວ່າ ແມ່ນພຣະອົງນີ້ແຫລະ, ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຕັ້ງໄວ້ໃຫ້ເປັນຜູ້ພິພາກສາທັງຄົນເປັນແລະຄົນຕາຍ
- 43 ແມ່ນເຖິງເຣື່ອງພຣະອົງນີ້ແຫລະ, ຜູ້ປະກາດພຣະທັມທັງຫລາຍໄດ້ເປັນພຍານວ່າ ທຸກໆຄົນທີ່ເຊື່ອວາງໃຈໃນພຣະອົງນັ້ນຈະໄດ້ຮັບຄວາມຍິກຜິດບາບ ເພາະພຣະນາມຂອງພຣະອົງ

ຄົນຕ່າງຊາດໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ

Gentiles Receive the Holy Spirit

- 44 ຂນະທີ່ເປໂຕຍັງກ່າວດັ່ງນີ້ຢູ່ ພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດໄດ້ສະເດັດລົງມາເທິງຄົນທັງປວງທີ່ກຳລັງຟັງພຣະທັມນັ້ນ
- 45 ສ່ວນພວກລູກສິດທີ່ເປັນຝ່າຍພິທີຕັດ ທີ່ໄດ້ມາກັບເປໂຕກຣິດຈຶ່ງອັດສະຈັນ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດໃຫ້ລົງມາເທິງຄົນຕ່າງຊາດເໝືອນກັນ
- 46 ເພາະວ່າເຂົາໄດ້ຍິນຄົນເຫລົ່ານັ້ນປາກພາສາແປກໆ ແລະຍົກຍໍສໍຣະເສີນພຣະເຈົ້າ
- 47 ຝ່າຍເປໂຕໄດ້ກ່າວວ່າ, “ຄົນເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດຢ່າງດຽວກັນກັບພວກເຮົາ ສັນນັ້ນບໍ່ມີໃຜຕີ້ ຈະຫ້າມເຂົາບໍ່ໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳ”
- 48 ເປໂຕຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ເຂົາຮັບບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະເຂົາຍັງໄດ້ຂໍໃຫ້ທ່ານພັກຢູ່ກັບເຂົາອີກສອງສາມວັນ

11 ເປໂຕລາຍງານຕໍ່ຄຣິສຕະຈັກທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ

Peter's Report to the Church at Jerusalem

- 1 ອັນນຶ່ງພວກອັດສາວິກແລະພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃນແຂວງຢູດາຍ ໄດ້ຊາບຂ່າວວ່າພວກຕ່າງຊາດໄດ້ຮັບເອົາພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າເໝືອນກັນ
- 2 ດັ່ງນັ້ນເມື່ອເປໂຕໄດ້ຂຶ້ນເມື່ອຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມແລ້ວ ພວກທີ່ເປັນຝ່າຍພິທີຕັດຈຶ່ງຕິຕຽນທ່ານ
- 3 ໂດຍກ່າວວ່າ, “ທ່ານໄດ້ເຂົ້າໄປຫາຄົນພວກບໍ່ໄດ້ຮັບພິທີຕັດ ແລ້ວຮັບປະທານອາຫານກັບເຂົາ”
- 4 ແຕ່ເປໂຕໄດ້ຕັ້ງຕົ້ນອະທິບາຍໃຫ້ເຂົາຟັງເປັນລຳດັບມາວ່າ,
- 5 “ຝ່າຍຂ້າພະເຈົ້າເມື່ອຢູ່ເມືອງຢົບປາກຳລັງໄຫວ້ວອນຢູ່ ກໍລິມຄົງໄປແລະໄດ້ເຫັນນິມິດ ມີສິ່ງນຶ່ງກຳລັງລົງມາເໝືອນຜ້າຜືນໃຫຍ່ຜູກໄວ້ທັງສີ່ແຈ ຢ່ອນລົງມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າ
- 6 ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເພ່ງເບິ່ງກໍສັງເກດເຫັນສັດສີ່ຕີນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ກັບສັດປ່າ ສັດໄຕ່ສັດຄານ ແລະນົກທີ່ບິນໃນອາກາດ
- 7 ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນພຣະສຸຣະສຽງບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ “ເປໂຕເອີຍ, ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນແລະຂ້າກິນເສັ້ງ”
- 8 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທູນວ່າ, “ບໍ່ໄດ້ແທ້ ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ ດ້ວຍວ່າສິ່ງຊຶ່ງເປັນຂອງຕ້ອງຫ້າມ ຫລືສິ່ງຂອງທີ່ບໍ່ທັນຊຳຮະໃຫ້ສະອາດ ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນປາກຂອງຂ້າພະອົງຈັກເທື່ອ”
- 9 ແຕ່ມີພຣະສຸຣະສຽງຕອບຈາກພ້າເທື່ອທີສອງວ່າ, “ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຊຳຮະແລ້ວ ຝ່າຍທ່ານຢ່າຖືເປັນຂອງຕ້ອງຫ້າມ”
- 10 ການນັ້ນເກີດມາເຖິງສາມເທື່ອ ແລ້ວສິ່ງທັງໝົດກໍຖືກຮັບຄືນເມື່ອພ້າອີກ
- 11 ເບິ່ງແມ, ໃນທັນໃດນັ້ນມີຊາຍສາມຄົນມາຍືນຢູ່ພ້າຕົກທີ່ພວກຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ນັ້ນ ຮັບໃຊ້ມາຈາກເມືອງກາຍຊາເຣັງມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ
- 12 ແລ້ວພຣະວິນຍານໄດ້ຊົງສັ່ງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ໄປກັບເຂົາໂດຍບໍ່ລັ່ງເລໃຈ ແລະພີ່ນ້ອງທັງຫົກຄົນນີ້ໄດ້ໄປກັບຂ້າພະເຈົ້າພວກຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງທ່ານຜູ້ນັ້ນ
- 13 ຜູ້ນັ້ນໄດ້ເລົ່າໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າຟັງວ່າ ທ່ານໄດ້ເຫັນເທວະດາຕົນນຶ່ງຍືນຢູ່ໃນເຮືອນຂອງຕົນສັ່ງວ່າ, “ຈົ່ງໃຊ້ຄົນໄປເມືອງຢົບປາ ເຊີນເອົາຊີໂມນຜູ້ມີຊື່ວ່າເປໂຕມາ
- 14 ເປໂຕນັ້ນຈະກ່າວໃຫ້ທ່ານຟັງເປັນຖ້ອຍຄໍາ ຊຶ່ງຈະໃຫ້ທ່ານທັງຄອບຄົວໄດ້ລອດພົ້ນ”
- 15 ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງຕົ້ນກ່າວຂໍຄວາມນັ້ນ ພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດກໍສະເດັດລົງມາເທິງເຂົາ ເໝືອນໄດ້ສະເດັດລົງມາເທິງພວກເຮົາໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນ
- 16 ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລະນຶກເຖິງພຣະທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຊົງກ່າວໄວ້ວ່າ, “ໂຢຮັນໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳກໍແມ່ນ ແຕ່ຝ່າຍທ່ານທັງຫລາຍຈະຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດ”

- 17 ເຫດສັນນັ້ນຖ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດ ໃຫ້ເຂົາໄດ້ຮັບຂອງພຣະຣາຊທານອັນດຽວກັນກັບພວກເຮົາ ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ ຝ່າຍຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ໃດທີ່ຈະສາມາດຂັດຂວາງພຣະເຈົ້າໄດ້”
- 18 ສ່ວນເຂົາໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄຳນັ້ນກໍພາກັນອ່ອນຍອມແລ້ວໄດ້ສັຽເສີນພຣະເຈົ້າວ່າ, “ຖ້າເປັນດັ່ງນັ້ນກໍແມ່ນພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດແກ່ຄົນຕ່າງຊາດໃຫ້ຖິ້ມໃຈເກົ່າແລະເອົາໃຈໃໝ່ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ຊີວິດເໝືອນກັນ”

ຄຣິສຕະຈັກທີ່ເມືອງອັນຕີໂອກ

The Church in Antioch

- 19 ຝ່າຍຄົນທັງຫລາຍທີ່ແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປເພາະການທຸກລຳບາກເນື່ອງຈາກຊະເຕຟາໂນ ກໍພາກັນໄປຍັງເມືອງຟອຍນີເກ ເກາະກູບໂຣ ແລະເມືອງອັນຕີໂອກ ເຂົາບໍ່ໄດ້ກ່າວພຣະທັມແກ່ຜູ້ໃດນອກຈາກພວກຍິວຝ່າຍດຽວ
- 20 ແຕ່ໃນພວກເຂົາມີບາງຄົນເປັນຊາວກູບໂຣ ແລະຊາວກິເຣເນ ເມື່ອມາເຖິງເມືອງອັນຕີໂອກນັ້ນກໍໄດ້ກ່າວກັບຊາວກຣິກເໝືອນກັນ ໂດຍໄດ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດເຣື່ອງພຣະເຢຊູເຈົ້າ
- 21 ແລະຮິດອຳນາດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍສະຖິດຢູ່ກັບເຂົາ ຄົນເປັນຈຳນວນຫລາຍທີ່ເຊື່ອກໍໄດ້ກັບໃຈຕ່າງຄົນມາຫາອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 22 ຂ່າວນັ້ນກໍໄດ້ເລົ່າລືໄປເຖິງທູຄຣິສຕະຈັກໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ເຂົາຈຶ່ງໃຊ້ບາຣະນາບາໄປຍັງເມືອງອັນຕີໂອກ
- 23 ເມື່ອທ່ານໄດ້ມາເຖິງແລ້ວກໍໄດ້ເຫັນພຣະຄຸນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໂຜດ ກໍບໍ່ຜິຍົມດີຈຶ່ງໄດ້ຕັກເຕືອນຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ໃຫ້ຕັ້ງໃຈໝັ້ນຄົງຕິດສນິດຢູ່ກັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 24 ເພາະທ່ານຜູ້ນີ້ເປັນຄົນດີ ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດແລະຄວາມເຊື່ອ ແລະມີຄົນຈຳນວນຫລາຍສົມຄວນໄດ້ເພີ່ມເຕີມເຂົ້າມາຢູ່ຝ່າຍອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 25 ຝ່າຍບາຣະນາບາຈຶ່ງໄປເມືອງຕາໂຊເພື່ອຊອກຫາໂຊໂລ ເມື່ອພົບແລ້ວກໍພາມາຍັງເມືອງອັນຕີໂອກ
- 26 ທ່ານທັງສອງໄດ້ເຄີຍປະຊຸມກັນກັບຄຣິສຕະຈັກຕລອດບີນີ ຈຶ່ງໄດ້ສັ່ງສອນຫລາຍຄົນສົມຄວນ ໃນເມືອງອັນຕີໂອກນີ້ພວກລູກສິດໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າຄຣິສຕຽນເປັນເທື່ອທຳອິດ
- 27 ຄາວນັ້ນມີພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມລົງໄປຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມ ມາຍັງເມືອງອັນຕີໂອກ
- 28 ມີຜູ້ນຶ່ງໃນພວກນັ້ນຊື່ ອາຄະໂບ ໄດ້ຍື່ນຂຶ້ນສະແດງໂດຍພຣະວິນຍານວ່າ ໃກ້ຈະບັງເກີດການອິດຍາກຢ່າງໃຫຍ່ທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ ການອິດຍາກນັ້ນໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນຮັຊສມັຍຈັກກະພັດກລາວດີໂອ
- 29 ສ່ວນພວກສິດທຸກຄົນມີເຈຕະນາບໍຣິຈາກຕາມກຳລັງ ຝາກໄປຊ່ອຍບັນເທົາທຸກພວກພື້ນອງທີ່ຢູ່ໃນແຂວງຢູດາຍ
- 30 ເຂົາໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ ແລະໄດ້ໃຫ້ບາຣະນາບາກັບໂຊໂລນຳໄປໃຫ້ພວກເຖົ້າແກ່

12 ຢາໂກໂບຖືກຂ້າ ເປໂຕຖືກຄຸກ

James Killed and Peter Imprisoned

- 1 ໃນລະຫວ່າງນັ້ນກະສັດເຮໂຣດໄດ້ຢຽດພຣະທັດອອກທຳຮ້າຍລາງຄົນໃນຄຣິສຕະຈັກ
- 2 ທ່ານໄດ້ຂ້າຢາໂກໂບອ້າຍຂອງໂຢຮັນດ້ວຍດາບ
- 3 ເມື່ອທ່ານເຫັນວ່າການນີ້ເປັນທີ່ຊອບໃຈພວກຍິວ ທ່ານກໍເລີຍຈັບເປໂຕເໝືອນກັນ (ຄາວນັ້ນແມ່ນເທສການກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອ)
- 4 ເມື່ອຈັບເປໂຕແລ້ວກໍຂັງຄຸກໄວ້ ມອບໃຫ້ທະຫານສີໝູ່ ໝູ່ລະສີຄົນ ຄຸມຮັກສາຢູ່ໃນ ໂດຍໝາຍໃຈວ່າ ເມື່ອສິ້ນເທສການປັສຄາແລ້ວຈະໄດ້ນຳອອກໃຫ້ພົລເມືອງ
- 5 ເຫດສັນນັ້ນ ເປໂຕຈຶ່ງຖືກຂັງຄຸກຢູ່ ແຕ່ຝ່າຍຄຣິສຕະຈັກໄດ້ອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະເຈົ້າເພື່ອທ່ານດ້ວຍໃຈຮ້ອນຮິນ

ຊົງຊ່ອຍເປໂຕໃຫ້ພົ້ນຈາກຄຸກ

Peter Delivered from Prison

- 6 ໃນກາງຄືນນັ້ນກ່ອນວັນທີ່ກະສັດເຮໂຣດຈະນຳເປໂຕອອກມາ ເປໂຕກໍນອນຫລັບຢູ່ຫວ່າງກາງທະຫານສອງຄືນ ມີໂສ້ສອງເສັ້ນລ່າມໄວ້ ແລະຕໍ່ໜ້າປະຕູມີທະຫານຍາມເຝົ້າຄຸກຢູ່
- 7 ເບິ່ງແມ, ມີເທວະດາຕົນນຶ່ງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາປາກົດຍືນຢູ່ ແລະມີແສງສວ່າງເຂົ້າໃນຫ້ອງຄຸກ ເທວະດານັ້ນໄດ້ຕົບທີ່ຂ້າງຂອງເປໂຕໃຫ້ຕື່ນແລ້ວເວົ້າວ່າ, “ລູກຂຶ້ນໄວງ” ແລະໂສ້ກໍໄດ້ຫລຸດອອກຈາກມືຂອງທ່ານ
- 8 ເທວະດາຈຶ່ງບອກເປໂຕວ່າ, “ຈົ່ງຮັດແອວແລະໃສ່ເກີບ” ແລະເປໂຕກໍເຮັດຕາມ ເທວະດາຈຶ່ງບອກອີກວ່າ, “ຈົ່ງຫົ່ມເສື້ອແລະຕາມເຮົາໄປ”
- 9 ທ່ານຈຶ່ງຕາມອອກໄປ ແລະບໍ່ຮູ້ວ່າການທີ່ເທວະດາເຮັດນັ້ນເປັນຄວາມຈິງ ແຕ່ຄິດວ່າຕົນກຳລັງເຫັນນິມິດ
- 10 ເມື່ອໄດ້ອອກໄປພົ້ນທະຫານຍາມຂຶ້ນທີ່ນຶ່ງແລະທົສອງແລ້ວ ເຂົາກໍມາເຖິງປະຕູເຫລັກທີ່ເຂົ້າໄປໃນເມືອງ ປະຕູນັ້ນກໍໄຂເອງໃຫ້ເຂົາ ເຂົາຈຶ່ງອອກຍ່າງຕາມຖົນນິເສັ້ນນຶ່ງ ແລະໃນທັນໃດນັ້ນເທວະດາກໍໄດ້ຈາກເປໂຕໄປ
- 11 ຄັນເປໂຕຮູ້ສຶກຕົວແລ້ວຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ດຽວນີ້ເຮົາຮູ້ແນ່ວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຊ້ເທວະດາຂອງພຣະອົງ ມາຊ່ອຍເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກມືຂອງເຮໂຣດ ແລະພົ້ນຈາກການມຸ່ງຮ້າຍຂອງພວກຍິວ”
- 12 ເມື່ອເປໂຕຄຶດດັ່ງນີ້ແລ້ວກໍໄປເຖິງເຮືອນຂອງມາຣີອາແມ່ຂອງໂຢຮັນ ຜູ້ມີຊື່ອີກວ່າ ມາຣະໂກ ທີ່ນັ້ນມີຫລາຍຄົນໄດ້ຊຸມນຸມກັນອ້ອນວອນຢູ່
- 13 ເມື່ອເປໂຕເຄາະປະຕູເຮືອນ ມີຍິງຄົນໃຊ້ຊື່ ໂຣດາໄດ້ມາຟັງ
- 14 ເມື່ອຈື່ໄດ້ວ່າເປັນສຽງຂອງເປໂຕ ຍິງນັ້ນກໍຍັງບໍ່ໄຂປະຕູໃຫ້ເພາະຄວາມຍິນດີ ແຕ່ໄດ້ແລ່ນເຂົ້າໄປບອກຂ່າວວ່າເປໂຕຍືນຢູ່ໜ້າປະຕູເຮືອນ
- 15 ເຂົາໄດ້ຕອບວ່າ, “ມືງເປັນບ້າ” ແຕ່ຍິງນັ້ນຍືນຍັນວ່າເປັນຢ່າງນັ້ນແທ້ ແລ້ວເຂົາຈຶ່ງວ່າ, “ຈະແມ່ນເທວະດາປະຈຳຕົວເປໂຕ”
- 16 ແຕ່ເປໂຕຍັງເຄາະປະຕູຢູ່ ເມື່ອເຂົາໄຂແລ້ວກໍເຫັນທ່ານຈຶ່ງດົງອັສຈັນໃຈ
- 17 ແຕ່ເປໂຕໄດ້ກວັກມືໃຫ້ເຂົາມິດ ແລ້ວໄດ້ເລົ່າໃຫ້ເຂົາຟັງເຖິງເລື່ອງທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງພາກຕົນອອກຈາກຄຸກຢ່າງໃດ ແລ້ວທ່ານໄດ້ສັ່ງວ່າ, “ຈົ່ງບອກເລື່ອງນີ້ແກ່ຍາໂກໂບກັບພວກພິນ້ອງໃຫ້ຊາບ” ເປໂຕຈຶ່ງອອກໄປບ່ອນອື່ນເສັ້ງ
- 18 ຄັນຮຸ່ງເຊົ້າມາກໍເກີດການສັບສົນວຸ້ນວາຍບໍ່ນ້ອຍໃນຖ້າມກາງພວກທະຫານວ່າ, “ເກີດເປັນຢ່າງໃດໜ້າກັບເປໂຕ”
- 19 ເມື່ອເຮໂຣດຊອກຫາຕົວເປໂຕບໍ່ພົບ ຈຶ່ງໄດ້ໂຕ່ຖາມພວກທະຫານຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ເອົາເຂົາໄປຂ້າເສັ້ງ ແລ້ວເຮໂຣດໄດ້ຈາກແຂວງຢູ່ດາຍລົງໄປອາສັຍຢູ່ເມືອງກາຍຊາເຮັງ

ເຮໂຣດເຖິງມໍຣະນະກັມ

The Death of Herod

- 20 ອັນນຶ່ງເຮໂຣດມີຄວາມເຄືອງຄຽດຕໍ່ຊາວຕີເຣແລະຊາວຊີໂດນ ແຕ່ຊາວເມືອງນັ້ນໄດ້ພ້ອມກັນມາເຝົ້າທ່ານ ເມື່ອເຂົາຕິດຕໍ່ເອົາໃຈ ລາຊະໂຕກົມມະວັງຂອງກະສັດໄດ້ແລ້ວ ເຂົາກໍພາກັນໄປຂໍເປັນໄມຕຣີກັບກະສັດ ເພາະວ່າເມືອງຂອງເຂົາຕ້ອງອາສັຍອາຫານລ້ຽງຊີບຈາກແຜ່ນດິນຂອງກະສັດ
- 21 ເມື່ອເຖິງວັນນັດເຮໂຣດຊົງເຄືອງກະສັດ ຈຶ່ງປະທັບຣາຊບັນລັງ ແລ້ວມີພຣະຣາຊດຳຣັດແກ່ເຂົາ
- 22 ຝ່າຍປະຊາຊົນກໍຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ເປັນສຽງຂອງພຣະ ບໍ່ແມ່ນສຽງມະນຸດ”
- 23 ໃນທັນໃດນັ້ນມີເທວະດາຕົນນຶ່ງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນດານໃຫ້ທ່ານໄດ້ເກີດພຍາດຮ້າຍເພາະທ່ານບໍ່ໄດ້ຖວາຍພຣະກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າ ແລ້ວເກີດມີຕົວໜອນກັດກິນຮ່າງກາຍຂອງທ່ານຈົນສິ້ນພຣະຊົນ
- 24 ສ່ວນພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າກໍແຜ່ຈະເຣີນທະວີຂຶ້ນ

- 25 ຝ່າຍບາຣະນາບາກັບໂຊໂລ ເມື່ອສໍາເລັດການປະຕິບັດຂອງຕົນແລ້ວ ຈຶ່ງໄດ້ຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມກັບເມືອ ພາເອົາໂຢຮັນຜູ້ມີຊື່ອີກວ່າ ມາຣະໂກໄປນໍາ

13 ເຮືອງບາຣະນາບາ ແລະ ໂຊໂລ

Barnabas and Saul Commissioned

- 1 ຄາວນັ້ນໃນຄຣິສຕະຈັກທີ່ຢູ່ໃນເມືອງອັນຕີໂອກ ມີລາງຄົນເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມແລະອາຈານ ຄືບາຣະນາບາ ຊື່ເມໂອນຜູ້ເອີ້ນວ່າ ນິເຄັ້ນ ກັບລູກີໂອໄທເມືອງກີເຣເນ ມານາເອນຜູ້ເປັນເພື່ອນສນິດ ກັບເຮໂຣດຜູ້ເປັນເຈົ້າເມືອງ ແລະ ໂຊໂລ
- 2 ເມື່ອເຂົາກໍາລັງປະຕິບັດນະມັສການອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຖືສິນອິດອາຫານຢູ່ ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດໄດ້ຊົງສັ່ງວ່າ, “ຈົ່ງຄັດເອົາບາຣະນາບາກັບໂຊໂລຕັ້ງໄວ້ໃຫ້ເຮົາ ສໍາລັບການທີ່ເຮົາເອີ້ນໃຫ້ເຂົາເຮັດນັ້ນ”
- 3 ເມື່ອຖືສິນອິດອາຫານແລະໄຫວ້ວອນແລ້ວ ກໍໄດ້ວາງມືໃສ່ບາຣະນາບາແລະໂຊໂລ ຈຶ່ງໃຫ້ເຂົາອອກໄປ

ການປະກາດທີ່ເກາະກູບໂຣ

The Apostles Preach in Cyprus

- 4 ເຫດສັນນັ້ນທ່ານທັງສອງຜູ້ໄດ້ຮັບໃຊ້ໄປຈາກພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ ກໍໄດ້ລົງໄປເຖິງເມືອງເຊລູເກັງ ແລະຈາກທີ່ນັ້ນກໍໄດ້ລົງເຮືອສະເພົາເດີນທາງໄປເຖິງເກາະກູບໂຣ
- 5 ຄັນມາເຖິງເມືອງຊາລາມີແລ້ວ ທ່ານທັງສອງໄດ້ປະກາດພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າໃນໂຮງທໍມມະເທສນາຂອງຊາວຢິວ ແລະເຂົາມີໂຢຮັນເປັນຜູ້ປະຕິບັດ
- 6 ເມື່ອໄດ້ຜ່ານຕລອດທົ່ວເກາະນັ້ນໄປເຖິງເມືອງຢາໂຟແລ້ວ ກໍໄດ້ມາພົບຊາຍຄົນນຶ່ງເປັນໝໍເວດມິນ ເປັນໝໍທໍານວາຍປອມ ເປັນຄົນຊາດຢິວຊື່ ບາຣະເຢຊູ
- 7 ຄົນນີ້ຢູ່ກັບຜູ້ປົກຄອງຊື່ ເຊຄີໂອໂປໂລ ເປັນຜູ້ສລຽວສລາດ ທ່ານຜູ້ນັ້ນໄດ້ເອີ້ນເອົາບາຣະນາບາກັບໂຊໂລ ແລະປາຕຸນາຈະຟັງພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ
- 8 ແຕ່ເອລີມາໝໍເວດມິນນັ້ນ (ຊື່ຂອງທ່ານມີຄວາມໝາຍດັ່ງນັ້ນ) ໄດ້ຕໍ່ຕ້ານບາຣະນາບາແລະໂຊໂລ ໂດຍພາຍາຍາມຈະແຍກຜູ້ປົກຄອງນັ້ນໃຫ້ໜີຈາກຄວາມເຊື່ອ
- 9 ແຕ່ໂຊໂລຜູ້ມີຊື່ອີກວ່າ ໂປໂລ ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດໄດ້ເພ່ງເບິ່ງເອລີມາ
- 10 ແລ້ວເວົ້າວ່າ, “ໂອ ລູກພຍາມານເອີຍ, ຜູ້ເປັນສັດຕູຂອງບັນດາຄວາມຊອບທັມ ຕົວເຕັມໄປດ້ວຍອຸປາຍແລະການຊົ່ວຊ້າທຸກຢ່າງ ຕົວຈະບໍ່ເຊົາພຍາຍາມເຮັດທິນທາງຊື່ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຄິດໂຄ້ງໄປຫລີ
- 11 ເບິ່ງແມ, ບັດນີ້ພຣະທັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍລົງຢູ່ເທິງຕົວ ຕົວຈະຕາບອດບໍ່ເຫັນຕາເວັນຈົນເຖິງເວລາກໍານົດ” ໃນທັນໃດນັ້ນຄວາມມືດມົວໄດ້ຕົກໃສ່ເອລີມາ ເອລີມາກໍຍ່າງໄປມາຊອກຫາຄົນເພື່ອຈູງມືຕີນ
- 12 ເມື່ອຜູ້ປົກຄອງໄດ້ເຫັນເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນກໍໄດ້ເຊື່ອ ແລະອັດສະຈັນເພາະໂອວາດຄໍາສອນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ການປະກາດທີ່ເມືອງອັນຕີໂອເຊັງໃນບີຊີເດັງ

Paul and Barnabas in Antioch of Pisidia

- 13 ຝ່າຍໂປໂລກັບພວກຂອງທ່ານໄດ້ລົງເຮືອສະເພົາເດີນທາງຈາກເມືອງຢາໂຟໄປຍັງເມືອງເປກາໃນແຂວງປາຟີເລັງ ສ່ວນໂຢຮັນໄດ້ປະເຂົາໄວ້ແລ້ວກັບເມືອຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ

- 14 ແຕ່ພວກນັ້ນໄດ້ເດີນທາງຕໍ່ໄປຈາກເມືອງເປກາມາເຖິງເມືອງອັນຕິໂອເຊັງໃນແຂວງປີຊີເດັງ ແລະໃນວັນສະບາໂຕເຂົາໄດ້ເຂົ້າໄປໃນໂຮງທັມມະເທສນາແລະນັ່ງລົງ
- 15 ເມື່ອອ່ານພຣະບັນຍັດແລະທັງສີຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມແລ້ວ ພວກຜູ້ປົກຄອງໂຮງທັມໄດ້ໃຊ້ຄືນໄປບອກບາຣະນາບາແລະໂປໂລວ່າ, “ພິນ້ອງເອີຍ, ຖ້າພວກທ່ານມີຄຳເຕືອນສະຕິປະການໃດສຳລັບພົລເມືອງ ເຊີນກ່າວໄປ”
- 16 ຝ່າຍໂປໂລໄດ້ຍືນຂຶ້ນກັບກມີແລ້ວກ່າວວ່າ, “ພວກທ່ານທີ່ເປັນຊົນຊາດອິສຣາເອນ ແລະທ່ານທັງຫລາຍທີ່ຢ່າເກງພຣະເຈົ້າເອີຍ, ເຊີນຟັງເທີນ,
- 17 ພຣະເຈົ້າຂອງພົລເມືອງອິສຣາເອນນີ້ໄດ້ຊົງເລືອກບັນພະບຸຣຸດຂອງເຮົາໄວ້ ແລະໄດ້ໃຫ້ເຂົາຈະເຣີນມີກຽດຂຶ້ນ ເມື່ອຍັງເປັນແຂກເມືອງຢູ່ແຜ່ນດິນເອຢິບ ແລ້ວໄດ້ຊົງນຳເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນນັ້ນ ດ້ວຍພຣະທັດອັນຊົງຮິດອັນສູງ
- 18 ແລ້ວພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງອົດທົນຕໍ່ການປະຕິບັດຂອງເຂົາໃນປ່າປະມານສີ່ສິບປີ
- 19 ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ຊົງລ້າງຜານຊົນເຈັດຊາດໃນແຜ່ນດິນການາອານ ແລ້ວກໍຊົງຍົກແຜ່ນດິນຂອງຊາດເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ເປັນມໍຣະດົກແກ່ບັນພະບຸຣຸດຂອງເຮົາ
- 20 ປະມານສີ່ຮ້ອຍຫ້າສິບປີພາຍຫລັງນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານພວກຜູ້ຕັດສິນໃຫ້ປົກຄອງເຂົາ ຈົນເຖິງຄາວຂອງຊາມູເອນຜູ້ປະກາດພຣະທັມ
- 21 ຄາວນັ້ນເຂົາໄດ້ຂໍໃຫ້ມີກະສັດ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງປະທານຊາຊູນບຸດຂອງກິດຈາກກະກູນເບັນຢະມິນໃຫ້ເປັນກະສັດຂອງເຂົາຄົບສີ່ສິບປີ
- 22 ເມື່ອຊົງຖອດຊາຊູນແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ຊົງຕັ້ງດາວິດຂຶ້ນເປັນກະສັດຂອງເຂົາ ແລະຊົງເປັນພຍານກ່າວເຖິງເຮືອງດາວິດນີ້ວ່າ “ເຮົາໄດ້ພົບດາວິດບຸດຂອງເຢຊາຍ ເປັນຄົນທີ່ຖືກໃຈເຮົາ ເປັນຜູ້ທີ່ຈະເຮັດຕາມຄວາມປະສົງຂອງເຮົາທຸກປະການ”
- 23 ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງນຳເອົາພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ພົ້ນ ຄືພຣະເຢຊູອອກມາຈາກເຊື້ອສາຍຂອງດາວິດນີ້ ໃຫ້ແກ່ຊົນຊາດອິສຣາເອນຕາມພຣະສັນຍາຂອງພຣະອົງ
- 24 ກ່ອນທີ່ພຣະເຢຊູສະເດັດມາປາກົດ ໂຢຮັນໄດ້ປະກາດບັບຕິສະມາອັນກ່ຽວກັບການຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ ໃຫ້ແກ່ພົລເມືອງອິສຣາເອນທົ່ວໄປ
- 25 ເມື່ອໂຢຮັນປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນໃກ້ຈະສຳເຣັດ ທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍຄິດເຫັນວ່າເຮົາຄືຜູ້ໃດ ເຮົາບໍ່ແມ່ນຕົນນັ້ນແທ້ ແຕ່ເບິ່ງແມ່, ພາຍຫລັງເຮົາຈະມີຄົນນຶ່ງມາ ຊຶ່ງເຮົາຈະແກ້ເກີບຈາກຕີນຂອງທ່ານກໍບໍ່ລິມຄວນ”
- 26 “ທ່ານແລະພິນ້ອງທັງຫລາຍຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ ແລະຄົນທັງຫລາຍໃນພວກທ່ານທີ່ຢ່າເກງພຣະເຈົ້າເອີຍ ຂ່າວສານເຮືອງຄວາມລອດພົ້ນນີ້ໄດ້ຊົງຝາກມາເຖິງພວກເຮົານີ້ເອງ
- 27 ຝ່າຍຊາວກຸງເຢຣູຊາເລັມກັບພວກຜູ້ປົກຄອງບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງ ແລະບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈຖ້ອຍຄຳຂອງພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ທີ່ເຂົາເຄີຍໄດ້ອ່ານທຸກວັນສະບາໂຕ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ສຳເຣັດຕາມຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານັ້ນດ້ວຍການພິພາກສາລົງໂທດພຣະອົງ
- 28 ເຖິງແມ່ນເຂົາບໍ່ໄດ້ພົບຄວາມຜິດປະການໃດໃນພຣະອົງທີ່ຄວນຈະໃຫ້ຕາຍ ເຂົາຍັງຂໍບິລາດໃຫ້ຂ້າພຣະອົງເສັງ
- 29 ເມື່ອໄດ້ເຮັດທຸກຢ່າງໃຫ້ສຳເຣັດຕາມພຣະຄຳພິຂຽນໄວ້ເຖິງເຮືອງພຣະອົງແລ້ວ ເຂົາໄດ້ອັນເຊີນພຣະສົບຂອງພຣະອົງລົງຈາກເສົາໄມ້ນັ້ນ ໄປບັນຈຸໄວ້ໃນອຸບໂມງ
- 30 ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ພຣະອົງຊົງຄືນພຣະຊົນ
- 31 ໃນລະຫວ່າງຫລາຍວັນພຣະອົງໄດ້ຊົງປາກົດແກ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຕາມພຣະອົງມາຈາກແຂວງຄາລີເລຂຶ້ນມາຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ບັດນີ້ຄົນນັ້ນແຫລະ, ເປັນພຍານຝ່າຍພຣະອົງໃຫ້ແກ່ພົລເມືອງ
- 32 ຝ່າຍພວກເຮົາໄດ້ນຳຂ່າວປະເສີດນີ້ມາແຈ້ງແກ່ທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ພຣະສັນຍາຊຶ່ງຊົງປະທານແກ່ບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຮົາ

- 33 ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ພຣະສັນຍານັ້ນສໍາເຣັດແລ້ວແກ່ເຮົາຜູ້ເປັນລູກຫລານຂອງເຂົາ ຄືໃນການທີ່ພຣະອົງຊົງບັນດານໃຫ້ພຣະເຢຊູຊົງຄົນພຣະຊົນ ເໝືອນມີຄໍາຂຽນໄວ້ໃນພຣະທັມເພງສັຣເສີນບົດທີສອງວ່າ, “ທ່ານເປັນບຸດຂອງເຮົາ ຝ່າຍເຮົາໃນວັນນີ້ເຮົາໃຫ້ກໍາເນີດທ່ານ”
- 34 ດ້ວຍການນີ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ພຣະອົງຊົງຄົນພຣະຊົນ ບໍ່ໃຫ້ຫລົບສູ່ຄວາມເນົ່າເປື້ອຍອີກຈັກເທື່ອນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ, “ເຮົາຈະໃຫ້ສິ່ງບໍລິສຸດໝັ້ນຄົງແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ ຊຶ່ງໄດ້ສັນຍາໄວ້ກັບດາວິດແລ້ວ
- 35 ເຫດສັນນັ້ນພຣະອົງໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້ໃນບົດອື່ນເໝືອນກັນວ່າ, “ພຣະອົງຈະບໍ່ໃຫ້ຜູ້ບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງປະສົບຄວາມເນົ່າເປື້ອຍ”
- 36 ຝ່າຍດາວິດ, ເມື່ອໄດ້ປະຕິບັດໃນຄາວອາຍຸຂອງທ່ານຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລ້ວໄດ້ລ່ວງລັບໄປຮ່ວມຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງທ່ານ ກໍໄດ້ປະສົບຄວາມເນົ່າເປື້ອຍ
- 37 ແຕ່ພຣະອົງຜູ້ຊົງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນພຣະຊົນນັ້ນ ກໍບໍ່ໄດ້ປະສົບຄວາມເນົ່າເປື້ອຍ
- 38 ເຫດສັນນີ້ພ້ອມທັງຫລາຍເອີຍ, ຈຶ່ງເຂົ້າໃຈວ່າ ໂດຍພຣະອົງນັ້ນແຫລະ, ຈຶ່ງໄດ້ປະກາດການຍົກຜິດບາບແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ
- 39 ແລະໂດຍພຣະອົງນັ້ນທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອຈະໄດ້ຖືກຊົງຂໍາຣະທຸກຢ່າງ ຊຶ່ງຈະຂໍາຣະບໍ່ໄດ້ຕາມພຣະບັນຍັດຂອງໂມເຊ
- 40 ເຫດສັນນັ້ນຈຶ່ງລະວັງໃຫ້ດີ ຍ້ານວ່າຄໍາທີ່ຊົງກ່າວໄວ້ດ້ວຍຜູ້ປະກາດພຣະທັມນັ້ນ ຈະໄດ້ມາຖືກພວກທ່ານ
- 41 ຄືວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ສູ່ຜູ້ໝັ້ນປມາດເຮີຍ ຈຶ່ງປລາດໃຈແລະຈົບຫາຍເສັຽ ດ້ວຍວ່າຝ່າຍເຮົາໄດ້ກະທໍາການໃນສມັຍຂອງສູ່ເປັນການທີ່ສູ່ຈະບໍ່ເຊື່ອເປັນແນ່ ແມ່ນວ່າມີຜູ້ມາເລົ່າໃຫ້ຟັງແລ້ວກໍຕາມ”
- 42 ເມື່ອທ່ານທັງສອງກໍາລັງຍ່າງອອກໄປ ເຂົາກໍອ້ອນວອນຂໍໃຫ້ທ່ານເລົ່າຂໍຄວາມທັງຫລາຍນີ້ໃຫ້ເຂົາຟັງອີກໃນວັນສະບາໂຕໜ້າ
- 43 ເມື່ອທີ່ປະຊຸມເລີກແລ້ວມີຄົນຍິວ ແລະຄົນທີ່ເຂົ້າຮິດຄອງຢົວຜູ້ຍໍາເກງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ຕິດຕາມໂປໂລແລະບາຣະນາບາໄປ ທ່ານທັງສອງຈຶ່ງກ່າວຕັກເຕືອນໃຫ້ເຂົາຕັ້ງໝັ້ນຄົງຢູ່ໃນພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ
- 44 ຄັນເຖິງວັນສະບາໂຕໜ້າ ຄົນເກືອບຫມົດທັງເມືອງໄດ້ມາປະຊຸມກັນຟັງພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ
- 45 ແຕ່ເມື່ອພວກຍິວເຫັນຄົນຫລວງຫລາຍດັ່ງນັ້ນ ກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເທິງສາ ຈຶ່ງຄັດຄ້ານຕໍ່ຄໍາກ່າວຂອງໂປໂລແລະໝັ້ນປມາດທ່ານ
- 46 ຝ່າຍໂປໂລກັບບາຣະນາບາມີໃຈກ້າໄດ້ກ່າວວ່າ, “ຈໍາເປັນທີ່ຈະຕ້ອງກ່າວພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍຟັງກ່ອນ ແຕ່ຍ້ອນທ່ານທັງຫລາຍບັດຖິ້ມພຣະທັມນັ້ນ ແລະຖືວ່າຕົວບໍ່ສົມຄວນກັບຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດ ດັ່ງນີ້ເຮົາກໍປິ່ນໜ້າໄປຫາພວກຕ່າງຊາດ
- 47 ເພາະຢ່າງນີ້ແຫລະ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສັ່ງເຮົາວ່າ, “ເຮົາໄດ້ຕັ້ງທ່ານໄວ້ ໃຫ້ເປັນແສງສວ່າງຂອງຄົນຕ່າງຊາດ ເພື່ອທ່ານຈະເປັນເຫດໃຫ້ໝັ້ນ ເຖິງທີ່ສຸດປາຍແຜ່ນດິນໂລກ”
- 48 ຝ່າຍຄົນຕ່າງຊາດເມື່ອໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນແລ້ວກໍມີຄວາມຍິນດີ ແລະໄດ້ສັຣເສີນພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຄົນທັງຫລາຍທີ່ຊົງໝາຍໄວ້ແລ້ວເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດກໍໄດ້ວາງໃຈເຊື່ອ
- 49 ແລະພຣະທັມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແຜ່ໄປທົ່ວຂອບເຂດນັ້ນ
- 50 ແຕ່ພວກຍິວໄດ້ຍິວະຍົງພວກຜູ້ຍິງທີ່ມີກຽດຕິຍົດ ຊຶ່ງຍໍາເກງພຣະເຈົ້າກັບທັງຜູ້ຊາຍທີ່ເປັນໃຫຍ່ໃນເມືອງນັ້ນ ໄດ້ກໍ່ການຂົ່ມເຫັງໂປໂລແລະບາຣະນາບາ ຈຶ່ງຂັບໄລ່ທ່ານທັງສອງອອກຈາກເຂດແດນຂອງເຂົາ
- 51 ຝ່າຍໂປໂລກັບບາຣະນາບາກໍຕັດສັມໝັ້ນ ດ້ວຍສິ່ນຂີ້ຝຸ່ນທີ່ຕິດຕົນອອກ ແລ້ວກໍໄປຍັງເມືອງອີໂກນີອິນ
- 52 ແຕ່ພວກສິດກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ ແລະດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ

14 ໂປໂລກັບບາຣະນາບາທີ່ເມືອງອີໂກນີອິນ

Paul and Barnabas in Iconium

- 1 ອັນນຶ່ງໃນເມືອງອີໂກນີອິນກໍເໝືອນກັນ ທ່ານທັງສອງໄດ້ພາກັນເຂົ້າໄປກ່າວໃນໂຮງທັມມະເທສນາຂອງຊາວຍິວ ຈົນຊາວຍິວແລະຊາວກຣີກຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ວາງໃຈເຊື່ອ
- 2 ແຕ່ພວກຍິວທີ່ບໍ່ຍອມເຊື່ອກໍໄດ້ຍົວະຍິງຄົນຕ່າງຊາດໃຫ້ຄິດປອງຮ້າຍຕໍ່ພວກພີ່ນ້ອງ
- 3 ຝ່າຍທ່ານທັງສອງໄດ້ອາສັຍຢູ່ທີ່ນັ້ນເທິງສົມຄວນ ມີໃຈກ້າກ່າວດ້ວຍຄວາມວາງໃຈໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະພຣະອົງໄດ້ຊົງເປັນພຍານເຣື່ອງພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ ໂດຍຊົງໂຜດໄດ້ທ່ານທັງສອງເຮັດໝາຍສຳຄັນ ແລະການອັສຈັນໄດ້
- 4 ແຕ່ພິລເມືອງສ່ວນໃຫຍ່ແຕກເປັນສອງພວກ ພວກນຶ່ງຢູ່ຝ່າຍພວກຍິວ ແລະອີກພວກນຶ່ງຢູ່ຝ່າຍພວກອັດສາວິກ
- 5 ເມື່ອຄົນຕ່າງຊາດກັບພວກຍິວແລະພວກຜູ້ປົກຄອງຂອງເຂົາໄດ້ພ້ອມກັນຈະເຮັດການຫຍາບຊ້າ ແລະເອົາກ້ອນຫີນຄວ່າງໃສ່ໂປໂລກັບບາຣະນາບາ
- 6 ທ່ານທັງສອງກໍຮູ້ເຣື່ອງ ຈຶ່ງໜີໄປຍັງເມືອງທີ່ຢູ່ໃນແຂວງລີກາ ໂອເນັງ ຄືເມືອງລີຊະທາ ເມືອງເດຣະເບ ກັບເຂດອ້ອມຮອບນັ້ນ
- 7 ຢູ່ທີ່ນັ້ນທ່ານທັງສອງກໍປະກາດຂ່າວປະເສີດ

ໂປໂລກັບເຂົາຄວ່າງກ້ອນຫີນໃສ່ທີ່ເມືອງລີຊະທາ

Paul and Barnabas in Lystra and Derbe

- 8 ອັນນຶ່ງທີ່ເມືອງລີຊະທາມີຊາຍຄົນນຶ່ງນັ່ງຢູ່ໃຊ້ຕີນບໍ່ໄດ້ ເປັນງ່ອຍຕັ້ງແຕ່ເກີດມາ ແລະບໍ່ໄດ້ຍ່າງຈັກເທື່ອ
- 9 ຄົນຜູ້ນັ້ນຟັງໂປໂລເວົ້າຢູ່ ເມື່ອໂປໂລເພ່ງເບິ່ງກໍເຫັນຄົນນັ້ນມີຄວາມເຊື່ອພໍຈະດີພຍາດໄດ້
- 10 ຈຶ່ງຮ້ອງສັ່ງດ້ວຍສຽງອັນດັງວ່າ, “ຈຶ່ງລຸກຍິນຂຶ້ນຊື່” ຄົນງ່ອຍນັ້ນກໍໂດດຂຶ້ນແລ້ວຍ່າງໄປມາ
- 11 ເມື່ອປະຊາຊົນເຫັນເຫດການທີ່ໂປໂລເຮັດນັ້ນ ກໍພາກັນຮ້ອງຂຶ້ນເປັນພາສາລີກາ ໂອເນັງວ່າ, “ພວກພຣະແປງກາຍເປັນມະນຸດລົງມາຫາພວກເຮົາແລ້ວ”
- 12 ແລະເຂົາໄດ້ເອີ້ນບາຣະນາບາວ່າ ພຣະຊຸດ ແລະເອີ້ນໂປໂລວ່າ ພຣະເຮຣະເມ ເພາະທ່ານເປັນຜູ້ເວົ້າ
- 13 ສ່ວນປະໂຮທິດປະຈຳຮູບພຣະຊຸດ ຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ໜ້າເມືອງ ໄດ້ຈູງງົວເຖິກແລະຖືພວງດອກໄມ້ມາເຖິງປະຕູເມືອງ ພ້ອມດ້ວຍປະຊາຊົນ ໝາຍໃຈວ່າຈະຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ
- 14 ແຕ່ເມື່ອອັດສາວິກບາຣະນາບາກັບໂປໂລໄດ້ຍິນດັງນັ້ນ ກໍຈົກເສື້ອຜ້າຂອງຕົນເສັງ ແລ້ວແລ່ນເຂົ້າໄປຖ້າມກາງປະຊາຊົນຮ້ອງວ່າ,
- 15 “ທ່ານທັງຫລາຍເອີຍ, ເຫດສັນໃດຈຶ່ງເຮັດການຢ່າງນັ້ນ ເຮົາທັງສອງເປັນມະນຸດທັມມະດາຢ່າງດຽວກັນກັບທ່ານທັງຫລາຍ ແລະມາປະກາດຂ່າວປະເສີດໃຫ້ພວກທ່ານກັບຈາກສິ່ງອັນບໍ່ມີປໂຍດເຫລົ່ານີ້ ໃຫ້ພວກທ່ານມາຫາພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ຜູ້ໄດ້ຊົງສ້າງພ້າສວັນ ແຜ່ນດິນໂລກ ນ້ຳທະເລ ແລະສັບສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນທີ່ນັ້ນ
- 16 ໃນຄາວທີ່ລ່ວງໄປແລ້ວພຣະອົງໄດ້ຊົງປ່ອຍບັນດາປະຊາຊາດໃຫ້ເຮັດຕາມຮີດຄອງຂອງເຂົາ
- 17 ເຖິງປານນັ້ນພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງໃຫ້ຂາດພຍານເຖິງເຣື່ອງພຣະອົງ ເພາະພຣະອົງໄດ້ຊົງເຮັດການດີ ຄືໄດ້ບັນດານໃຫ້ຝົນຕົກຈາກພ້າສວັນແລະໃຫ້ມີຣະດູເກີດຜົນ ຈຶ່ງຊົງໂຜດໃຫ້ພວກທ່ານອີ່ມເຕັມໃຈດ້ວຍອາຫານການກິນ ແລະດ້ວຍຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ”
- 18 ເຖິງແມ່ນໄດ້ກ່າວຄຳເຫລົ່ານັ້ນກໍດີ ອັດສາວິກທັສອງຍັງຫ້າມປະຊາຊົນບໍ່ໃຫ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແກ່ຕົນໄດ້ໂດຍຍາກຈົນເກືອບບໍ່ແພ້
- 19 ແຕ່ມີພວກຍິວມາຈາກເມືອງອັນຕີໂອເຊັງ ແລະເມືອງອີໂກນີອິຍ ເມື່ອໄດ້ຊັກຊວນປະຊາຊົນແລ້ວ ເຂົາໄດ້ເອົາກ້ອນຫີນຄວ່າງໃສ່ໂປໂລ ແລະລາກທ່ານອອກໄປນອກເມືອງ ຄຶດວ່າທ່ານຕາຍແລ້ວ

20 ແຕ່ເມື່ອພວກສິດໄດ້ມາອ້ອມທ່ານໄວ້ແລ້ວ ທ່ານໄດ້ລຸກຂຶ້ນເຂົ້າໄປໃນເມືອງ ເຖິງວັນໜ້າທ່ານໄດ້ອອກໄປຍັງເມືອງເດຣເບພ້ອມກັບທ່ານບາຣະນາບາ

ກັບມາຍັງເມືອງອັນຕີໂອເຊັງແຂວງຊີເຣັງ

Return to Antioch in Syria

- 21 ທ່ານທັງສອງໄດ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດໃນເມືອງນັ້ນ ແລະເມື່ອໄດ້ລຸກສິດຫລາຍຄົນສົມຄວນ ກໍໄດ້ກັບຄືນເມືອງລີຊະທາ ເມືອງອີໂກນີອັນ ແລະເມືອງອັນຕີໂອເຊັງ
- 22 ໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈລຸກສິດທັງຫລາຍຕັ້ງໝັ້ນຄົງຢູ່ ຕັກເຕືອນເຂົາໃຫ້ດໍາຮົງຢູ່ໃນພຣະສາສນາ ແລະກ່າວວ່າ, “ເພື່ອຈະເຂົ້າໃນແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າ ເຮົາທັງຫລາຍຈຳເປັນຕ້ອງຜ່ານຄວາມທຸກລໍາບາກຫລາຍປະການ
- 23 ເມື່ອໄດ້ເລືອກຕັ້ງເຖົ້າແກ່ໃຫ້ສາວິກໄວ້ໃນທຸກຄຣິສຕະຈັກ ທັງໄດ້ອ້ອມວອນແລະຖືສິນອິດອາຫານ ແລ້ວທ່ານທັງສອງໄດ້ມອບເຂົາໄວ້ກັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ເຂົາວາງໃຈເຊື່ອນັ້ນ
- 24 ເມື່ອທ່ານທັງສອງໄດ້ຜ່ານແຂວງບີຊີເດັງ ກໍໄດ້ມາເຖິງແຂວງປາມຟີເລັງ
- 25 ແລະເມື່ອໄດ້ກ່າວພຣະທັມໃນເມືອງເປກາແລ້ວ ກໍລົງໄປຍັງເມືອງອາຕາເລັງ
- 26 ຈາກທີ່ນັ້ນທ່ານທັງສອງໄດ້ລົງເຮືອສະເພົາເດີນທາງອອກໄປຍັງເມືອງອັນຕີໂອເຊັງ ຄືເມືອງທີ່ເຂົາໄດ້ຮັບມອບໄວ້ແກ່ພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ ໃຫ້ເຮັດໜ້າທີ່ນັ້ນຊຶ່ງທ່ານທັງສອງໄດ້ເຮັດໃຫ້ສໍາເຣັດແລ້ວ
- 27 ເມື່ອມາເຖິງແລ້ວທ່ານທັງສອງໄດ້ເອົິນໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກມາປະຊຸມ ແລ້ວໄດ້ເລົ່າໃຫ້ເຂົາຟັງເຖິງການທັງປວງ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງສະຖິດກັບເຂົາໄດ້ຊົງກະທໍາ ກັບການທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງໂຂປະຕູແຫ່ງຄວາມເຊື່ອໃຫ້ຄົນຕ່າງຊາດເຂົ້າມາ
- 28 ແລ້ວທ່ານທັງສອງໄດ້ອາສັຍຢູ່ກັບພວກສິດຫລາຍວັນ

15 ການປະຊຸມໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ

The council at Jerusalem

- 1 ມີລາງຄົນລົງມາຈາກແຂວງຢູດາຍໄດ້ຕັ້ງຕົ້ນສັ່ງສອນພວກພີ່ນ້ອງວ່າ, “ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ຮັບພິທີຕັດຕາມຮີດຄອງຂອງໂມເຊ ພວກທ່ານຈະພົ້ນບໍ່ໄດ້”
- 2 ເມື່ອເກີດການໂຕ້ແຍ້ງຜິດຖຽງກັນຫລາຍ ລະຫວ່າງໂປໂລແລະບາຣະນາບາກັບຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ເຂົາກໍໄດ້ຕົກລົງໃຫ້ໂປໂລແລະບາຣະນາບາກັບຄົນອື່ນໆໃນພວກນັ້ນຂຶ້ນເມືອຫາລືກັນກັບອັຄສາວິກແລະພວກເຖົ້າແກ່ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມດ້ວຍເຮື່ອງຜິດຖຽງກັນນັ້ນ
- 3 ດັ່ງນັ້ນຄຣິສຕະຈັກໄດ້ຈັດສົ່ງທ່ານເຫລົ່ານັ້ນໄປ ແລະຂະນະທີ່ເຂົາກໍາລັງຜ່ານແຂວງຟອຍນີເກແລະແຂວງຊາມາເຣັງ ເຂົາໄດ້ເລົ່າເຖິງເຮື່ອງການກັບໃຈໃໝ່ຂອງຄົນຕ່າງຊາດ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ພີ່ນ້ອງທັງປວງມີຄວາມຍິນດີຫລາຍ
- 4 ເມື່ອມາເຖິງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ຄຣິສຕະຈັກ ພວກອັຄສາວິກ ແລະພວກເຖົ້າແກ່ໄດ້ຕ້ອນຮັບທ່ານເຫລົ່ານັ້ນ ແລ້ວພວກທ່ານໄດ້ເລົ່າເຖິງການທັງປວງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ນໍາເຂົາໄດ້ຊົງກະທໍາ
- 5 ແຕ່ມີບາງຄົນໃນພວກຟາຣີຊາຍທີ່ເຊື່ອແລ້ວ ໄດ້ຍືນຂຶ້ນກ່າວວ່າ, “ຄົນຕ່າງຊາດນັ້ນຕ້ອງໃຫ້ເຂົາຮັບພິທີຕັດ ແລະສັ່ງໃຫ້ເຂົາຖືຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງໂມເຊ”
- 6 ຝ່າຍອັຄສາວິກກັບພວກເຖົ້າແກ່ໄດ້ປະຊຸມກັນພິຈາຣະນາບັນຫາເຮື່ອງນີ້
- 7 ເມື່ອເກີດການໂຕ້ຖຽງກັນຫລາຍວັນ ເປໂຕໄດ້ລຸກຂຶ້ນກ່າວວ່າ, “ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເຈົ້າທັງຫລາຍຮູ້ຢູ່ວ່າ ເມື່ອຫົວທີ່ນັ້ນພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຄັດເລືອກເອົາເຮົາຈາກພວກເຈົ້າ ເພື່ອວ່າດ້ວຍປາກຂອງເຮົາຄົນຕ່າງຊາດຈະໄດ້ຍິນພຣະທັມເຮື່ອງຂ່າວປະເສີດ ແລະຈະໄດ້ເຊື່ອ

- 8 ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຢັ້ງຮູ້ຈິດໃຈໄດ້ຊົງສະແດງການຕ້ອນຮັບເຂົາ ໂດຍຊົງປະທານພຣະວິນຍານບໍ່ນິສຸດໃຫ້ເຂົາເໝືອນໄດ້ຊົງປະທານແກ່ພວກເຮົາແລ້ວ
- 9 ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງຖືວ່າເຂົາແຕກຕ່າງກັບພວກເຮົາ ເພາະພຣະອົງໄດ້ຊົງຊໍາຮະຈິດໃຈຂອງເຂົາໃຫ້ສະອາດດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ
- 10 ຖ້າຢ່າງນັ້ນ ບັດນີ້ເປັນຫຍັງເຈົ້າທັງຫລາຍຈຶ່ງທົດລອງພຣະເຈົ້າ ໂດຍເອົາແອກວາງໃສ່ຄໍພວກສິດ ຊຶ່ງແອກນັ້ນບັນພະບຸຣຸດຂອງເຮົາຫລືຕົວເຮົາເອງກໍແບກບໍ່ໄຫວ
- 11 ແຕ່ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າເຮົາຈະໄດ້ພົ້ນໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງເຈົ້າເຢຊູເໝືອນຢ່າງເຂົາ”
- 12 ຝ່າຍຄົນທັງປວງກໍມີດຽບຢູ່ ຟັງບາຣະນາບາກັບໂປໂລເລົ້າເຮືອງໝາຍສໍາຄັນແລະການອັດສະຈັນຕ່າງໆທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທໍາໂດຍເຂົາໃນໝູ່ຄົນຕ່າງຊາດ
- 13 ເມື່ອການກ່າວນັ້ນຈົບລົງແລ້ວ ຢາໂກໂບໄດ້ກ່າວຂຶ້ນວ່າ, “ຈົ່ງຟັງເຮົາກ່ອນ, ພິນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ
- 14 ຊິເມໂອນໄດ້ເລົ່າໃຫ້ຟັງແລ້ວວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຍົມຢາມຄົນຕ່າງຊາດເທື່ອທໍາອິດ ເພື່ອຊົງເລືອກເອົາພິລເມືອງກຸ່ມນຶ່ງອອກຈາກເຂົາ ໃຫ້ເປັນຂອງພຣະອົງ
- 15 ຄໍາຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມກໍຖືກຕ້ອງກັບເຮືອງນີ້ຕາມທີ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ແລ້ວວ່າ,
- 16 “ພາຍຫລັງເຫດການນັ້ນເຮົາຈະກັບຄືນມາ ເຮົາຈະສ້າງຜາສາດຂອງດາວິດທີ່ເພພັງລົງແລ້ວຂຶ້ນໃໝ່ ສິ່ງທີ່ເພພັງນັ້ນເຮົາຈະສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ແລະຈະຕັ້ງຂຶ້ນອີກ
- 17 ເພື່ອຄົນອື່ນໆຈະໄດ້ສແວງຫາອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄືບັນດາຄົນຕ່າງຊາດທີ່ເຮົາໄດ້ເອີ້ນມາເປັນພິລເມືອງຂອງເຮົາ
- 18 ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງແຈ້ງເຫດການເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ຊາບແຕ່ບູຮານການໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້ດັ່ງນີ້”
- 19 ເຫດສັນນີ້ຕາມຄວາມເຫັນຂອງເຮົາວ່າ ຢ່າຮືບກວນຄົນຕ່າງຊາດທີ່ກໍາລັງຫລົບມາຫາພຣະເຈົ້າ
- 20 ແຕ່ເຮົາຈຶ່ງສັ່ງເຂົາເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໃຫ້ເວັ້ນເສັ້ນຈາກສິ່ງຊົ່ວມົວໝອງເນື່ອງດ້ວຍພຣະທຽມ ຈາກການຫລົ້ນຊູ່ຈາກການກິນສັດຕາຍຮັດຄໍາ ແລະຈາກການກິນເລືອດ
- 21 ເພາະວ່າຕັ້ງແຕ່ເຊັ່ນບູຮານມາໃນທຸກເມືອງມີຜູ້ປະກາດເຮືອງຂອງໂມເຊ ເພາະເຂົາໄດ້ອ່ານພຣະບັນຍັດຂອງທ່ານໃນໂຮງທັມມະເທສນາທຸກວັນຊະບາໂຕ”

ຄວາມເຫັນຂອງທີ່ປະຊຸມ

The council's Letter to Gentile Believers

- 22 ຂະນະນັ້ນພວກອັດສາວິກ ແລະພວກເຖົ້າແກ່ກັບຄຣິສຕະຈັກທັງໝົດ ກໍເຫັນດີເລືອກເອົາຊາຍບາງຄົນໃນພວກເຮົາ ໃຫ້ໄປຍັງເມືອງອັນຕີໂອກພ້ອມດ້ວຍໂປໂລແລະບາຣະນາບາຄືຢູ່ດາຜູ້ມີຊື່ອີກວ່າບາຣະຊາບາ ກັບຊິລາ ຊາຍທັງສອງນີ້ເປັນຄົນສໍາຄັນໃນພວກພິນ້ອງ
- 23 ເຂົາໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍມອບໃຫ້ທ່ານທັງສອງຖືໄປວ່າ, “ອັດສາວິກແລະພວກເຖົ້າແກ່ຜູ້ເປັນພິນ້ອງຂອງພວກທ່ານ ຄໍານັບມາຍັງທ່ານທັງຫລາຍຜູ້ເປັນພິນ້ອງ ຊຶ່ງເປັນຄົນຕ່າງຊາດທີ່ຢູ່ໃນເມືອງອັນຕີໂອກແຂວງຊີເຣັງ ແລະແຂວງກິລີເກັງຊາບ
- 24 “ດ້ວຍພວກເຮົາໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າມີລາງຄົນໃນພວກເຮົາ ໄດ້ໄປຮືບກວນ ແລະເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງພວກທ່ານປັ່ນປ່ວນໄປດ້ວຍຖ້ອຍຄໍາທີ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ສັ່ງເຂົາ
- 25 ພວກເຮົາຈຶ່ງພ້ອມກັນເຫັນດີທີ່ຈະເລືອກເອົາຊາຍບາງຄົນ ໃຫ້ໄປຫາພວກທ່ານພ້ອມດ້ວຍບາຣະນາບາແລະໂປໂລ ຜູ້ເປັນທີ່ຮັກຂອງພວກເຮົາ
- 26 ຄືຜູ້ທີ່ຍອມສລະຊີວິດຂອງຕົນເພາະເຫັນແກ່ພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍ
- 27 ເຫດສັນນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງໃຊ້ຢູ່ດາກັບຊິລາມາ ເປັນຜູ້ທີ່ຈະເລົ່າຂໍ້ຄວາມອັນດຽວກັນນີ້ດ້ວຍປາກຂອງເຂົາ

- 28 ດ້ວຍວ່າພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດຊົງເຫັນດີພ້ອມດ້ວຍພວກເຮົາວ່າ ຈະບໍ່ວາງພາຣະໜັກໃດໆໃສ່ພວກທ່ານ ນອກຈາກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທີ່ຈຳເປັນຄື
- 29 ໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍງົດຈາກການກິນສິ່ງຂອງທີ່ເຂົາບູຊາແກ່ພຣະທຽມ ຈາກການກິນເລືອດ ຈາກການກິນສັດຮັດຄໍຕາຍ ແລະຈາກການຫລິ້ນຊູ້ ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍງົດຈາກການເຫລົ່ານີ້ ທ່ານກໍຢູ່ເຢັນເປັນສຸກ ຈົ່ງຈະເຣີນເທີນ”
- 30 ເມື່ອຖືກໃຊ້ໄປແລ້ວທ່ານເຫລົ່ານັ້ນກໍລົງໄປເຖິງເມືອງອັນຕີໂອເຊັງ ເມື່ອໄດ້ເອີ້ນຄົນທັງປວງມາປະຊຸມກັນແລ້ວ ຈຶ່ງມອບຈິດໝາຍສະບັບນັ້ນໃຫ້
- 31 ເມື່ອອ່ານແລ້ວກໍມີຄວາມຍິນດີໃນຄໍາໝູນໃຈນັ້ນ
- 32 ຝ່າຍຢູດາກັບຊີລາເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມເໝືອນກັນໄດ້ກ່າວເຕືອນສະຕິໝູນໃຈພວກພີ່ນ້ອງເປັນການຍິດຍາວໃຫ້ມີກໍາລັງຂຶ້ນ
- 33 ຄັນພັກຢູ່ເປັນເວລາພໍສົມຄວນແລ້ວ ທ່ານທັງສອງກໍຖືກໃຫ້ກັບຄືນດ້ວຍຄວາມສຸກ ເມື່ອຫາຜູ້ທີ່ໃຊ້ຕົນມານັ້ນ
- 34 “ຝ່າຍຊີລາກໍເຫັນດີຍັງຈະພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນ)
- 35 ແຕ່ໂປໂລກັບບາຣະນາບາກໍຍັງຢູ່ເມືອງອັນຕີໂອເຊັງຕໍ່ໄປ ທ່ານທັງສອງພ້ອມດ້ວຍຄົນອື່ນອີກຫລາຍຄົນ ໄດ້ສັ່ງສອນ ແລະປະກາດຂ່າວປະເສີດ ຄືພຣະທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ໂປໂລກັບບາຣະນາບາແຍກຈາກກັນ

Paul and Barnabas Separate

- 36 ຄັນລ່ວງໄປໄດ້ຫລາຍວັນແລ້ວໂປໂລຈຶ່ງເວົ້າກັບບາຣະນາບາວ່າ, “ໃຫ້ເຮົາພາກັນກັບໄປຍັງມຢາມພວກພີ່ນ້ອງ ໃນທຸກເມືອງທີ່ເຮົາໄດ້ປະກາດພຣະທັມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວນັ້ນ ເພື່ອຮູ້ວ່າເຂົາເປັນຢ່າງໃດ”
- 37 ສ່ວນບາຣະນາບານີ້ນໍາໃຈຢາກເອົາໂຢຮັນ ຜູ້ມີຊື່ວ່າມາຣະໂກໄປນໍາ
- 38 ແຕ່ໂປໂລບໍ່ເຫັນຄວນທີ່ຈະເອົາໂຢຮັນໄປນັ້ນ ດ້ວຍໂຢຮັນໄດ້ປະທານທັງສອງໄວ້ທີ່ແຂວງບໍາຟິເລັງ ແລະບໍ່ໄດ້ໄປນໍາເຂົາ
- 39 ແລ້ວໄດ້ເກີດການຖືກຖຽງກັນຢ່າງແຂງແຮງຈົນແຍກຈາກກັນ ບາຣະນາບາຈຶ່ງເອົາມາຣະໂກລົງເຮືອສະເພົາເດີນທາງໄປຍັງເກາະກູບໂຣ
- 40 ແຕ່ໂປໂລໄດ້ເລືອກເອົາຊີລາ ແລະເມື່ອພວກພີ່ນ້ອງໄດ້ຝາກທ່ານທັງສອງໄວ້ໃນພຣະຄຸນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ ກໍໄດ້ອອກໄປ
- 41 ແລ້ວທ່ານໄດ້ຜ່ານແຂວງຊີເຣັງ ກັບແຂວງກິລີເກັງໝູນໃຈຄຣິສຕະຈັກໃຫ້ມີກໍາລັງຂຶ້ນ

16 ຕີໂມທຽວຮ່ວມທາງກັບໂປໂລແລະຊີລາ

Timothy Joins Paul and Silas

- 1 ຝ່າຍໂປໂລກໍໄດ້ໄປຍັງເມືອງເດຣະເບແລະເມືອງລີຊະທາ ແລະເບິ່ງແມ່, ທີ່ນັ້ນມີລູກສິດຜູ້ນຶ່ງຊື່ຕີໂມທຽວ ເປັນລູກຊາຍຂອງຍິງຊາວຢິວຄົນນຶ່ງຜູ້ເຊື່ອຖື ແຕ່ພໍ່ເປັນຊາວກຣີກ
- 2 ຕີໂມທຽວເປັນຄົນທີ່ມີຊື່ສຽງດີໃນຖ້າມກາງພວກພີ່ນ້ອງທີ່ຢູ່ໃນເມືອງລີຊະທາ ແລະເມືອງອີໂກນີອິນ
- 3 ໂປໂລມີໃຈຢາກເອົາຕີໂມທຽວໄປນໍາ ຈຶ່ງໄດ້ໃຫ້ຮັບພິທີຕັດເພາະເຫັນແກ່ຊາວຢິວທີ່ຢູ່ໃນເຂດນັ້ນ ເພາະຄົນເຫລົ່ານັ້ນທຸກຄົນຮູ້ວ່າພໍ່ຂອງທ່ານເປັນຊາວກຣີກ
- 4 ເມື່ອທ່ານເຫລົ່ານັ້ນກໍາລັງຜ່ານໄປຕາມເມືອງຕ່າງໆກໍໄດ້ມອບຂໍ້ບັງຄັບທີ່ພວກອັຄສາວິກແລະພວກເຖົ້າແກ່ທີ່ຢູ່ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມໄດ້ຕົກລົງກັນນັ້ນໃຫ້ເຂົາຖືຮັກສາ

- ດ້ວຍເຫດນີ້ຄຣິສຕະຈັກທັງຫລາຍຈຶ່ງເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນໃນຄວາມເຊື່ອ ແລະຈຳນວນຄຣິສຕະສະມາຊິກກໍທະວີຂຶ້ນທຸກໆວັນ

ໂປໂລເຫັນນິມິດທີ່ເມືອງໂທອາດ

Paul's Vision of the Man of Macedonia

- ເມື່ອພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຊົງທ້າມບໍ່ໃຫ້ກ່າວພຣະທັມໃນແຂວງອາເຊັງ ທ່ານທັງສອງໄດ້ທຽວໄປທີ່ວເຂດແດນເມືອງຟີເຄັງແລະເມືອງຄາລາເຕັງ
- ເມື່ອເມາເຖິງເຂດມີເຊັງແລ້ວກໍພຍາຍາມຈະເຂົ້າໃນເຂດແດນເມືອງບີທິເນັງ ແຕ່ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຢຊູບໍ່ຊົງອະນຸຍາດ
- ເມື່ອທ່ານເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ເດີນທາງລຽບເມືອງມີເຊັງໄປກໍລົງໄປເຖິງເມືອງໂທອາດ
- ໃນກາງຄືນໂປໂລໄດ້ເຫັນໃນນິມິດ ມີຊາຍຊາວມາເກໂດເນັງຄົນໜຶ່ງຢູ່ອ້ອນວອນວ່າ, “ຂໍຂ້າມມາເຖິງເມືອງມາເກໂດເນັງພີ່ ເພື່ອຊ່ອຍພວກຂ້ານ້ອຍແດ່ທ່ອນ”
- ເມື່ອທ່ານໄດ້ເຫັນນິມິດດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ພວກເຮົາຈຶ່ງພຍາຍາມທັນທີທີ່ຈະອອກໄປເຖິງເມືອງມາເກໂດເນັງ ດ້ວຍເຫັນແນວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເອີ້ນພວກເຮົາໃຫ້ໄປປະກາດຂ່າວປະເສີດແກ່ຊາວເມືອງນັ້ນ

ນາງລີເດັງຮັບເຊື່ອ

The Conversion of Lyddia

- ເຫດສັນນັ້ນເມື່ອຈາກເມືອງໂທອາດທາງເຮືອສະເພົາ ພວກເຮົາໄດ້ໄປທາງຊື່ເຖິງເມືອງຊາໂມທາເກ ຕົກວັນໜ້າກໍມາເຖິງເມືອງເນອາໂປລີ
- ເມື່ອອອກຈາກທີ່ນັ້ນແລ້ວກໍມາເຖິງເມືອງຟີລິບປອຍ ທີ່ເປັນເມືອງເອກໃນເຂດມາເກໂດເນັງ ທັງເປັນເມືອງຂຶ້ນຂອງຊາວໂຣມ ຝ່າຍພວກເຮົາໄດ້ພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນຫລາຍວັນສົມຄວນ
- ອັນໜຶ່ງໃນວັນຊະບາໂຕ ພວກເຮົາໄດ້ອອກໄປນອກປະຕູເມືອງເຖິງຝັ່ງແມ່ນ້ຳ ທີ່ເຮົາຄິດວ່າມີບ່ອນສຳລັບໄຫວ້ວອນ ຈຶ່ງໄດ້ນັ່ງລົງສິນທະນາກັບພວກຜູ້ຍິງທີ່ມາໂຣມກັນ
- ແລະມີຍິງຄົນໜຶ່ງຊື່ ລີເດັງມາຈາກເມືອງທົວເຕຣາ ເປັນຄົນຂາຍຜ້າສີມ່ວງອ່ອນ ນາງມີໃຈຍຳເກງພຣະເຈົ້າ ເມື່ອນາງຟັງເຮົາຢູ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຂຈິດໃຈຂອງນາງ ໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ໃນຖ້ອຍຄຳທີ່ໂປໂລກຳລັງກ່າວນັ້ນ
- ເມື່ອນາງພ້ອມກັບໄຫເຮືອນຂອງຕົນໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາແລ້ວ ກໍໄດ້ເຊີນພວກເຮົາວ່າ, “ຖ້າພວກທ່ານເຫັນວ່າ ຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ເຊື່ອໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຊີນເຂົ້າມາພັກອາສັຍໃນເຮືອນຂອງຂ້ານ້ອຍ” ແລະນາງໄດ້ວອນຂໍຈົນເຮົາຂັດບໍ່ໄດ້

ການຖືກຂັງຄຸກທີ່ເມືອງຟີລິບປອຍ

Paul and Silas in Prison

- ຢູ່ມາເມື່ອພວກເຮົາກຳລັງອອກໄປຍັງບ່ອນໄຫວ້ວອນ ມີຍິງຄົນໃຊ້ຄົນໜຶ່ງຊື່ມິຜີພໍດູເຂົ້າສຶງຢູ່ ໄດ້ມາພົບພວກເຮົາ ຍິງນັ້ນເຄີຍໃຊ້ວິຊາໝໍດູທາເງິນໃຫ້ນາຍຂອງຕົນໄດ້ເປັນຈຳນວນຫລາຍ
- ຍິງນີ້ໄດ້ຕິດຕາມໂປໂລແລະພວກເຮົາໄປ ພົ້ນຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ຄົນເຫລົ່ານີ້ແມ່ນຂ້ອຍໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າສູງສຸດໄດ້ມາປະກາດເຮືອງທາງພື້ນໃຫ້ແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ”
- ນາງໄດ້ເຮັດດັ່ງນີ້ເປັນເວລາຫລາຍວັນ ຝ່າຍໂປໂລກໍເຫລືອໃຈຈຶ່ງທຽວທ່ານໄປສັ່ງຜີນັ້ນວ່າ, “ໃນພຣະນາມແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດ ກູສັ່ງມືງຈຶ່ງອອກຈາກຍິງນັ້ນເສັງ” ມັນກໍອອກມາໃນເວລານັ້ນ

- 19 ແຕ່ເມື່ອພວກນາຍຂອງຍິງນັ້ນເຫັນວ່າພວກຕົນໝົດຫວັງທີ່ຈະໄດ້ເງິນແລ້ວ ກໍໄດ້ຈັບໂປໂລແລະຊິລາລາກໄປຫາພວກ ຜູ້ປົກຄອງໃນບ່ອນຊຸມນຸມ
- 20 ເມື່ອໄດ້ພາກທ່ານທັງສອງມາເຖິງພວກຜູ້ປົກຄອງແລ້ວ ກໍເວົ້າວ່າ, “ສອງຄົນນີ້ແຫລະ, ໄດ້ກໍ່ການວຸ້ນວາຍຂຶ້ນໃນເມືອງ ຂອງເຮົາ
- 21 ເຂົາເປັນຊາວຍິວ ປະກາດຍັງຮີດຄອງປະເພນີອັນຜິດກົດ ທີ່ພວກເຮົາຊາວໂຣມຈະຮັບເອົາຫລືຂັບຕາມບໍ່ໄດ້”
- 22 ປະຊາຊົນກໍລຸກຮືຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ໂປໂລແລະຊິລາ ສ່ວນຜູ້ປົກຄອງກໍໄດ້ຈັກເຄື່ອງນຸ່ງຂອງທ່ານທັງສອງເສັ້ງ ແລ້ວສົ່ງໃຫ້ເອົາໄມ້ ແສ້ຂຶ້ນ
- 23 ເມື່ອຂຶ້ນທ່ານທັງສອງຫລາຍບາດແລ້ວ ກໍເອົາໄປຍັດໃສ່ຄູກ ແລະສົ່ງທັມມະໂຮງໃຫ້ຮັກສາເຂົາໄວ້ໃຫ້ດີ
- 24 ເມື່ອໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງຢ່າງນີ້ແລ້ວ ທັມມະໂຮງກໍໄດ້ຍັດທ່ານທັງສອງໄວ້ໃນຫ້ອງຊັ້ນໃນ ແລະເອົາຕີນໃສ່ຂີ້ໄວ້ໃຫ້ແໜ້ນ
- 25 ແຕ່ພໍປະມານທ່ຽງຄືນໂປໂລກັບຊິລາກໍພາກັນອ້ອນວອນແລະຮ້ອງເພງສັຣເສີນພຣະເຈົ້າ ພວກນັກໂທດກໍຟັງຢູ່
- 26 ໃນປັດຈຸບັນນັ້ນກໍເກີດແຜ່ນດິນຫວັ່ນໄຫວໃຫຍ່ ຈົນຮາກຄຸກສະທ້ານສະເທືອນ ແລະໃນທັນໃດນັ້ນປະຕູຄຸກກໍໄຂອອກ ທຸກບານ ແລະເຄື່ອງຜູກມັດທຸກຄືນກໍຫລຸດເສັ້ງ
- 27 ເມື່ອທັມມະໂຮງຕື່ນຂຶ້ນກໍເຫັນປະຕູຄຸກໄຂ ຈຶ່ງຄິດວ່ານັກໂທດໜີໄປໝົດແລ້ວ ເລີຍຊັກດາບອອກຈວນຈະຂ້າຕົວເສັ້ງ
- 28 ແຕ່ໂປໂລໄດ້ຮ້ອງສຽງດັງວ່າ, “ຢ່າເຮັດຮ້າຍອັນໃດແກ່ຕົວເທາະ ພວກເຮົາຍັງຢູ່ທີ່ນີ້ທຸກຄືນ”
- 29 ເມື່ອທັມມະໂຮງໄດ້ເອີ້ນໃຫ້ເອົາໄຟມາແລ້ວ ກໍແລ່ນໂດດເຂົ້າໄປດ້ວຍຕົວສັ່ນ ຂາບລົງທີ່ຕີນຂອງໂປໂລແລະຊິລາ
- 30 ແລະໄດ້ພາທ່ານທັງສອງອອກມາຖາມວ່າ, “ທ່ານເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍຈະຕ້ອງເຮັດແນວໃດຕໍ່ໄປຈຶ່ງຈະພົ້ນໄດ້”
- 31 ໂປໂລກັບຊິລາຕອບວ່າ, “ຈຶ່ງເຊື່ອວາງໃຈໃນພຣະເຢຊູເຈົ້າແລ້ວທ່ານຈະໄດ້ພົ້ນ ທັງຄົວເຮືອນຂອງທ່ານດ້ວຍ”
- 32 ທ່ານທັງສອງຈຶ່ງໄດ້ກ່າວພຣະທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ທັມມະໂຮງກັບຄົວເຮືອນທຸກຄືນຂອງທ່ານຟັງ
- 33 ໃນກາງຄືນຊົ່ວໂມງດຽວກັນນັ້ນທັມມະໂຮງໄດ້ພາໂປໂລກັບຊິລາໄປລ້າງບາດ ແລະໃນທັນໃດນັ້ນທັມມະໂຮງໄດ້ຮັບ ບັບຕິສະມາກັບທັງຄົວເຮືອນຂອງຕົນ
- 34 ແລ້ວໄດ້ພາທ່ານທັງສອງຂຶ້ນໄປໃນເຮືອນຂອງຕົນ ຈັດໂຕະລ້ຽງດ້ວຍຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີພ້ອມດ້ວຍຄົວເຮືອນທັງໝົດ ເພາະໄດ້ວາງໃຈເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າແລ້ວ
- 35 ຄັນຮຸ່ງເຊົ້າມາພວກຜູ້ປົກຄອງໄດ້ໃຊ້ຕຳຣວດໄປບອກທັມມະໂຮງວ່າ ໃຫ້ປ່ອຍສອງຄົນນັ້ນເສັ້ງ
- 36 ທັມມະໂຮງຈຶ່ງແຈ້ງຄວາມນັ້ນຕໍ່ໂປໂລວ່າ, “ຜູ້ປົກຄອງໄດ້ໃຊ້ຄືນມາບອກວ່າ ໃຫ້ປ່ອຍທ່ານທັງສອງ ເຫດສັນນັ້ນ, ບັດ ນີ້ເຊີນອອກໄປດ້ວຍຄວາມສົງບຸກ”
- 37 ແຕ່ໂປໂລໄດ້ກ່າວແກ່ພວກຕຳຣວດວ່າ, “ເຂົາໄດ້ຂຶ້ນເຮົາຜູ້ເປັນສັນຊາດໂຣມຕໍ່ໜ້າຄືນທັງຫລາຍກ່ອນຕັດສິນຄວາມ ແລະໄດ້ຍັດໃສ່ຄູກໄວ້ ມາບັດນີ້ເຂົາຈະເສືອກໄສໃຫ້ເຮົາອອກໄປເປັນການລັບຫລື ເຮັດຢ່າງນັ້ນບໍ່ໄດ້ ໃຫ້ເຂົາເອງ ມາພາພວກເຮົາອອກໄປ”
- 38 ພວກຕຳຣວດໄດ້ນຳຄວາມນີ້ໄປແຈ້ງຕໍ່ພວກຜູ້ປົກຄອງ ເມື່ອຜູ້ປົກຄອງໄດ້ຍິນວ່າໂປໂລກັບຊິລາເປັນຄົນສັນຊາດໂຣມ ເຂົາກໍຕົກໃຈ
- 39 ຈຶ່ງພ້ອມກັນມາຂໍອະພິຍໂທດນຳທ່ານທັງສອງ ຄັນພາອອກໄປແລ້ວຈຶ່ງຂໍໃຫ້ໂປໂລກັບຊິລາອອກໄປຈາກເມືອງເສັ້ງ
- 40 ເມື່ອໄດ້ອອກຈາກຄຸກແລ້ວ ທ່ານທັງສອງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນນາງລີເດັງ ເມື່ອພົບພວກພີ່ນ້ອງກໍໄດ້ກ່າວຄວາມໝຸນໃຈ ແລ້ວຈຶ່ງລາຈາກໄປ

17 ເກີດການອິລທົນວຸ້ນວາຍທີ່ເມືອງເທຊະໂລນິກ

The Uproar in Thessalonica

- 1 ເມື່ອທ່ານທັງສອງໄດ້ຜ່ານເມືອງອາໂປໂລນິ ກໍມາເຖິງເມືອງເທຊະໂລນິກ ທີ່ນັ້ນມີໂຮງທັມມະເທສນາຂອງຊາວຍິວ

- 2 ໂປໂລໄດ້ເຂົ້າໄປຫາເຂົາໃນໂຮງທັມຕາມເຄີຍ ແລະໄດ້ອ້າງຂໍຄວາມໃນພຣະຄັມພິໂຕ້ຕອບກັບເຂົາໄດ້ສາມວັນສະບາໂຕ
- 3 ແລະໄຂຂໍຄວາມຊື່ແຈງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຈຳເປັນທີ່ອົງພຣະຄຣິດຕ້ອງຊົງທົນທຸກທໍຣະມານ ແລະຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄົນມາ ແລະກ່າວຕໍ່ໄປວ່າ, “ພຣະເຢຊູຜູ້ທີ່ເຮົາປະກາດແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ ຜູ້ນີ້ແຫລະ, ເປັນພຣະຄຣິດ
- 4 ບາງຄົນໃນພວກເຂົາໄດ້ຍອມເຊື່ອຈຶ່ງສັມກເຂົ້າເປັນພັກພວກຂອງໂປໂລກັບຊີລາ ຮວມທັງຊາດກຣີກຜູ້ຍ່າເກງພຣະເຈົ້າ ແລະຍິງຜູ້ສຳຄັນບໍ່ໃຊ້ໜ້ອຍຄົນ
- 5 ແຕ່ພວກຢິວໄດ້ຄິດເຫິງສາ ໄປຄົບຄິດກັບຄົນພານຕາມຕາລາດ ຮວບຮວມກັນມາຢ່າງຫລວງຫລາຍກໍ່ການອິລທິນວຸ້ນວາຍຂຶ້ນໃນເມືອງ ແລ້ວເຂົ້າບຸກຮຸກເຮືອນຂອງຢາຊິນພຍາຍາມຈະນຳເອົາທັງສອງອອກມາໃຫ້ປະຊາຊົນ
- 6 ເມື່ອບໍ່ພົບເຂົາຈຶ່ງລາກເອົາຢາຊິນກັບພິນ້ອງລາງຄົນໄປຫາຜູ້ປົກຄອງເມືອງນັ້ນແລະຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນພວກຂວ້າໂລກມະນຸດໄດ້ມາທີ່ນີ້
- 7 ແລ້ວຢາຊິນໄດ້ຮັບຕ້ອນເຂົາໄວ້ ແລະບັນດາຄົນເຫລົ່ານີ້ໄດ້ເຮັດຜິດຕໍ່ຂໍ້ດຳຣັດຂອງກາຍຊາ ໂດຍກ່າວວ່າ ມີກະສັດອີກອົງນຶ່ງຄື ເຢຊູ”
- 8 ດ້ວຍຂໍຄວາມນັ້ນພວກຢິວໄດ້ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນກັບພວກຜູ້ປົກຄອງຮ້ອນໃຈຂຶ້ນ
- 9 ແລະເມື່ອມີຜູ້ຮັບປະກັນຕົວຂອງຢາຊິນແລະຄົນອື່ນໆ ແລ້ວກໍ່ປ່ອຍເຂົາໄປ

ໂປໂລແລະຊີລາທີ່ເມືອງເບຣອຍອາ

Paul and Silas in Beroea

- 10 ໃນບັດດຽວນັ້ນພວກພິນ້ອງຈຶ່ງໃຫ້ໂປໂລກັບຊີລາອອກໄປຍັງເມືອງເບຣອຍອາໃນເວລາກາງຄືນ ເມື່ອເຖິງແລ້ວທ່ານທັງສອງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນໂຮງທັມມະເທສນາຂອງຊາວຢິວ
- 11 ພວກຢິວເຫລົ່ານີ້ມີຈິດໃຈສູງສິ່ງກວ່າຊາວເມືອງເທຊະໂລນິກ ເພາະເຂົາມີໃຈເຫລື້ອມໃສຮັບເອົາພຣະທັມແລະຄົ້ນເບິ່ງພຣະຄັມພິທຸກວັນ ເພື່ອຢາກຮູ້ວ່າຂໍຄວາມນັ້ນເປັນຈິງດັ່ງກ່າວຫລືບໍ່
- 12 ເຫດສັນນັ້ນໃນພວກເຂົາມີຫລາຍຄົນໄດ້ຮັບເຊື່ອ ແລະພວກຜູ້ຍິງທີ່ມີກຽດຕິຍົດແລະຜູ້ຊາຍຊາວກຣີກບໍ່ໃຊ້ໜ້ອຍຄົນໄດ້ຮັບເຊື່ອເໝືອນກັນ
- 13 ແຕ່ເມື່ອພວກຢິວໃນເມືອງເທຊະໂລນິກຊາບຂ່າວວ່າ ໂປໂລໄດ້ປະກາດພຣະທັມໃນເມືອງເບຣອຍອາເໝືອນກັນ ເຂົາກໍ່ພາກັນມາທີ່ນັ້ນຍົວະຍົງປະຊາຊົນໃຫ້ວຸ້ນວາຍຂຶ້ນ
- 14 ໃນທັນໃດນັ້ນພວກພິນ້ອງໄດ້ໃຫ້ໂປໂລອອກໄປເຖິງແຄມທະເລ ສ່ວນຊີລາກັບຕີໂມທຽວຍັງພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນ
- 15 ຄົນທີ່ໄດ້ສິ່ງໂປໂລໄປນັ້ນກໍ່ໄດ້ນຳທ່ານໄປເຖິງກຸງອາແຖນ ແລະເມື່ອໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງຈາກທ່ານໃຫ້ບອກຊີລາກັບຕີໂມທຽວໃຫ້ມາຫາທ່ານໄວ້ທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະໄວ້ໄດ້ ເຂົາກໍ່ຈາກໄປ

ໂປໂລທີ່ກຸງອາແຖນ

Paul in Athens

- 16 ຂະນະທີ່ໂປໂລຍັງລໍຖ້າຊີລາກັບຕີໂມທຽວຢູ່ກຸງອາແຖນນັ້ນ ທ່ານກໍ່ມີຄວາມເດືອດຮ້ອນເຄືອງໃຈ ເພາະໄດ້ເຫັນເມືອງນັ້ນເຕັມໄປດ້ວຍພຣະທຽມ
- 17 ເຫດສັນນັ້ນທ່ານຈຶ່ງໄຕ້ຖຽງກັບພວກຢິວ ແລະຜູ້ທີ່ຍ່າເກງພຣະເຈົ້າໃນໂຮງທັມ ແລະກັບທຸກຄົນທີ່ພົບໃນບ່ອນປະຊຸມຊົນທຸກວັນ

- 18 ມີນັກປາດລາງຄົນໃນພວກເອບີກູຣຽວ ແລະ ໃນພວກຊະໂຕອີໂກໄດ້ມາພົບທ່ານ ລາງຄົນກ່າວວ່າ, “ຄົນເກັບເລັມຄວາມຮູ້ຜູ້ນີ້ຢາກເວົ້າອັນໃດ” ລາງຄົນກ່າວວ່າ, “ເໝືອນເປັນຜູ້ປະກາດພຣະຕ່າງດ້າວ” ເພາະໂປໂລປະກາດຂ່າວປະເສີດເຮືອງພຣະເຢຊູແລະການຄືນມາຈາກຕາຍ
- 19 ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງຈັບໂປໂລພາໄປຍັງສະພາອາເຣໂອປາໂຄ ແລ້ວກ່າວວ່າ, “ເຮົາຂໍຮູ້ໄດ້ຫລືບໍ່ວ່າຄວາມສອນອັນໃໝ່ທີ່ທ່ານກ່າວນັ້ນເປັນຢ່າງໃດ
- 20 ດ້ວຍວ່າທ່ານນຳເຮືອງແປກປລາດມາເຖິງທູຂອງພວກເຮົາ ເຫດສັນນັ້ນພວກເຮົາຢາກຊາບວ່າເຮືອງເຫລົ່ານີ້ມີຄວາມໝາຍຢ່າງໃດ”
- 21 ເພາະຊາວອາແຖນທັງປວງກັບພວກຕ່າງປະເທດຊຶ່ງອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ ບໍ່ເຄີຍເສັງເວລາກຽວກັບສິ່ງອື່ນໆ ນອກຈາກຈະກ່າວຫລືຟັງສິ່ງໃໝ່ໆ
- 22 ຝ່າຍໂປໂລຈຶ່ງຍືນຂຶ້ນຖ້າມາກາງສະພາອາເຣໂອປາໂຄ ແລ້ວກ່າວວ່າ, “ທ່ານຊາວກູງອາແຖນເອີຍ, ໃນທຸກສິ່ງທຸກປະການຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າພວກທ່ານເປັນຜູ້ປະຕິບັດພຣະຕ່າງໆຢ່າງເຄັ່ງຄັດ
- 23 ເພາະວ່າເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຜ່ານມາສັງເກດເບິ່ງສິ່ງທັງປວງທີ່ພວກທ່ານນະມັສການ ກໍໄດ້ເຫັນແທ່ນອັນນຶ່ງມີຄຳຈາຣິກໄວ້ວ່າ “ແດ່ພຣະເຈົ້າທີ່ເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກ” ເຫດສັນນັ້ນພຣະທີ່ທ່ານທັງຫລາຍນະມັສການເມື່ອຍັງບໍ່ຮູ້ຈັກ ພຣະເຈົ້າອົງນີ້ແຫລະ, ຂ້າພະເຈົ້າມາປະກາດແກ່ພວກທ່ານ
- 24 ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງສ້າງໂລກກັບສິ່ງທັງປວງທີ່ຢູ່ໃນໂລກນັ້ນ ຄືຜູ້ຊົງເປັນເຈົ້າສວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ ພຣະອົງນັ້ນແຫລະ, ບໍ່ໄດ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນວິຫານທີ່ມີມະນຸດສ້າງໄວ້
- 25 ພຣະອົງບໍ່ຈຳເປັນໃຫ້ມະນຸດປະຕິບັດພຣະອົງ ເຫມືອນວ່າຊົງມີພຣະປະສົງສິ່ງນຶ່ງສິ່ງໃດ ເພາະພຣະອົງນີ້ແຫລະ, ຊົງເປັນຜູ້ປະທານຊີວິດ, ລົມຫັນໃຈ, ແລະສິ່ງສາຣະພັດແກ່ຄົນທັງປວງ
- 26 ພຣະອົງໄດ້ຊົງສ້າງມະນຸດທຸກຊາດ ໃຫ້ເກີດມາຈາກມະນຸດຄົນດຽວ ແລະໃຫ້ເຂົາຢູ່ທົ່ວພິພົບໂລກ ພຣະອົງໄດ້ຊົງກຳນົດເວລາແລະກຳນົດເຂດທີ່ເຂົາຢູ່ນັ້ນ
- 27 ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ສແວງຫາພຣະເຈົ້າ ຫວັງວ່າເຂົາຈະງົມຫາຈົນພົບພຣະອົງ ແຕ່ທີ່ຈົງພຣະອົງບໍ່ຊົງຢູ່ໄກຈາກເຮົາທຸກຄົນ
- 28 ເພາະວ່າ “ໃນພຣະອົງນັ້ນພວກເຮົາມີຊີວິດ, ເຄື່ອນໄຫວໄປມາ, ແລະເປັນຢູ່” ດັ່ງນັ້ນແຕ່ງກາບກອນໃນພວກທ່ານລາງຄົນໄດ້ກ່າວວ່າ “ພວກເຮົາເປັນເຊື້ອສາຍຂອງພຣະອົງເໝືອນກັນ”
- 29 ເຫດສັນນັ້ນເມື່ອເຮົາເປັນເຊື້ອສາຍຂອງພຣະເຈົ້າ ແລ້ວພວກເຮົາກໍບໍ່ຄວນຖືວ່າພຣະເຈົ້າຊົງເປັນເໝືອນຄຳ, ເງິນ, ຫລືຫີນ ທີ່ສັກຄວັດຫລືແຕ້ມດ້ວຍສິລປະແລະຄວາມນິກຄິດຂອງມະນຸດ
- 30 ໃນສັມຍທີ່ມະນຸດຍັງໂງ່ບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງກໍບໍ່ຊົງຖືໂທດ ແຕ່ບັດນີ້ພຣະອົງຊົງສັ່ງແກ່ມະນຸດທັງປວງໃນທົ່ວທຸກບ່ອນ ໃຫ້ຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່
- 31 ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ຊົງກຳນົດວັນນຶ່ງໄວ້ ໃນວັນນັ້ນພຣະອົງຈະຊົງພິພາກສາໂລກຕາມຄວາມຍຸດຕິທັມ ໂດຍມະນຸດຜູ້ນຶ່ງຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງຕັ້ງໄວ້ ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດໃຫ້ຄົນທັງປວງມີຄວາມແນ່ໃຈໃນເຮືອງນີ້ ໂດຍຊົງບັນດານໃຫ້ມະນຸດຜູ້ນັ້ນຄືນມາຈາກຕາຍ”
- 32 ເມື່ອເຂົາໄດ້ຍິນຄຳຊຶ່ງວ່າ “ເປັນຄົນມາຈາກຕາຍ” ລາງຄົນກໍເຍາະເຍີ້ຍແຕ່ລາງຄົນເວົ້າວ່າ, “ພວກເຮົາຈະຄອຍຟັງທ່ານກ່າວເຮືອງນີ້ອີກ”
- 33 ດັ່ງນັ້ນໂປໂລຈຶ່ງໄດ້ອອກຈາກຖ້າມາກາງເຂົາໄປ
- 34 ແຕ່ມີຊາຍລາງຄົນໄດ້ຕິດພັນຢູ່ກັບໂປໂລແລະໄດ້ຮັບເຊື້ອ ໃນຄົນເຫລົ່ານັ້ນມີ ດີໂອນິຊີໂອ ຜູ້ເປັນສະມາຊິກສະພາອະເຣໂອປາໂຄ ກັບຍິງຄົນນຶ່ງຊື່ ດາມາຣີ ແລະຄົນອື່ນໆດ້ວຍ

18 ໂປໂລທີ່ເມືອງໂກຣິນໂທ

Paul in Corinth

- 1 ຫລັງຈາກນັ້ນໂປໂລໄດ້ອອກຈາກກຸງອາແຖນໄປຍັງເມືອງໂກຣິນໂທ
- 2 ຈຶ່ງພົບຄົນຍິວຄົນນຶ່ງຊື່ ອາກິລາ ຊຶ່ງເກີດຢູ່ເມືອງປິນໂຕແຕ່ຫາກມາຈາກປະເທດອິຕາເລັງກັບພັຣຍາຊີ ປີຊະກິລາ ເພາະຈັກກະພັດກລາວຕີໂອໄດ້ອອກດໍາຮັດສັ່ງໃຫ້ຊາວຍິວທັງປວງອອກໜີຈາກກຸງໂຣມ ສ່ວນໂປໂລກໍໄປຫາເຂົາທັງສອງ
- 3 ເພາະມີອາຊີບຢ່າງດຽວກັນ ໂປໂລຈຶ່ງໄດ້ໄປອາໄສຢູ່ກັບເຂົາ ທັງສອງຝ່າຍເປັນຊ່າງເຮັດຜ້າເຕັນເຂົາຈຶ່ງເຮັດການຮ່ວມກັນ
- 4 ທຸກວັນຊະບາໂຕເຄີຍໂຈດຖຽງກັນໃນໂຮງທັມມະເທສນາ ຊັກຊວນພວກຍິວທັງພວກກຣີກໃຫ້ເຊື່ອ
- 5 ແຕ່ເມື່ອຊິລາກັບຕີໂມທຽວລົງມາຈາກແຂວງມາເກໂດເນັງແລ້ວ ໂປໂລໄດ້ຕັ້ງຕົ້ນສະເລ່ຍທັງໝົດປະກາດພຣະທັມ ແລະເປັນພຍານແກ່ພວກຍິວວ່າພຣະເຢຊູແມ່ນພຣະຄຣິດ
- 6 ແຕ່ເມື່ອພວກເຫລົ່ານັ້ນຂັດຂວາງແລະກ່າວຄໍາຫຍາບຊ້າ ໂປໂລຈຶ່ງສັ່ນເສື້ອຜ້າຕໍ່ເຂົາ ແລ້ວເວົ້າວ່າ, “ໃຫ້ໂທດຂອງພວກທ່ານຕົກໃສ່ຫົວຂອງພວກທ່ານເອງ ຝ່າຍເຮົາ, ເຮົາບໍ່ມີໂທດ ຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປເຮົາຈະໄປຫາພວກຕ່າງຊາດ”
- 7 ທ່ານຈຶ່ງອອກຈາກທີ່ນັ້ນແລ້ວເຂົາໄປໃນເຮືອນຂອງຊາຍຜູ້ນຶ່ງຊື່ ຕີຕີໂຍຢູຊະໂຕເປັນຄົນນັບຖືພຣະເຈົ້າ ເຮືອນຂອງທ່ານຢູ່ຖັດໂຮງທັມ
- 8 ຝ່າຍກິສະໂປນາຍໂຮງທັມກັບທັງຄົວເຮືອນຂອງຕົນ ໄດ້ຮັບເຊື່ອໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະຊາວໂກຣິນໂທຫລາຍຄົນ ເມື່ອໄດ້ຟັງແລ້ວກໍໄດ້ເຊື່ອແລະຮັບບັບຕິສະມາ
- 9 ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວກັບໂປໂລທາງນິມິດໃນກາງຄືນວ່າ, “ຢ່າຮູ້ຢ້ານ ແຕ່ຈຶ່ງປະກາດຕໍ່ໄປ ຢ່າມິດຢູ່
- 10 ເພາະວ່າຝ່າຍເຮົາ ເຮົາຢູ່ກັບເຈົ້າ ແລະຈະບໍ່ມີຜູ້ນຶ່ງຜູ້ໃດໂຈມຕີທໍາຮ້າຍເຈົ້າ ດ້ວຍວ່າພິລເມືອງຂອງເຮົາໃນນະຄອນນີ້ກໍມີຫລາຍ”
- 11 ຝ່າຍໂປໂລໄດ້ອາໄສຢູ່ບື້ງກັບທົກເດືອນ ສັງສອນພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າຖ້າມກາງເຂົາ
- 12 ແຕ່ຄາວເມື່ອຄາລີໂອນເປັນຜູ້ປົກຄອງແຂວງອາຂາຢາ ພວກຍິວໄດ້ພາກັນລຸກຮື້ຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ໂປໂລ ແລະພາທ່ານໄປສານ
- 13 ພ້ອງວ່າ, “ຄົນນີ້ຊັກຊວນຄົນທັງຫລາຍໃຫ້ນະມັສການພຣະເຈົ້າຕາມທາງຜິດກົດໝາຍ”
- 14 ເມື່ອໂປໂລກໍາລັງຈະອອກປາກ ຝ່າຍຄາລີໂອນກໍກ່າວແກ່ພວກຍິວວ່າ, “ໂອ ຊາວຍິວທັງຫລາຍ, ຖ້າເປັນເລື່ອງການຜິດຫລີການຊົ່ວຊ້າປະການໃດປະການນຶ່ງ ສົມຄວນເຮົາຈະອິດຟັງພວກທ່ານ
- 15 ແຕ່ຖ້າເປັນການໂຕ້ຖຽງກັນເຖິງເລື່ອງຕ້ອຍຄວາມກັບຊື່ຕ່າງໆ ແລະພຣະບັນຍັດຂອງພວກທ່ານແລ້ວ ກໍໃຫ້ເປັນທຸຣະຂອງພວກທ່ານເອງ ຝ່າຍເຮົາບໍ່ຢາກເປັນຜູ້ຕັດສິນໃນເລື່ອງຢ່າງນັ້ນ”
- 16 ທ່ານຈຶ່ງໄລ່ພວກນັ້ນອອກໄປຈາກສານ
- 17 ແລ້ວເຂົາພາກັນຈັບໂຊຊະເທເນສແທນນາຍໂຮງທັມໄປຂຽນຕິຕໍ່ໜ້າສານ ສ່ວນຄາລີໂອນກໍບໍ່ເຂົ້າຫຍຸ້ງກ່ຽວກັບການນັ້ນຈັກຢ່າງ

ໂປໂລກັບຄືນເມືອງອັນຕີໂອກ

Paul's Return to Antioch

- 18 ສ່ວນໂປໂລເມື່ອໄດ້ພັກຢູ່ກັບພວກພື້ນ້ອງອີກຫລາຍວັນສົມຄວນ ກໍໄດ້ລາຈາກ ເຂົາຈຶ່ງລົງເຮືອສະເພົາເດີນທາງໄປສູ່ແຂວງຊີເຮັງ ແລະປີຊະກິລາກັບອາກິລາກໍໄປນໍາຢູ່ທີ່ເມືອງເກັນເຂໂອ ທ່ານໄດ້ແຖຫົວເພາະບະບິນຕົວໄວ້
- 19 ເມື່ອເຂົາມາເຖິງເມືອງເອເຟໂຊ ໂປໂລໄດ້ປະປີຊະກິລາກັບອາກິລາໄວ້ທີ່ນັ້ນ ແຕ່ທ່ານເອງໄດ້ເຂົ້າໄປໂຈດຖຽງກັບພວກຍິວໃນໂຮງທັມ

- 20 ເມື່ອຄົນເຫລົ່ານັ້ນຂໍໃຫ້ທ່ານຢູ່ຕໍ່ໄປທ່ານກໍບໍ່ຍອມ
- 21 ແຕ່ໄດ້ລາເຂົາໄປໂດຍເວົ້າວ່າ, “ຖ້າພຣະເຈົ້າຊົງເຫັນຊອບເຮົາຈະກັບມາທາງພວກທ່ານອີກ” ແລ້ວທ່ານໄດ້ຈາກເມືອງເອເຟໂຊໄປທາງເຮືອສະເພົາ
- 22 ເມື່ອຈອດທີ່ເມືອງກາຍຊາເຣັງແລ້ວທ່ານໄດ້ຂຶ້ນເມືອຄໍານັບຄຣິສຕະຈັກ ຈຶ່ງໄດ້ລົງໄປຍັງເມືອງອັນຕີໂອກ
- 23 ເມື່ອພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນຈັກຫວ່າງນຶ່ງແລ້ວ ທ່ານໄດ້ອອກໄປຜ່ານແຂວງຄາລາເຕັງ ແລະພິເສັງຕາມລໍາດັບ ເພື່ອຊ່ອຍຊູກຳລັງພວກສິດ

ອາໂປໂລທີ່ເມືອງເອເຟໂຊ

Ministry of Apollos

- 24 ມີຄົນຍິວຜູ້ນຶ່ງຊື່ ອາໂປໂລ ເກີດໃນເມືອງອາເລັກຊັງເດັງ ເປັນຄົນມີໂວທານດີ ແລະຊໍານານຫລາຍໃນທາງພຣະຄໍາພີທ່ານຜູ້ນີ້ມາຍັງເມືອງເອເຟໂຊ
- 25 ອາໂປໂລນີ້ໄດ້ຮັບການອົບຮົມໃນທາງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະມີໃຈຮ້ອນຮິນກ່າວສັ່ງສອນເຖິງເຮືອງພຣະເຢຊູຢ່າງຖືກຕ້ອງ ເຖິງປານນັ້ນທ່ານກໍຮູ້ແຕ່ບັບຕິສະມາຂອງໂຢຮັນເທົ່ານັ້ນ
- 26 ທ່ານຜູ້ນີ້ໄດ້ກ່າວສັ່ງສອນດ້ວຍໃຈກ້າໃນໂຮງທັມ ແຕ່ເມື່ອປີຂະກິລາແລະອາກິລາໄດ້ຟັງທ່ານແລ້ວ ເຂົາຈຶ່ງຕ້ອນຮັບທ່ານມາອະທິບາຍໃຫ້ຮູ້ທາງຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງຖືກຕ້ອງຫລາຍຂຶ້ນ
- 27 ເມື່ອທ່ານຕັດສິນໃຈຈະຂ້າມໄປຍັງແຂວງອາຂາຢາ ພວກພີ່ນ້ອງໄດ້ໝູນໃຈທ່ານ ແລະຂຽນຈົດໝາຍຝາກໄປເຖິງພວກສິດທີ່ນັ້ນໃຫ້ຕ້ອນຮັບທ່ານໄວ້ ຄັນທ່ານໄປເຖິງແລ້ວ ທ່ານກໍຊ່ອຍເຫລືອຄົນທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ເຊື່ອຍ້ອນພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງຫລວງຫລາຍ
- 28 ເພາະທ່ານໄດ້ໂຕ້ຖຽງກັບພວກຍິວຢ່າງແຂງແຮງຕໍ່ໜ້າຄົນທັງຫລາຍ ແລະຊື່ຍົກຫລັກໃນພຣະຄໍາພີອ້າງໃຫ້ເຫັນວ່າພຣະເຢຊູແມ່ນພຣະຄຣິດ

19 ໂປໂລທີ່ເມືອງເອເຟໂຊ

Paul in Ephesus

- 1 ຂະນະທີ່ໂປໂລຍັງຢູ່ເມືອງໂກຣິນໂທ ໂປໂລໄດ້ເດີນທາງຜ່ານເຂດພາກເໜືອແລະກໍມາເຖິງເມືອງເອເຟໂຊ ທີ່ນັ້ນທ່ານໄດ້ພົບລູກສິດລາງຄົນ
- 2 ຈຶ່ງຖາມເຂົາວ່າ, “ເມື່ອທ່ານທັງຫລາຍເຊື່ອນັ້ນ ພວກທ່ານໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດຫລືບໍ່” ເຂົາຕອບວ່າ, “ບໍ່ ທີ່ວ່າມີພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດນັ້ນກໍບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນ”
- 3 ໂປໂລຈຶ່ງຖາມເຂົາວ່າ, “ຖ້າຢ່າງນັ້ນພວກທ່ານໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາແນວໃດ” ເຂົາຕອບວ່າ, “ບັບຕິສະມາຂອງໂຢຮັນ”
- 4 ແລ້ວໂປໂລຈຶ່ງບອກວ່າ, “ໂຢຮັນໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາກ່ຽວເຮືອງການຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃຫມ່ ໂດຍ ບອກແກ່ພິລເມືອງໃຫ້ເຊື່ອທີ່ຈະມາພາຍຫລັງຕົນ ຄືເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູ”
- 5 ເມື່ອໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງຮັບບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູເຈົ້າ
- 6 ເມື່ອໂປໂລໄດ້ວາງມືໃສ່ເຂົາແລ້ວ ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດກໍສະເດັດມາເທິງເຂົາ ເຂົາຈຶ່ງຕັ້ງຕົ້ນປາກພາສາແປກງແລະໄດ້ທ່ານວາຍ
- 7 ຊາຍເຫລົ່ານັ້ນມີປະມານສິບສອງຄົນ
- 8 ຝ່າຍໂປໂລໄດ້ເຂົ້າໄປກ່າວສົນທະນາໃນໂຮງທັມດ້ວຍໃຈກ້າໃນລະຫວ່າງສາມເດືອນໂຈດຖຽງແລະຊັກຊວນໃຫ້ເຊື່ອໃນສິ່ງທີ່ກ່າວເຖິງຣາຊແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າ

- 9 ແຕ່ລາງຄົນມີໃຈແຂງກະດ້າງບໍ່ຍອມເຊື່ອ ແລະກ່າວຫຍາບຊ້າເຮືອງທາງນັ້ນຕໍ່ທ້າຄົນທັງຫລາຍ ໂປໂລຈຶ່ງແຍກອອກຈາກເຂົາແລະຄັດເອົາພວກລູກສິດໄປນຳ ແລະທ່ານໄດ້ໂຕ້ຖຽງໃນທ້ອງປະຊຸມຂອງທ່ານຕີຣາໂນທຸກໆວັນ
- 10 ການນີ້ມີຢູ່ເປັນເວລາສອງປີ ຈົນວ່າຄົນທັງຫລາຍທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຂວງອາເຊັງ ທັງພວກຍິວແລະພວກກຣີກໄດ້ຍິນພຣະທັມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ລູກຊາຍຂອງຊະເກວາ

The Sons of Sceva

- 11 ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ໂປໂລເຮັດການອິດທິຣິດອັນແປກປລາດ
- 12 ຈົນເຂົາໄດ້ນຳເອົາຜ້າເຊັດເທື່ອກັບຜ້າກັນເປື້ອນຈາກຕົວຂອງໂປໂລໄປວາງໃສ່ຄົນປ່ວຍໄຂ້ພຍາດຕ່າງໆກໍທາຍແລະຜີຮ້າຍກໍອອກໄປ
- 13 ແຕ່ພວກຍິວບາງຄົນທີ່ທຽວໄປເປັນໝໍໄລ່ຜີ ພຍາຍາມໃຊ້ພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູເຈົ້າຂັບໄລ່ຜີວ່າ, “ກູບັງຄັບສູໂດຍພຣະເຢຊູຊຶ່ງໂປໂລປະກາດນັ້ນ
- 14 ອັນນີ້ມີຢືວຜູ້ນຶ່ງຊື່ ຊະເກວາ ເປັນປະໂຮທິດຕິນໃຫຍ່ ມີລູກຊາຍເຈັດຄົນທີ່ເຮັດການຢ່າງນັ້ນ
- 15 ສ່ວນຜີຮ້າຍໄດ້ຕອບເຂົາວ່າ, “ພຣະເຢຊູເຮົາກໍລຶ້ງເຄີຍ ໂປໂລເຮົາກໍຮູ້ຈັກ ແຕ່ພວກເຈົ້າເປັນຜູ້ໃດ”
- 16 ຄົນທີ່ມີຜີສົງຢູ່ນັ້ນໄດ້ໂດດໃສ່ເຂົາແລະໃຊ້ອຳນາດຊະນະເຂົາໄດ້ ຈົນເຂົາປົບຫນີອອກຈາກເຮືອນຕົວເປົ່າແລະເປັນບາດ
- 17 ເຮືອງນີ້ກໍໄດ້ລືກັນໄປເຖິງທູຄົນທັງປວງທີ່ຢູ່ໃນເມືອງເອເຟໂຊ ທັງພວກຍິວແລະພວກກຣີກ ແລະຄົນທັງປວງກໍພາກັນມີຄວາມຍ້ານກົວ ແລະພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູເຈົ້າກໍເປັນທີ່ຍົກຍໍສໍຣະເສີນ
- 18 ມີຫລາຍຄົນທີ່ເຊື່ອແລ້ວໄດ້ມາສາຣະພາບແລະເປີດເຜີຍການທີ່ເຂົາເຄີຍເຮັດ
- 19 ມີຫລາຍຄົນທີ່ໃຊ້ເວດມິນຄາຖາໄດ້ເອົາຕໍາຣາຂອງຕົນມາເຜົາໄຟເສັ້ງຕໍ່ທ້າຄົນທັງປວງ ຕໍາຣາເຫລົ່ານັ້ນຄິດຣາຄາເປັນເງິນຫ້າໝື່ນຫລຽນ
- 20 ດັ່ງນີ້ແຫລະ, ພຣະທັມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງບັງເກີດຜົນຈະເຣີນຂຶ້ນ ແລະມີຊັຍຊະນະຢູ່ດ້ວຍອິດ

The Riot in Ephesus

- 21 ພາຍຫລັງເຫດການເຫລົ່ານີ້ໂປໂລຕັດສິນໃຈ ວ່າຈະໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ໂດຍຜ່ານແຂວງມາເກໂດເນັງ ແລະແຂວງອາຂາຢາ ໂດຍເວົ້າວ່າ, “ເມື່ອໃດໄປທາງນັ້ນຈະຕ້ອງເຫັນກຸງໂຣມເໝືອນກັນ”
- 22 ທ່ານຈຶ່ງໃຊ້ຜູ້ຊ່ອຍຂອງຕົນສອງຄົນ ຄືຕີໂມທຽວກັບເອຣາຊະໂຕ ໄປຍັງແຂວງມາເກໂດເນັງ ຝ່າຍທ່ານເອງກໍຍັງພັກຢູ່ຫວ່າງນຶ່ງທີ່ແຂວງອາເຊັງ

ການອິດທິນຫວຸ້ນວາຍທີ່ເມືອເອເຟໂຊ

- 23 ໃນຄາວນັ້ນໄດ້ເກີດການຫວຸ້ນວາຍອັນໃຫຍ່ກຸ່ງວເຮືອງທາງນັ້ນ
- 24 ດ້ວຍມິຄົນນຶ່ງຊື່ ເດເມທິໂອ ເປັນຊ່າງເງິນ ໄດ້ເອົາເຮັດຮູບວິຫານຂອງພຣະອາເຕມາ ເປັນເຫດໃຫ້ພວກຊ່າງໄດ້ມີງານຫລວງຫລາຍ
- 25 ດັ່ງນັ້ນເດເມທິໂອຈຶ່ງເອີ້ນບັນດານາຍຊ່າງ ແລະຄົນທີ່ເຮັດການຄ້າຍຄືກັນມາປະຊຸມ ແລ້ວກ່າວວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍເອີຍ, ພວກທ່ານຊາບຢູ່ວ່າ ພວກເຮົາໄດ້ຊັບສິນເງິນທອງມາກໍເພາະເຮັດການນີ້
- 26 ແລະທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຮູ້ເຫັນຢູ່ວ່າບໍ່ແມ່ນແຕ່ຈໍາເພາະໃນເມືອງເອເຟໂຊເມືອງດຽວ ແຕ່ເກືອບທົ່ວແຂວງອາເຊັງ ໂປໂລຜູ້ນີ້ໄດ້ຊັກຊວນຄົນຫລາຍສົມຄວນໃຫ້ຫລົງໄປ ໂດຍກ່າວວ່າ “ພຣະທີ່ສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍມືມະນຸດນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າແທ້ໆ”

- 27 ເປັນໜ້າຍ້ານວ່າບໍ່ແມ່ນແຕ່ອາຊີບຂອງພວກເຮົາຈະເສັງຊື່ສຽງຢ່າງດຽວ ແຕ່ພຣະວິຫານກັບສະຖານທີ່ນະມັສການຂອງພຣະມະຫາອາເຕມາຈະຖືກພົ້ນປມາດເໝືອນກັນ ແລະນາງພຣະນັ້ນຊຶ່ງເປັນທີ່ນັບຖືຂອງບັນດາຊາວອາເຊັງກັບພົດທັງໂລກຈະຕົກຕໍ່າຈະສິ້ນສະງ່າຮາສີ”
- 28 ຄັນຄົນທັງຫລາຍໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນກໍພາກັນຄຽດແຄ້ນແລະຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ພຣະອາເຕມາຂອງຊາວເອເຟໂຊເປັນໃຫຍ່”
- 29 ແລ້ວໄດ້ເກີດອິລຫິນຫວຸ້ນວາຍຂຶ້ນທົ່ວທັງເມືອງເຂົາໄດ້ຈັບເອົາຄາໂຍກັບອາຣິດຕາໂຂຊາວມາເກໂດເນັງ ຜູ້ເປັນເພື່ອນເດີນທາງຮ່ວມກັບໂປໂລດົງລາກແລ່ນເຂົ້າໄປໃນສນາມລະຄອນ
- 30 ຝ່າຍໂປໂລມີໃຈຢາກເຂົ້າໄປໃນຖ້ຳມາກາງປະຊາຊົນ ແຕ່ພວກລູກສິດບໍ່ຍອມໃຫ້ໄປ
- 31 ມີລາງຄົນໃນພວກຜູ້ປົກຄອງແຂວງອາເຊັງເໝືອນກັນ ຊຶ່ງເປັນສະຫາຍຂອງໂປໂລໄດ້ໄຊຄົນໄປອ້ອນວອນ ຂໍທ້າມບໍ່ໃຫ້ໂປໂລເຂົ້າໄປໃນສນາມລະຄອນ
- 32 ອັນນຶ່ງ, ຄົນທັງຫລາຍຕ່າງຄົນຕ່າງຮ້ອງຂຶ້ນ ເພາະວ່າທີ່ປະຊຸມຫວຸ້ນວາຍຫລາຍ ແລະຄົນສ່ວນຫລາຍບໍ່ໄດ້ຮູ້ວ່າເຂົາມາປະຊຸມກັນດ້ວຍເຣື່ອງໃດ
- 33 ມີລາງຄົນໃນພວກເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ແນະນຳອາເລັກຊັນໂດຊຶ່ງເປັນຄົນທີ່ພວກຍິວໃຫ້ອອກໄປຂ້າງໜ້າ ອາເລັກຊັນໂດຊຶ່ງກວກມີໝາຍຈະແກ້ແທນຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນ
- 34 ແຕ່ເມື່ອເຂົາສັງເກດຮູ້ວ່າທ່ານເປັນຄົນຍິວ ເຂົາທັງປວງຈຶ່ງຮ້ອງເປັນສຽງດຽວກັນຢູ່ປະມານສອງຊົ່ວໂມງວ່າ, “ພຣະອາເຕມາຂອງຊາວເອເຟໂຊເປັນໃຫຍ່”
- 35 ເມື່ອເລຂາທິການເທສບານໄດ້ໃຫ້ປະຊາຊົນງຽບລົງແລ້ວຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ຊາວເອເຟໂຊທັງຫລາຍເອີຍ, ມີຜູ້ໃດໜ້າທີ່ບໍ່ຮູ້ວ່າຊາວເອເຟໂຊນີ້ເປັນຜູ້ຮັກສາດູແລວິຫານຂອງນາງພຣະມະຫາອາເຕມາ ແລະສິ່ງສັກສິດທີ່ຕົກມາຈາກພ້າ
- 36 ບັດນີ້ດ້ວຍການທັງຫລາຍອັນຖຽງບໍ່ໄດ້ນີ້ ທ່ານທັງຫລາຍຄວນສົງບລົງ ຢ່າເຮັດອັນໃດດ້ວຍຮີບຮ້ອນ
- 37 ດ້ວຍວ່າພວກທ່ານໄດ້ນຳເອົາຄົນເຫລົ່ານີ້ມາ ກໍບໍ່ແມ່ນເຂົາເປັນຄົນບຸ້ນວິຫານ ຫລືພົ້ນປມາດນາງພຣະຂອງພວກເຮົາ
- 38 ເຫດສັນນີ້ຖ້າແມ່ນເດເມທິໂອກັບພວກຊ່າງທີ່ມີອາຊີບຢ່າງດຽວກັນເປັນຄວາມກັບຜູ້ໃດ ວັນກຳນົດທີ່ຈະວ່າຄວາມກໍມີຜູ້ປົກຄອງບ້ານເມືອງກໍມີ ໃຫ້ເຂົາມາພ້ອງກັນສາ
- 39 ແຕ່ຖ້າພວກທ່ານມີຂໍ້ຫາອັນໃດອີກ ກໍໃຫ້ຂໍຮະກັນໃນທີ່ປະຊຸມສາມັນ
- 40 ເພາະໜ້າຍ້ານວ່າພວກເຮົາຈະຖືກພ້ອງວ່າເປັນຜູ້ກໍ່ການຫວຸ້ນວາຍຂຶ້ນໃນວັນນີ້ ເພາະພວກເຮົາບໍ່ອາດຍົກຂໍ້ໃດມາອ້າງເປັນສາຍເຫດພໍແກ່ການຫວຸ້ນວາຍນີ້ໄດ້”
- 41 ເມື່ອກ່າວດັ່ງນີ້ແລ້ວທ່ານກໍສັ່ງໃຫ້ເລີກປະຊຸມ

20 ໂປໂລໄປຍັງແຂວງມາເກໂດເນັງແລະປະເທດກຣີກ

Paul Goes to Macedonia and Greece

- 1 ເມື່ອການວຸ້ນວາຍສົງບລົງແລ້ວໂປໂລໄດ້ເອີ້ນພວກສິດມາ ຈຶ່ງກ່າວໝູນນ້ຳໃຈເຂົາ ແລ້ວລາອອກເດີນທາງໄປຍັງແຂວງມາເກໂດເນັງ
- 2 ເມື່ອຜ່ານເຂດນັ້ນໄປທ່ານໄດ້ກ່າວໝູນນ້ຳໃຈເຂົາຫລາຍຢ່າງ ແລ້ວກໍມາເຖິງປະເທດກຣີກ
- 3 ທ່ານໄດ້ພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນສາມເດືອນ ເມື່ອທ່ານຈວນຈະລົງເຮືອໄປຍັງແຂວງຊີເຣັງ ພວກຍິວໄດ້ຄິດປອງຮ້າຍໃສ່ທ່ານ ແລ້ວທ່ານຈຶ່ງໄດ້ຕັ້ງໃຈຈະກັບຄືນໄປທາງຜ່ານແຂວງມາເກໂດເນັງ
- 4 ຄົນທີ່ໄປກັບໂປໂລຄືໂຊປາໂທລູກຊາຍຂອງປີໂຣໂທເມືອງເບຣອຍອາ ອາຣິດຕາໂຂກັບຊະກຸນໂດໂທເມືອງເທຊະໂລນິກ ຄາໂຍໂທເມືອງເດຣະເບ ແລະຕີໂມທຽວ ຕີຂີໂກກັບໂທຟີໂມຊາວແຂວງອາເຊັງ
- 5 ຄົນເຫລົ່ານີ້ໄດ້ລ່ວງໜ້າໄປກ່ອນແລະຄອຍຖ້າພວກເຮົາຢູ່ເມືອງໂທອາດ

- 6 ເມື່ອວັນເທສການເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອລ່ວງໄປແລ້ວ ຝ່າຍພວກເຮົາໄດ້ອອກຈາກເມືອງພິລິປໂປຍໄປທາງເຮືອສະເພົາ ໃນລະຫວ່າງທ້າວັນກໍມາເຖິງຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ເມືອງໂທອາດແລະໄດ້ພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນເຈັດວັນ

ໂປໂລຢັງມຢາມເມືອງໂທອາດເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍ

Paul's Farewell Visit to Troas

- 7 ໃນວັນຕົ້ນສັບດາພວກເຮົາໄດ້ປະຊຸມກັນທໍາພິທີຫັກເຂົ້າຈີ່ ໂປໂລໄດ້ສົນທະນາປາສັຍກັບເຂົາ ເພາະວ່າວັນຫນ້ານັ້ນໝາຍໃຈຈະລາເຂົາໄປ ທ່ານໄດ້ກ່າວຍິດຍາວໄປຈົນເຖິງທຸ່ງຄືນ
- 8 ໃນທ້ອງຊັ້ນເທິງທີ່ພວກເຮົາປະຊຸມກັນນັ້ນມີໂຄມໄຟຫລາຍໜ່ວຍ
- 9 ແລະມີຊາຍໜຸ່ມຜູ້ນຶ່ງຊື່ ຢູຕິໂຂ ນັ່ງຢູ່ທີ່ປ່ອງຢ້ຽມເທິງງານອນເຕັມທີ ແລະເນື່ອງຈາກໂປໂລກ່າວດົນນານໄປຄົນນັ້ນທົນຕໍ່ຄວາມເທິງງານອນບໍ່ໄດ້ ຈຶ່ງຫລັບໄປເລີຍຕົກລົງຈາກຊັ້ນທີສາມ ເມື່ອເຂົາຍົກຂຶ້ນກໍເຫັນວ່າເຂົາຕາຍເສັງແລ້ວ
- 10 ຝ່າຍໂປໂລໄດ້ລົງໄປກົມຕົວກອດຜູ້ນັ້ນແລ້ວເວົ້າວ່າ, “ຢ່າຫວັ່ນວາຍໃຈເພາະຊີວິດຍັງຢູ່ໃນຕົວເຂົາ”
- 11 ຄັນໂປໂລຂຶ້ນເມືອແລະຫັກເຂົ້າຈີ່ຮັບປະທານແລ້ວ ກໍສົນທະນາກັບເຂົາຕໍ່ໄປອີກດົນນານສົມຄວນຈົນເຖິງຮຸ່ງເຂົ້າແລ້ວທ່ານໄດ້ຈາກເຂົາໄປ
- 12 ແລ້ວເຂົາໄດ້ນໍາເອົາຊາຍໜຸ່ມຜູ້ຍັງເປັນຢູ່ນັ້ນໄປ ໂດຍມີຄວາມຍິນດີບໍ່ໃຊ້ນ້ອຍ

ໂປໂລເດີນທາງຈາກເມືອງໂທອາດໄປເຖິງເມືອງມິເລໂຕ

The Voyage from Troas to Miletus

- 13 ຝ່າຍພວກເຮົາໄດ້ລົງເຮືອກ່ອນຈຶ່ງເດີນທາງນໍາໄປເຖິງເມືອງອາໂຊ ຫມາຍໃຈວ່າຈະຮັບໂປໂລຂຶ້ນເຮືອທີ່ນັ້ນ ດ້ວຍວ່າທ່ານເອງໄດ້ຈັດໄວ້ຢ່າງນັ້ນ ເພາະທ່ານໝາຍໃຈວ່າຈະໄປທາງບົກ
- 14 ຄັນທ່ານພົບພວກເຮົາທີ່ເມືອງອາໂຊແລ້ວ ພວກເຮົາກໍຮັບທ່ານຂຶ້ນເຮືອມາຍັງເມືອງມິເລເລເນ
- 15 ຄັນອອກຈາກທີ່ນັ້ນວັນນຶ່ງແລ້ວ ກໍມາເຖິງບ່ອນທີ່ຢູ່ຊື່ກັບເກາະຂີໂອ ວັນທີສອງກໍມາຈອດທີ່ເກາະຊາໂມ ແລະອີກວັນນຶ່ງກໍມາເຖິງເມືອງມິເລໂຕ
- 16 ດ້ວຍໂປໂລໄດ້ຕັ້ງໃຈວ່າຈະກາຍເມືອງເອເຟໂຊໂປເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຄ້າງຢູ່ເທິງໃນແຂວງອາເຊັງ ເພາະທ່ານພ້າວຢາກໃຫ້ເຖິງກຸງເຢຣູຊາເລັມຕ້າເປັນໄດ້, ກໍໃຫ້ທັນວັນເທສການເພັນເຕຄໍສະເຕ

ໂປໂລກ່າວປາສັຍເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍຕໍ່ພວກເຖົ້າແກ່ທີ່ເມືອງເອເຟໂຊ

Paul speaks to the Ephesian Elders

- 17 ໂປໂລຈຶ່ງໃຊ້ຄົນຈາກເມືອງມິເລໂຕໄປຍັງເມືອງເອເຟໂຊ ເຊິນເອົາພວກເຖົ້າແກ່ໃນຄຣິສຕະຈັກນັ້ນມາ
- 18 ເມື່ອເຂົາມາເຖິງໂປໂລຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ຝ່າຍທ່ານທັງຫລາຍກໍຊາບຢູ່ແລ້ວວ່າ ຕັ້ງແຕ່ວັນທໍາອິດທີ່ເຮົາຍ່າງເຂົ້າມາໃນແຂວງອາເຊັງ ທຸກເວລາທີ່ເຮົາຢູ່ກັບພວກທ່ານເຮົາໄດ້ເຮັດແນວໃດ
- 19 ເຮົາໄດ້ຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍການຖ່ອມໃຈທຸກຢ່າງ ດ້ວຍນໍ້າຕາໄຫລ ແລະດ້ວຍການຖືກທົດລອງທີ່ບັງເກີດແກ່ເຮົາ ດ້ວຍພວກຢົວຄິດປອງຮ້າຍຕໍ່ເຮົາ
- 20 ສິ່ງນຶ່ງສິ່ງໃດອັນເປັນຄຸນບໂຍດແກ່ພວກທ່ານ ເຮົາບໍ່ໄດ້ທໍາຖອຍຈາກການປະກາດແລະສັ່ງສອນພວກທ່ານ ໃນທີ່ປະຊຸມແລະຕາມບ້ານຕາມເຮືອນ
- 21 ທັງເຕືອນສະຕິຢ່າງໜັກແໜ້ນໃຫ້ພວກຢົວແລະພວກກຣີກ ເຖິງເຮື່ອງການຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ຈໍາເພາະພຣະເຈົ້າແລະຄວາມເຊື່ອຈໍາເພາະພຣະເຢຊູເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ

- 22 ແລະເບິ່ງແມ, ບັດນີ້ພຣະວິນຍານຜູກພັນເຮົາ ຈຶ່ງຈຳເປັນຈະຕ້ອງຂຶ້ນເມືອງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະບໍ່ຮູ້ວ່າຈະມີອັນໃດບັງເກີດແກ່ເຮົາທີ່ນັ້ນ
- 23 ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດຊຶງເຕືອນສະຕິເຮົາໃນທຸກໆບ້ານທຸກເມືອງວ່າ ເຄື່ອງຜູກມັດແລະຄວາມທຸກລຳບາກຄອຍຖ້າເຮົາຢູ່
- 24 ແຕ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ຖືວ່າຊີວິດຂອງເຮົາເປັນຂອງມີຄ່າແກ່ເຮົາຢ່າງໃດເພື່ອເຮົາຈະເຮັດໜ້າທີ່ຂອງເຮົາ ແລະຈະໄດ້ປະຕິບັດງານທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ສຳເຣັດ ຄືທີ່ຈະເປັນພະຍານຢ່າງຄົບຖ້ວນເຖິງເຮືອງຂ່າວປະເສີດກ່ຽວກັບພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນ
- 25 ແລະເບິ່ງແມ, ເຮົາຜູ້ທີ່ທຽວໄປປະກາດເຣື່ອງຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໃນຖ້ຳມາກາງທ່ານທັງຫລາຍນັ້ນ ບັດນີ້ເຮົາຊາບຢູ່ວ່າຝ່າຍພວກທ່ານຈະບໍ່ເຫັນໜ້າເຮົາອີກຕໍ່ໄປ
- 26 ເຫດສັນນັ້ນວັນນີ້ເຮົາຍືນຍັນຕໍ່ທ່ານທັງຫລາຍ ເຮົາບໍ່ມີໂທດໃນຊາຕາກັມຂອງທ່ານທຸກຄົນ
- 27 ດ້ວຍວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ຫ້ຖອຍຈາກການປະກາດພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ໃຫ້ພວກທ່ານຮູ້
- 28 ທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງລະວັງຕົວເອງໃຫ້ດີ ແລະລະວັງຮັກສາຜູງແກະທີ່ພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດໄດ້ຊຶງຕັ້ງພວກທ່ານໄວ້ໃຫ້ເປັນຜູ້ດູແລ ເພື່ອບຳລຸງລັງຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ພຣະອົງຊົງໄຖ່ມາດ້ວຍພຣະໂລຫິດຂອງພຣະອົງເອງ
- 29 ເຮົາຮູ້ຢູ່ວ່າເມື່ອເຮົາຈາກໄປແລ້ວ ຈະມີໝາໂນຕົວຮ້າຍເຂົ້າມາໃນຖ້ຳມາກາງພວກທ່ານ ມັນຈະບໍ່ເວັ້ນຊີວິດຂອງຜູງແກະ
- 30 ຈະມີຊາຍລາງຄົນເກີດມາຈາກພວກທ່ານເອງກ່າວບັນຄວາມຈິງ ເພື່ອຊັກຊວນພວກສິດໃຫ້ຫລົງຕາມເຂົາໄປ
- 31 ເຫດສັນນັ້ນຈຶ່ງເຝົ້າລະວັງແລະຈື່ຈຳໄວ້ວ່າ ໃນລະຫວ່າງສາມປີທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນ ເຮົາບໍ່ໄດ້ຢຸດຢ່ອນໃນການເຕືອນສະຕິທ່ານທຸກຄົນດ້ວນນ້ຳຕາໄຫລ
- 32 ເຫດສັນນັ້ນ, ບັດນີ້ເຮົາຝາກທ່ານທັງຫລາຍໄວ້ກັບພຣະເຈົ້າ ແລະກັບພຣະທັມອັນປະກອບດ້ວຍພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງມີຣິດອາດສາມາດສ້າງພວກທ່ານຂຶ້ນໄດ້ ແລະໃຫ້ພວກທ່ານໄດ້ຮັບມໍຣະດົກດ້ວຍກັນກັບບັນດາຜູ້ຖືກຊົງຊຳຣະໃຫ້ບໍ່ຮູ້ສຸດ
- 33 ເຮົາບໍ່ໄດ້ໂລບເອົາເງິນ ເອົາຄຳ ຫລືເສື້ອຜ້າຂອງຜູ້ໃດ
- 34 ຝ່າຍທ່ານທັງຫລາຍກໍຊາບຢູ່ແລ້ວວ່າ ມີທັງສອງຂອງເຮົານີ້ແຫລະ, ໄດ້ຮັບໃຊ້ຈັດຫາສິ່ງທີ່ເຮົາຕ້ອງການກັບພວກທີ່ຢູ່ນຳເຮົານັ້ນ
- 35 ໃນການທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເຮົາໄດ້ສະແດງໃຫ້ພວກທ່ານເຫັນວ່າຄວນຈະຊ່ອຍຄົນທີ່ມີແຮງນ້ອຍ ດ້ວຍເຮັດການໜັກໜ່ວງດັ່ງນີ້ ໂດຍລະນຶກເຖິງພຣະທັມຂອງພຣະເຢຊູເຈົ້າ ທີ່ຊຶງກ່າວແລ້ວວ່າ “ການໃຫ້ເປັນເຫດໃຫ້ມີຄວາມສຸກຫລາຍກວ່າການຮັບ”
- 36 ເມື່ອໄປໂລກ່າວດັ່ງນັ້ນແລ້ວທ່ານກໍຄູ່ເຂົ້າລົງໄຫວ້ອນກັບຄືນເຫລົ່ານັ້ນ
- 37 ເຂົາທຸກຄົນຈຶ່ງຮ້ອງໄຫ້ຫລາຍ ແລະພາກັນກອດຄຳທ່ານຈູບຊົມຢ່າງຮັກແພງ
- 38 ເຂົາມີຄວາມທຸກໃຈຫລາຍຍ້ອນຄຳນີ້ຫລາຍກວ່າຂໍອື່ນໆ ຄືຄຳທີ່ທ່ານກ່າວວ່າເຂົາຈະບໍ່ເຫັນໜ້າທ່ານອີກ ແລ້ວເຂົາໄດ້ພາກັນໄປສິ່ງທ່ານເຖິງເຮືອ

21 ໄປໂລເດີນທາງເມືອງກຸງເຢຣູຊາເລັມ

Paul's Journey to Jerusalem

- 1 ເມື່ອເຮົາໄດ້ລາພັດພາກຈາກເຂົາໄປແລ້ວ ກໍໄດ້ລົງເຮືອສະເພົາໄປເຖິງເກາະໂກດຕາມທາງກົງ ອີກວັນນຶ່ງກໍມາເຖິງເກາະໂຣໂດ ເມື່ອອອກຈາກທີ່ນັ້ນກໍມາເຖິງເມືອງປາຕາຣາ
- 2 ເມື່ອໄດ້ພົບເຮືອລຳນຶ່ງທີ່ຈະຂ້າມໄປແຂວງຟອຍນິເກ ພວກເຮົາຈຶ່ງລົງເຮືອລຳນັ້ນຕໍ່ໄປ

- 3 ເມື່ອຫລຽວເຫັນເກາະກູບໂຣແລ້ວ ພວກເຮົາເວັ້ນເກາະນັ້ນຂ້າງຊ້າຍ ແລ້ວໄປເຖິງແຂວງຊີເຣັງ ແລະຈອດເຮືອທີ່ທ່າເມືອງຕີເຣເພາະຈະເອົາຂອງບັນທຸກຂຶ້ນທີ່ນັ້ນ
- 4 ເມື່ອໄດ້ພົບພວກສິດແລ້ວ ພວກເຮົາໄດ້ພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນເຈັດວັນ ສິດເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ບອກໂປໂລ ໂດຍພຣະວິນຍານບໍ່ໃຫ້ທ່ານຂຶ້ນເມືອຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ
- 5 ແຕ່ເມື່ອຄົບເຈັດວັນແລ້ວ ພວກເຮົາໄດ້ອອກເດີນທາງຕໍ່ໄປ ພວກສິດທັງໝົດພ້ອມທັງເມັງແລະລູກໄດ້ໄປສິ່ງພວກເຮົານອກເມືອງ ແລ້ວເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ພາກັນຄູ່ເຂົ້າລົງໄຫວ້ວອນທີ່ທາດຊາຍ
- 6 ແລະຄຳນັບລາຊິງກັນແລະກັນ ພວກເຮົາກໍລົງເຮືອ ສ່ວນເຂົາກໍພາກັນກັບບ້ານ
- 7 ເມື່ອສຸດການເດີນທາງຈາກເມືອງຕີເຣ ກໍມາເຖິງເມືອງປະໂຕເລມາຍ ພວກເຮົາໄດ້ຄຳນັບພວກພີ່ນ້ອງແລະພັກຢູ່ກັບເຂົາວັນນຶ່ງ
- 8 ຕົກມື້ໜ້າມາພວກເຮົາໄດ້ອອກໄປຈຶ່ງມາເຖິງເມືອງກາຍຊາເຣັງ ແລະເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງຟິລິບຜູ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ນຶ່ງໃນຈຳພວກເຈັດຄົນນັ້ນ ພວກເຮົາກໍພັກຢູ່ກັບທ່ານ
- 9 ອັນນຶ່ງ, ທ່ານຜູ້ນີ້ມີລູກສາວສີ່ຄົນ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມແລະຍັງເປັນສາວປອດຢູ່
- 10 ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ພັກຢູ່ຫິ້ນຫລາຍວັນແລ້ວ ມີໝໍທ່ານວາຍຜູ້ນຶ່ງລົງມາຈາກແຂວງຍູດາຍຊີ ອາຄະໂບ
- 11 ເມື່ອມາເຖິງພວກເຮົາແລ້ວ ອາຄະໂບໄດ້ເອົາສາຍຮັດແອວຂອງໂປໂລມັດຕິນມັດມີຂອງຕົນ ແລ້ວກ່າວວ່າ, “ພຣະວິນຍານບໍ່ອິສຸດຊຶ່ງກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ຢ່າງດຽວກັນນີ້ແຫລະ, ພວກຍິວທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມຈະມັດຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງສາຍຮັດແອວນີ້ໄວ້ ແລ້ວຈະມອບທ່ານໄວ້ໃນມືຂອງຄົນຕ່າງຊາດ”
- 12 ເມື່ອໄດ້ຍິນດັ່ງນີ້ແລ້ວ ຝ່າຍພວກເຮົາກັບຄືນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ຫິ້ນ ໄດ້ອ້ອນວອນໂປໂລບໍ່ໃຫ້ຂຶ້ນເມືອຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ
- 13 ຝ່າຍໂປໂລຕອບວ່າ, “ເຫດສັນໃດທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງຮ້ອງໄຫ້ແລະເຮັດໃຫ້ເຮົາຊ້າໃຈ ດ້ວຍເຮົາເຕັມໃຈພ້ອມແລ້ວບໍ່ໃຊ້ທີ່ຈະໃຫ້ເຂົາຜູກມັດເຮົາໄວ້ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ເຮົາພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະຕາຍຢູ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ ເພາະເຫັນແກ່ພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູເຈົ້າ”
- 14 ເມື່ອທ່ານບໍ່ຍອມຟັງຕາມຄຳຊັກຊວນພວກເຮົາກໍບໍ່ຊັກຊວນອີກ ມີແຕ່ກ່າວວ່າ, “ຂໍໃຫ້ເປັນໄປຕາມພຣະທັຍຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທີນ”
- 15 ຫລັງຈາກນັ້ນພວກເຮົາໄດ້ຈັດແຈງເອົາສິ່ງຂອງ ແລ້ວຂຶ້ນເມືອຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ
- 16 ມີລູກສິດລາງຄົນທີ່ມາຈາກເມືອງກາຍຊາເຣັງໄດ້ໄປນຳພວກເຮົາ ເຂົາໄດ້ພາພວກເຮົາໄປທາງຜູ້ນຶ່ງຊື່ ມະນາໂຊນໂທເກາະກູບໂຣເປັນລູກສິດເກົ່າແກ່ ຊຶ່ງເຮົາຈະພັກອາສັຍຢູ່ກັບຜູ້ນັ້ນ

ໂປໂລຍັງມຢາມຢາໂກໂບ

Paul Visits James at Jerusalem

- 17 ເມື່ອພວກເຮົາມາເຖິງກຸງເຢຣູຊາເລັມແລ້ວ ພວກພີ່ນ້ອງກໍຕ້ອນຮັບດ້ວຍຄວາມຍິນດີ
- 18 ຕົກມື້ໜ້າມາໂປໂລກັບເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ເຂົ້າໄປຫາຢາໂກໂບ ແລະພວກເຖົ້າແກ່ທັງປວງກໍຢູ່ພ້ອມກັນທີ່ນັ້ນ
- 19 ເມື່ອໂປໂລໄດ້ຄຳນັບທ່ານເຫລົ່ານັ້ນແລ້ວ ຈຶ່ງໄດ້ກ່າວເຖິງເຫດການທັງປວງຕາມລຳດັບ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າຊົງໂຜດກະທຳໃນໝູ່ຄົນຕ່າງຊາດໂດຍການປະຕິບັດຂອງຕົນ
- 20 ເມື່ອໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນແລ້ວເຂົາໄດ້ສັຮເສີນພຣະເຈົ້າແລະເວົ້າຕໍ່ໂປໂລວ່າ, “ອ້າຍເອີຍ, ເຈົ້າເຫັນວ່າມີພວກຍິວເປັນຈຳນວນຫລາຍໝື່ນໄດ້ວາງໃຈເຊື່ອ ເຂົາທັງປວງມີໃຈຮ້ອນຮິນຝ່າຍການຖືພຣະບັນຍັດ
- 21 ເຂົາໄດ້ຍິນຂ່າວເຖິງເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າເຄີຍສັ່ງສອນພວກຍິວທັງປວງທີ່ຢູ່ໃນໝູ່ຊົນຕ່າງຊາດ ໃຫ້ຖິ້ມໂມເຊເສັງແລ້ວກ່າວວ່າບໍ່ໃຫ້ລູກຂອງເຂົາຮັບພິທີຕັດ ຫລືທຽວໄປຕາມຮີດຄອງເກົ່າ
- 22 ເຮືອງນີ້ຈະເປັນຢ່າງໃດ ຄົນທັງປວງຊາບວ່າເຈົ້າໄດ້ມາແລ້ວ

- 23 ເຫດສັນນັ້ນຈຶ່ງເຮັດຢ່າງນີ້ ຕາມທີ່ເຮົາຈະບອກເຈົ້າ ຄືວ່າເຮົາມີຊາຍສີ່ຄົນທີ່ໄປປະບົນຕົວໄວ້
- 24 ເຈົ້າຈຶ່ງພາຄົນເຫລົ່ານີ້ໄປຊໍາຮະຕົວດ້ວຍກັນກັບເຂົາ ແລະເສັງເງິນແທນເຂົາ ເພື່ອເຂົາຈະແຖຫົວ ແລ້ວຄົນທັງຫລາຍ ຈຶ່ງຈະຮູ້ວ່າຄວາມທີ່ເຂົາໄດ້ຍິນເຖິງເຈົ້ານັ້ນບໍ່ເປັນຄວາມຈິງຈັກຂໍ້ ແຕ່ເຈົ້າເອງເປັນຜູ້ຍຶດຖືແລະປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດຢູ່
- 25 ແຕ່ສ່ວນຄົນຕ່າງຊາດທີ່ເຊື່ອແລ້ວນັ້ນ ຝ່າຍພວກເຮົາໄດ້ແຈ້ງຄວາມໃຫ້ເຂົາຊາບວ່າ ເຮົາໄດ້ລົງຄວາມເຫັນໃຫ້ເຂົາ ເວັ້ນເສັງຈາກການກິນຂອງຖວາຍແກ່ພຣະທຽມ ຈາກການກິນເລືອດ ຈາກການກິນສັດຕາຍຮັດຄໍ ແລະຈາກການຜິດຊາຍຢຶງ”
- 26 ໂປໂລຈຶ່ງພາສີ່ຄົນໄປ ແລະໃນວັນໜ້ານັ້ນໄດ້ຊໍາຮະຕົວດ້ວຍກັນກັບເຂົາ ແລ້ວຈຶ່ງເຂົ້າໄປໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານ ປະກາດວັນທີ່ການຊໍາຮະນັ້ນສໍາເຣັດ ຄືວັນທີ່ຈະນໍາເຄື່ອງບູຊາມາຖວາຍເພື່ອຄົນເຫລົ່ານັ້ນທຸກຄົນ

ໂປໂລຖືກຈັບໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານ

Paul arrested in the Temple

- 27 ຄັນເກືອບຈະສິ້ນສຸດເຈັດວັນນັ້ນແລ້ວ ພວກຍິວທີ່ມາຈາກແຂວງອາເຊັງ ເມື່ອເຫັນໂປໂລໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານ ຈຶ່ງຍົວະຍົງປະຊາຊົນແລ້ວລົງມືຈັບໂປໂລ
- 28 ໂດຍຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ຊາວອິສຣາເອນເອີຍ, ຈຶ່ງມາຊ່ອຍກັນ ຄົນນີ້ແຫລະ, ເປັນຜູ້ທີ່ສັ່ງສອນຄົນທັງປວງທຸກທີ່ທຸກບ່ອນ ໃຫ້ເປັນສັດຕູຕໍ່ຊົນຊາດຂອງເຮົາ ຕໍ່ພຣະບັນຍັດ ແລະຕໍ່ສະຖານທີ່ນີ້ແລະຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກ ເຖິງແມ່ນເປັນຄົນກຣີກກໍຕາມ ມັນກໍຍັງພາເຂົາເຂົ້າມາໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ສະຖານທີ່ອັນສັກສິດນີ້ຊົ່ວມົວໝອງໄປ”
- 29 ເພາະແຕ່ກ່ອນຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ເຫັນໂທຟິໂມໂທເອເຟໂຊ ຢູ່ກັບໂປໂລໃນເມືອງ ເຂົາຈຶ່ງນຶກວ່າໂປໂລໄດ້ພາຄົນນັ້ນເຂົ້າໄປໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານ
- 30 ແລ້ວຄົນທັງເມືອງກໍຮືກັນຂຶ້ນ ພິລເມືອງກໍແລ່ນເຂົ້າໄປຮ່ວມກັນ ແລະຈັບໂປໂລລາກອອກຈາກບໍຣິເວນພຣະວິຫານ ແລະກໍອັດປະຕູເສັງທັນທີ
- 31 ຂະນະທີ່ເຂົາພາຍາມຈະຂ້າໂປໂລຢູ່ ຂ່າວນັ້ນໄດ້ລືໄປຍັງຜູ້ຍັງຄັບກອງພັນ ວ່າກຸງເຢຣູຊາເລັມທັງໝົດເກີດການຫວຸ້ນວາຍຂຶ້ນ
- 32 ໃນທັນໃດນັ້ນນາຍພັນຈຶ່ງນໍາເອົາພົນທະຫານກັບນາຍຮ້ອຍແລ່ນລົງໄປຍັງຜູງຄົນ ສ່ວນຄົນເຫລົ່ານັ້ນເມື່ອໄດ້ເຫັນນາຍພັນແລະພວກທະຫານມາຈຶ່ງຢຸດຕິໂປໂລ
- 33 ນາຍພັນຈຶ່ງເຂົ້າໄປໄກ້ແລະຈັບໂປໂລ ໂດຍສັ່ງເອົາໂສ້ສອງເສັ້ນມາຜູກມັດທ່ານໄວ້ ແລ້ວຖາມວ່າ, “ທ່ານແມ່ນໃຜ ແລະໄດ້ເຮັດຫຍັງແດ່”
- 34 ໃນໝູ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຕ່າງຄົນຕ່າງຮ້ອງຂຶ້ນ ເມື່ອນາຍພັນເອົາຄວາມແນ່ນອນອັນໃດບໍ່ໄດ້ເພາະຫວຸ້ນວາຍຫລາຍຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ພາໂປໂລເຂົ້າໄປໃນຄ້າຍທະຫານ
- 35 ຄັນມາເຖິງຂັ້ນໄດແລ້ວພວກທະຫານໄດ້ຍົກໂປໂລຂຶ້ນ ເພາະປະຊາຊົນສະແດງຄວາມຮຸນແຮງ
- 36 ເພາະຜູງຄົນເຫລົ່ານັ້ນຕາມໄປຮ້ອງວ່າ, “ຈຶ່ງເອົາມັນໄປຂ້າເສັງ”

ໂປໂລປົກຕ້ອງຕົນເອງ

Paul Defends Himself

- 37 ເມື່ອພວກທະຫານຈວນຈະນໍາໂປໂລເຂົາໄປໃນຄ້າຍ ໂປໂລຈຶ່ງກ່າວແກ່ນາຍພັນວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກັບທ່ານຈັກນ້ອຍໄດ້ບໍ່” ນາຍພັນຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ເຈົ້າຮູ້ຈັກພາສາກຣີກບໍ່?”

- 38 ເຈົ້າເປັນຄົນເອຍິບທີ່ກໍ່ການກະບົດໃນຄາວກ່ອນນັ້ນ ແລະໄດ້ນໍາພາພວກກໍ່ການຮ້າຍສີ່ພັນຄົນເຂົ້າໄປໃນບ່າບໍ່ແມ່ນຫລີ”
- 39 ແຕ່ໂປໂລຕອບວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້ານີ້ເປັນຄົນຍິວ ໂທເມືອງຕາໂຊແຂວງກີລີເນັງ ບໍ່ໃຊ້ເປັນພິລເມືອງຂອງເມືອງບໍ່ສໍາຄັນຂໍທ່ານໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້ານໍາປະຊາຊົນແດ່ທ້ອນ”
- 40 ຄັນນາຍພັນອະນຸຍາດແລ້ວໂປໂລກໍຍືນຂຶ້ນທີ່ຂັ້ນໄດ ກວັກມີໃສ່ຄົນທັງປວງ ເມື່ອເຂົາມີດງຽບລົງແລ້ວທ່ານຈຶ່ງກ່າວຄໍາປາສັຍເປັນພາສາເຮັບເຮົາວ່າ,

22 ໂປໂລກ່າວແກ້ຕົວກັບຜູ້ອາວຸໂສ

Paul defends for Brethren and Fatherless

- 1 “ພີ່ນ້ອງແລະທ່ານຜູ້ອາວຸໂສທັງຫລາຍເອີຍ, ຂໍຟັງຄໍາໃຫ້ການທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະແກ້ຕົວຕໍ່ໜ້າທ່ານທັງຫລາຍໃນບັດນີ້”
- 2 ເມື່ອເຂົາໄດ້ຍິນທ່ານກ່າວເປັນພາສາເຮັບເຮົາ ເຂົາກໍມີດງຽບລົງກວ່າເກົ່າ ໂປໂລຈຶ່ງກ່າວວ່າ,
- 3 “ຂ້າພະເຈົ້ານີ້ເປັນຄົນຍິວ ເກີດໃນເມືອງຕາໂຊແຂວງກີລີເນັງ ໄດ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນເມືອງນີ້ ແລະໄດ້ສຶກສາຮຳຮຽນນໍາອາຈາກຄາມາລີເອັນ ຕາມພຣະບັນຍັດແຫ່ງບັນພະບູຣຸດຂອງພວກເຮົາຢ່າງເຄັ່ງຄັດ ດ້ວຍມີໃຈຮ້ອນຮິນໃນການປະຕິບັດພຣະເຈົ້າເໝືອນຢ່າງທ່ານທັງຫລາຍທຸກວັນນີ້
- 4 ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂົ່ມເຫັງຄົນທັງຫລາຍທີ່ຖືໃນທາງນີ້ໃຫ້ເຂົາເຖິງຄວາມຕາຍ ແລະໄດ້ຜູກມັດເອົາຊາຍແລະຍິງຂັງໄວ້ໃນຄູກ
- 5 ເຮືອງນີ້ມະຫາປະໂຮທິດກັບພວກເຖົ້າແກ່ສະມາຊິກສະພາ ຄົງເປັນພຍານຝ່າຍຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືງສືຈາກທ່ານເຫລົ່ານັ້ນເອງໄປຍັງພວກພີ່ນ້ອງ ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເດີນທາງໄປຍັງເມືອງດາມັສກັສ ເພື່ອມັດຄົນທີ່ຢູ່ຫັ້ນໜ້າມາຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມໃຫ້ລົງໂທດເຂົາເສັງ

ໂປໂລເລົ່າເຮືອງການກັບໃຈຂອງຕົນ

Paul Tells of His Conversion

(ກຈກ 9:1-19; 26:12-18)

- 6 “ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າກໍາລັງເດີນທາງໄປໃກ້ຈະເຖິງເມືອງດາມາເຊປະມານເວລາທ່ຽງ ໃນທັນໃດນັ້ນມີແສງສວ່າງກ້າສ່ອງມາບລົງມາຈາກຟ້າລ້ອມຂ້າພະເຈົ້າໄວ້
- 7 ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລົ້ມລົງເຖິງດິນ ແລະໄດ້ຍິນພຣະສຸຣະສຽງຖາມຂ້າພະເຈົ້າວ່າ “ໂຊໂລ ໂຊໂລເອີຍ, ເຈົ້າຂົ່ມເຫັງເຮົາເຮັດຫຍັງ”
- 8 ຝ່າຍຂ້າພະເຈົ້າກໍທູນຕອບວ່າ, “ທ່ານແມ່ນຜູ້ໃດ” ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ “ເຮົານີ້ຄືເຢຊູໄທນາຊາເຮັດທີ່ເຈົ້າຂົ່ມເຫັງນັ້ນ”
- 9 ສ່ວນຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແສງສວ່າງນັ້ນ ແຕ່ພຣະສຸຣະສຽງທີ່ຊົງກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າເຂົາບໍ່ໄດ້ຍິນຄັກ
- 10 ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງທູນຖາມວ່າ “ຂ້າແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພຣະອົງຈະຕ້ອງເຮັດແນວໃດ” ພຣະອົງຊົງບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ “ຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນເຂົ້າໄປໃນເມືອງດາມາເຊ ທີ່ນັ້ນເຂົາຈະບອກເຈົ້າໃຫ້ຮູ້ເຮືອງການທຸກສິ່ງທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າເຮັດນັ້ນ”
- 11 ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເຫັນສິ່ງໃດບໍ່ໄດ້ ເນື່ອງຈາກແສງສວ່າງອັນກ້າມັນ ຄົນທີ່ມາກັບຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈູງມືຂ້າພະເຈົ້າພາເຂົ້າໄປໃນເມືອງດາມາເຊ

- 12 “ມີຊາຍຜູ້ນຶ່ງຊື່ອານາເນັງ ເປັນຄົນຍ່າເກງພຣະເຈົ້າຕາມພຣະບັນຍັດ ແລະມີຊື່ສຽງດີໃນຖ້າມກາງພວກຍິວທີ່ອາໄສຢູ່ໃນທີ່ນັ້ນ
- 13 ທ່ານໄດ້ມາຫາແລະຍືນຢູ່ໃກ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ “ໂຊໂລ ນ້ອງຂອງເຮົາເອີຍ, ຈົ່ງເຫັນຮຸ່ງອີກເສັ້ງ” ໃນທັນໃດນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເງິຍໜ້າຂຶ້ນ ຈຶ່ງໄດ້ເຫັນທ່ານ
- 14 ແລ້ວທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ “ພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ຊົງເລືອກເຈົ້າໄວ້ ໃຫ້ຮູ້ຈັກນ້າພຣະທັຍພຣະອົງ ໃຫ້ເຫັນພຣະອົງຜູ້ຊອບທັມນັ້ນ ແລະໃຫ້ໄດ້ຍິນພຣະສຸຣະສຽງຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະອົງ
- 15 ດ້ວຍວ່າເຈົ້າຈະເປັນພຍານຝ່າຍພຣະອົງ ໃຫ້ຄົນທັງຫລາຍຮູ້ເຖິງເລື່ອງເຫດການຊຶ່ງເຈົ້າໄດ້ເຫັນແລະໄດ້ຍິນນັ້ນ
- 16 ບັດນີ້ເຈົ້າຍັງລໍຊ້າຢູ່ເຮັດຫຍັງ ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນຮັບບັບຕິສະມາ ແລະຂໍຮາຮະລ້າງຄວາມຜິດບາບຂອງເຈົ້າເສັ້ງດ້ວຍຮ້ອງອອກພຣະນາມຂອງພຣະອົງ”

ພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນໂປໂລໃຫ້ໄປຫາຄົນຕ່າງຊາດ

Paul Sent to the Gentiles

- 17 “ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າກັບມາຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະກຳລັງໄຫວ້ວອນຢູ່ໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານ ກໍລິມະຕິງໄປ
- 18 ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະອົງຜູ້ຊົງກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ “ຈົ່ງຮີບອອກໄປຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມໄວໆດ້ວຍວ່າເຂົາບໍ່ຮັບຄຳຂອງເຈົ້າຊຶ່ງອ້າງພຍານເຖິງເຮົາ”
- 19 ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທູນວ່າ “ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຊາບຢູ່ວ່າ ຂ້າພຣະອົງນີ້ເປັນຜູ້ທີ່ຈັບຄົນທັງຫລາຍທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງໃສ່ຄຸກ ແລະຂັງນຕິຕາມໂຮງທັມທົ່ວໄປ
- 20 ແລະເມື່ອເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ເລືອດຂອງຊະເຕຟາໂນຜູ້ເປັນພຍານຝ່າຍພຣະອົງໄຫລອອກນັ້ນ ຂ້າພຣະອົງນີ້ເອງກໍຍືນຢູ່ໃກ້ແລະເຫັນດີໃນການນັ້ນ ຂ້າພຣະອົງເປັນຜູ້ເຝົ້າເສື້ອຜ້າຂອງຄົນທີ່ຂ້າຊະເຕຟາໂນນັ້ນ”
- 21 ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ຊົງກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ “ຈົ່ງໄປເສັ້ງ ເພາະຝ່າຍເຮົາຈະໃຊ້ໃຫ້ເຈົ້າໄປໂກງໄປຫາຄົນຕ່າງຊາດ”

ນາຍພັນຄຸມຕົວໂປໂລໄວ້

Paul and the Roman Tribune

- 22 ຄົນທັງຫລາຍໄດ້ຟັງໂປໂລກ່າວຈົນເຖິງຄຳນີ້ ແລ້ວກໍຮ້ອງສຽງດັງຂຶ້ນວ່າ, “ຄົນຢ່າງນີ້ຢູ່ໜັກແຜ່ນດິນ ເອົາມັນໄປເສັ້ງ ບໍ່ຄວນຈະໃຫ້ມັນມີຊີວິດຢູ່”
- 23 ເມື່ອເຂົາກຳລັງໄຫ້ຮ້ອງທັງແກ້ເສື້ອໂຍນໄປມາ ແລະກຳຂີ້ຝຸ່ນຊັດຂຶ້ນໃນອາກາດ
- 24 ນາຍພັນຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ພາໂປໂລເຂົ້າໄປໃນຄ້າຍທະຫານ ແລະສັ່ງໃຫ້ໂຕ່ສວນດ້ວຍການຂັງນ ເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ວ່າເປັນຫຍັງເຂົາຈຶ່ງຮ້ອງຂຶ້ນໃສ່ໂປໂລຢ່າງນີ້
- 25 ເມື່ອເຂົາເອົາເຊືອກໜັງມັດຄົງໂປໂລໄວ້ ທ່ານຈຶ່ງຖາມນາຍຮ້ອຍທີ່ຍືນຢູ່ທັນວ່າ, “ການທີ່ຈະຂັງນຄົນສັນຊາດໂຣມກ່ອນພິພາກສາລົງໂທດນັ້ນ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຫລື”
- 26 ເມື່ອນາຍຮ້ອຍໄດ້ຍິນແລ້ວຈຶ່ງໄປແຈ້ງຄວາມໃຫ້ນາຍພັນວ່າ, “ທ່ານກຳລັງຈະເຮັດອັນໃດ ເພາະຜູ້ນັ້ນເປັນຄົນສັນຊາດໂຣມ”
- 27 ຝ່າຍນາຍພັນຈຶ່ງໄປຫາໂປໂລຖາມວ່າ, “ເຈົ້າເປັນຄົນສັນຊາດໂຣມຫລື ຈຶ່ງບອກເຮົາແມ່” ສ່ວນໂປໂລກໍຕອບວ່າ, “ແມ່ນແລ້ວ”
- 28 ນາຍພັນເລີຍເວົ້າວ່າ, “ຝ່າຍເຮົາ, ກ່ອນຈະໄດ້ເປັນສັນຊາດໂຣມນັ້ນ ເຮົາຕ້ອງເສັ້ງເງິນຫລາຍ” ໂປໂລຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ແຕ່ຝ່າຍເຮົານີ້ກໍເປັນຄົນສັນຊາດໂຣມໂດຍກຳເນີດ”

29 ເຫດສັນນັ້ນພວກຄົນທີ່ກຳລັງຈະໄຕ່ສວນໂປໂລຈຶ່ງຖອຍອອກໄປຈາກທ່ານທັນທີ ແລະນາຍພັນ, ເມື່ອຮູ້ວ່າໂປໂລເປັນຄົນສັນຊາດໂຣມ ກໍຍ້ານແລະຕົກໃຈເໝືອນກັນ ເພາະຕົນໄດ້ມັດທ່ານໄວ້

ໂປໂລຢູ່ຕໍ່ໜ້າສານສູງສຸດ

Paul before the Council

30 ຕົກມື້ໜ້າມານາຍພັນຢາກຮູ້ວ່າພວກຍິວໄດ້ກ່າວຫາໂປໂລດ້ວຍເຫດໃດ ຈຶ່ງໄດ້ແກ້ໄສອອກຈາກໂປໂລເສັງ ແລະສັ່ງໃຫ້ພວກປະໂຣທິດຕົນໃຫຍ່ ກັບບັນດາສະມາຊິກສານສູງສຸດມາປະຊຸມກັນ ແລ້ວພາໂປໂລລົງໄປໃຫ້ຍືນຢູ່ໃນທີ່ປະຊຸມ

23 Chapter 23

- 1 ຝ່າຍໂປໂລຈຶ່ງຫລຽວເບິ່ງພວກຂາປະຊຸມແລ້ວກ່າວວ່າ, “ພິນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົານີ້ໄດ້ດຳເນີນຊີວິດຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ ລ້ວນແຕ່ຕາມທີ່ໃຈສຳນຶກຜິດແລະຊອບວ່າດີຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້
- 2 ອານາເນັງຜູ້ເປັນມະຫາປະໂຣທິດ ຈຶ່ງສັ່ງພວກທີ່ຍືນຢູ່ໃກ້ນັ້ນໃຫ້ຕົບປາກໂປໂລ
- 3 ໂປໂລຈຶ່ງກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ, “ພຣະເຈົ້າຈະຊົງຕົບເຈົ້າ ຜູ້ເປັນຝາທີ່ທາດ້ວຍປູນຂາວ ເຈົ້ານັ້ງພິພາກສາເຮົາຕາມພຣະບັນຍັດ ແລະຍັງສັ່ງໃຫ້ເຂົາຕົບເຮົາ ຊຶ່ງເປັນການລ່ວງພຣະບັນຍັດຫລີ”
- 4 ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຍືນຢູ່ຫຼັ້ນຈຶ່ງຖາມໂປໂລວ່າ, “ເຈົ້າກ່າວໝິ່ນປມາດຕໍ່ມະຫາປະໂຣທິດຂອງພຣະເຈົ້າຫລີ”
- 5 ໂປໂລຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ພິນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າທ່ານເປັນມະຫາປະໂຣທິດ ເພາະພຣະຄັມພິຂຽນໄວ້ວ່າ “ຢ່າກ່າວຄຳຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ຜູ້ປົກຄອງພົລເມືອງ”
- 6 ຄັນໂປໂລສັ່ງເກດເຫັນວ່າ ໃນທີ່ປະຊຸມນັ້ນສ່ວນໜຶ່ງເປັນພວກຊາດູກາຍແລະສ່ວນໜຶ່ງເປັນພວກຟາຣີຊາຍ ທ່ານຈຶ່ງຮ້ອງຂຶ້ນຕໍ່ໜ້າທີ່ປະຊຸມວ່າ, “ພິນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົານີ້ເປັນຟາຣີຊາຍແລະເປັນລູກຂອງຟາຣີຊາຍ ທີ່ເຮົາຖືກພິຈາຣະນາພິພາກສານີ້ກໍເພາະເຮືອງຄວາມຫວັງວ່າມີການຄືນມາຈາກຕາຍ”
- 7 ເມື່ອໂປໂລກ່າວຢ່າງນັ້ນແລ້ວ ພວກຟາຣີຊາຍແລະພວກຊາດູກາຍກໍເກີດການຖຽງກັນຂຶ້ນ ແລະທີ່ປະຊຸມກໍແຕກເປັນສອງພວກ
- 8 ດ້ວຍວ່າພວກຊາດູກາຍເວົ້າວ່າການເປັນຄືນມາຈາກຕາຍບໍ່ມີ ເທວະດາຫລືວິນຍານກໍບໍ່ມີ ແຕ່ພວກຟາຣີຊາຍຖືວ່າມີທັງສອງຢ່າງ
- 9 ແລ້ວເລີຍເກີດອີກກະທົກກັນຂຶ້ນຢ່າງໃຫຍ່ ແລະມີນັກທັມບາງຄົນຝ່າຍພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ຍືນຂຶ້ນຄັດຄ້ານວ່າ, “ເຮົາບໍ່ເຫັນຜິດອັນໃດໃນຄົນຜູ້ນີ້ ຖ້າວິນຍານ ຫລືເທວະດາໄດ້ກ່າວແກ່ທ່ານເດ ຈະວ່າຢ່າງໃດ”
- 10 ເມື່ອການໂຕ້ຖຽງກັນຮຸນແຮງຂຶ້ນນາຍພັນກໍຍ້ານວ່າເຂົາຈະຍາດແຍ່ງຈັບໂປໂລຈົກຂາດເສັງ ທ່ານຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ພວກທະຫານລົງໄປຍາດເອົາໂປໂລອອກຈາກຖ້າມກາງພວກນັ້ນ ພາເຂົາໄປໄວ້ໃນຄ້າຍ
- 11 ໃນຄືນວັນນັ້ນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຍືນຢູ່ໃກ້ໂປໂລ ຊົງກ່າວວ່າ, “ຈຶ່ງມີໃຈກ້າ ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ເປັນພຍານຝ່າຍເຮົາໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມຢ່າງໃດ ເຈົ້າຈະຕ້ອງເປັນພຍານໃນກຸງໂຣມຢ່າງນັ້ນເໝືອນກັນ

ການຮ່ວມຄຶດປອງຮ້າຍຕໍ່ຊີວິດໂປໂລ

The Plot to Kill Paul

- 12 ຄັນເວລາຮຸ່ງເຮົາແລ້ວພວກຍິວໄດ້ສົມທົບກັນສາບານຕົວວ່າ ຈະບໍ່ກິນບໍ່ດື່ມຈົນກວ່າຈະໄດ້ຂ້າໂປໂລເສັງ
- 13 ຄົນທີ່ຮ່ວມກັນຄຶດປອງຮ້າຍນັ້ນມີກວ່າສີ່ສິບຄົນ

- 14 ເຂົາຈຶ່ງໄປຫາພວກປະໂຮທິດຕິນໃຫຍ່ກັບພວກເຖົ້າແກ່ກ່າວວ່າ, “ພວກເຮົາໄດ້ສາບານຕົວແຂງແຮງວ່າຈະບໍ່ຊົມອັນໃດ ກວ່າຈະໄດ້ຂ້າໂປໂລເສັງ”
- 15 ເຫດສັນນັ້ນ, ບັດນີ້ພວກທ່ານພ້ອມດ້ວຍພວກຂາປະຊຸມ ຈຶ່ງໄປເວົ້າໃຫ້ນາຍພັນເຂົ້າໃຈວ່າ ພວກທ່ານຕ້ອງການໃຫ້ພາໂປໂລລົງມາຫາ ເໝືອນດັ່ງໝາຍໃຈຈະໂຈດຖາມໃນເລື່ອງມັນຢ່າງຄັກແນ່ກວ່າເກົ່າ ຝ່າຍພວກເຮົາຈະຕຽມຕົວໄວ້ ພ້ອມຈະຂ້າມັນເສັງ ເມື່ອມັນຍັງບໍ່ທັນມາເຖິງ”
- 16 ແຕ່ລູກຊາຍຂອງນ້ອງສາວໂປໂລໄດ້ຍິນເລື່ອງທີ່ເຂົາຄອຍປອງຮ້າຍນັ້ນ ຈຶ່ງເຂົ້າໄປໃນຄ້າຍບອກໃຫ້ໂປໂລຮູ້
- 17 ໂປໂລຈຶ່ງເອີ້ນນາຍຮ້ອຍຜູ້ນຶ່ງມາບອກວ່າ, “ຈົ່ງພາຊາຍໝູ່ມູ່ນີ້ໄປຫານາຍພັນເພາະເຂົາມີເລື່ອງທີ່ຈະແຈ້ງໃຫ້ທ່ານຟັງ”
- 18 ເຫດສັນນັ້ນ, ນາຍຮ້ອຍຈຶ່ງຮັບຕົວຊາຍໝູ່ມູ່ນັ້ນ ແລ້ວພາໄປຫານາຍພັນ ແລະກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ, “ໂປໂລຜູ້ຖືກຂັງຢູ່ນັ້ນໄດ້ເອີ້ນຂ້ານ້ອຍ ຂໍໃຫ້ພາຊາຍໝູ່ມູ່ນີ້ມາຫາທ່ານເພາະເຂົາມີເລື່ອງທີ່ຈະແຈ້ງໃຫ້ທ່ານຟັງ”
- 19 ນາຍພັນຈຶ່ງຈູງມືຊາຍນັ້ນໄປຕ່າງຫາກແລ້ວຖາມເປັນການສ່ວນຕົວວ່າ, “ເຈົ້າມີເລື່ອງໃດຈະແຈ້ງໃຫ້ເຮົາຮູ້”
- 20 ຊາຍໝູ່ມູ່ນັ້ນຕອບວ່າ, “ພວກຍິວໄດ້ຕົກລົງກັນວ່າຈະຮ້ອງຂໍໃຫ້ນໍາເອົາໂປໂລລົງໄປໃນທີ່ປະຊຸມມື້ອື່ນນີ້ ເໝືອນດັ່ງຈະໄຕ່ສວນໃນເລື່ອງທ່ານໃຫ້ຄັກແນ່ກວ່າເກົ່າ
- 21 ເພາະສັນນັ້ນ ທ່ານຢ່າໄດ້ຟັງເຂົາ ເພາະໃນພວກເຂົານັ້ນມີຊາຍສີ່ສິບກວ່າຄົນກໍາລັງຄອຍປອງຮ້າຍຕໍ່ໂປໂລ ເຂົາໄດ້ສາບານຕົວວ່າເຂົາຈະບໍ່ກິນບໍ່ດື່ມຈົນກວ່າຈະໄດ້ຂ້າທ່ານເສັງ ແລະດຽວນີ້ເຂົາພ້ອມແລ້ວກໍາລັງຄອຍຮັບຄວາມເຫັນຈາກທ່ານຢູ່”
- 22 ແລ້ວນາຍພັນໄດ້ໃຫ້ຊາຍໝູ່ມູ່ນັ້ນໄປໂດຍສັ່ງວ່າ, “ຢ່າບອກໃຫ້ຜູ້ໃດຮູ້ວ່າເຈົ້າໄດ້ມາແຈ້ງເລື່ອງນີ້ແກ່ເຮົາ”

ເຂົາສົ່ງໂປໂລໄປຫາເຟລິກຜູ້ປົກຄອງ

Paul Sent to Felix the Governor

- 23 ຝ່າຍນາຍພັນຈຶ່ງເອີ້ນນາຍຮ້ອຍສອງຄົນມາສັ່ງວ່າ, “ຈົ່ງຈັດພົນທະຫານສອງຮ້ອຍກັບທະຫານມ້າເຈັດສິບຄົນ ແລະທະຫານຫອກສອງຮ້ອຍ ໃຫ້ພ້ອມໃນເວລາເກົ້າໂມງແລງ ເພື່ອຈະໄປຍັງເມືອງກາຍຊາເຣັງ
- 24 ຈົ່ງຈັດຫາສັດໃຫ້ໂປໂລຂີ້ເພື່ອຈະສົ່ງດ້ວຍຄວາມປອດພ້ອມໄປຍັງເຟລິກຜູ້ປົກຄອງ”
- 25 ແລ້ວນາຍພັນຈຶ່ງຂຽນຈົດໝາຍນຶ່ງສະບັບ ມີໃຈຄວາມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້,
- 26 “ຂ້າພະເຈົ້າ, ກລາວດີໂອລີເຊັງ ກາບຮຽນພນະທ່ານເຟລິກຜູ້ປົກຄອງຊາບ
- 27 ພວກຍິວໄດ້ຈັບຊາຍຄົນນີ້ແລະເກືອບຈະຂ້າທ່ານເສັງ ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າພາພວກທະຫານໄປຊ່ອຍໄວ້ໄດ້ ດ້ວຍຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນວ່າຜູ້ນີ້ເປັນຄົນສັນຊາດໂຣມ
- 28 ຂ້າພະເຈົ້າຢາກຮູ້ຄັກແນ່ເຖິງເຫດທີ່ພວກຍິວພ້ອງທ່ານ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງພາທ່ານໄປຍັງສານສູງສຸດຂອງເຂົາ
- 29 ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າທ່ານຖືກພ້ອງໃນເລື່ອງການຖຽງກັນອັນກຽວກັບບົດບັນຍັດຂອງພວກຍິວ ແຕ່ບໍ່ມີຂໍ້ຫາອັນໃດທີ່ທ່ານຄວນຈະຕາຍຫລືຖືກຂັງໄວ້ກໍດີ
- 30 ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຊາບວ່າມີການປອງຮ້າຍຕໍ່ຊາຍຄົນນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງສົ່ງທ່ານມາຫາພນະທ່ານທັນທີ ພ້ອມທັງໄດ້ສັ່ງຝ່າຍໂຈດໃຫ້ໄປວ່າຄວາມກັບທ່ານຕໍ່ຫນ້າພນະທ່ານເໝືອນກັນ”
- 31 ດັ່ງນັ້ນ ໃນເວລາກາງຄືນພວກທະຫານໄດ້ຮັບເອົາໂປໂລພາໄປເຖິງເມືອງອັນຕີປາຕິຕາມຄໍາສັ່ງ
- 32 ມື້ໜ້າມາເຂົາໄດ້ປະໃຫ້ທະຫານມ້າໄປສົ່ງໂປໂລ ແລ້ວເຂົາກໍກັບໄປຍັງຄ້າຍ
- 33 ສ່ວນພວກທະຫານມ້າເມື່ອໄປເຖິງເມືອງກາຍຊາເຣັງແລ້ວ ຈຶ່ງສົ່ງຈົດໝາຍໃຫ້ຜູ້ປົກຄອງແລະມອບໂປໂລໄວ້ໃຫ້ທ່ານ
- 34 ເມື່ອຜູ້ປົກຄອງໄດ້ອ່ານຈົດໝາຍແລ້ວ ຈຶ່ງຖາມໂປໂລມາຈາກແຂວງໃດ ຄັນຊາບວ່າມາຈາກແຂວງກີລີເກັງ

35 ທ່ານຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ເມື່ອໂຈດມາພ້ອມກັນແລ້ວເຮົາຈະຟັງຄໍາໃຫ້ການເຈົ້າ” ທ່ານຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ຄຸມຕົວໂປໂລໄວ້ໃນປະໂຮ
ໂຕຮຽນຂອງເຮໂຣດ

24 ເຂົາຟ້ອງໂປໂລຕໍ່ໜ້າຜູ້ປົກຄອງ

Paul before Felix at Caesarea

- 1 ຄັນລ່ວງໄປໄດ້ທ້າວັນແລ້ວ ອານາເນັງມະຫາປະໂຮທິດໄດ້ລົງໄປ ກັບພວກເຖົ້າແກ່ລາງຄົນແລະທະນາຍຄວາມຄົນ
ນຶ່ງຊື່ ເຕຕູໂລ ພວກເຫລົ່ານີ້ໄດ້ສເນີຄະດີຂອງໂປໂລຕໍ່ໜ້າຜູ້ປົກຄອງ
- 2 ຄັນເອີ້ນໂປໂລເຂົ້າມາແລ້ວ ເຕຕູໂລ ຈຶ່ງຕັ້ງຕົ້ນຟ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ຮຽນພນະທ່ານເຟລິກທີ່ນັບຖື ຂ້າພະເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ມີ
ຄວາມສົງບຸກຫລາຍເພາະທ່ານ ແລະມີການປັບປຸງອັນມີໂຍດແກ່ປະເທດຊາດ ກໍເພາະຄວາມຫລົງເຫັນພາຍໜ້າ
ຂອງທ່ານ
- 3 ພວກຂ້າພະເຈົ້າຮັບຄຸນປໂຍດທັງຫລາຍນີ້ຢູ່ທຸກປະການແລະທຸກບ່ອນ ດ້ວຍໃຈຂອບຄຸນທ່ານທຸກຢ່າງ
- 4 ແຕ່ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ທ່ານເສັງເວລາເກີນໄປ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຄວາມກະຮຸນາຈາກທ່ານໂຜດຟັງຂ້າພະເຈົ້າຈັກໜ້ອຍນຶ່ງ
- 5 ດ້ວຍພວກຂ້າພະເຈົ້າເຫັນຄົນນີ້ເປັນພັຍອັນຕະຣາຍແກ່ບ້ານເມືອງ ທີ່ຍິວະຍົງພວກຍົວໃຫ້ເກີດການຫວັ່ນວາຍທົ່ວພິ
ພົບ ແລະເປັນຕົວການຂອງພວກນາຊາເຮັດນັ້ນ
- 6 ອີກປະການນຶ່ງ, ຜູ້ນີ້ໄດ້ພາຍາມເຮັດໃຫ້ບໍ່ຮິເວນພຣະວິຫານຂາດຄວາມສັກສິດ ພວກຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຈັບເຂົາໄວ້
(ແລະວ່າຈະພິພາກສາເຂົາຕາມກົດໝາຍຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ
- 7 ແຕ່ນາຍພັນລີເຊັງໄດ້ມາໃຊ້ອໍານາດຍາດຕົວເຂົາຈາກມືຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ
- 8 ແລະສັ່ງໃຫ້ໂຈດມາຟ້ອງເຂົາຕໍ່ໜ້າທ່ານ) ຖ້າທ່ານເອງຈະໂຕ້ຖາມເຂົາ ທ່ານອາດຈະຊາບໄດ້ຄັກແນ່ຈາກເຂົານັ້ນ
ແຫລະ, ໃນເຣື່ອງທີ່ພວກຂ້າພະເຈົ້າຟ້ອງນັ້ນ”
- 9 ຝ່າຍພວກຍົວຈຶ່ງສນັບສນຸນຄໍາກ່າວຫານັ້ນ ແລະຍືນຍັນວ່າເປັນຄວາມຈິງຢ່າງນັ້ນແທ້

ໂປໂລແກ່ຕົວຕໍ່ໜ້າເຟລິກ

Paul's Defense before Felix

- 10 ເມື່ອຜູ້ປົກຄອງໄດ້ສັນຍານໃຫ້ໂປໂລເວົ້າ ທ່ານຈຶ່ງຮຽນວ່າ, “ເນື່ອງຈາກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຊາບວ່າ ທ່ານເປັນຜູ້ພິພາກ
ສາປະເທດນີ້ແຕ່ຫລາຍປີມາແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຈະແກ້ຄະດີຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມເປົາໃຈ
- 11 ທ່ານຄົງສືບຊາບໄດ້ວ່າ ຕັ້ງແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນເມືອນະມັສການໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມນັ້ນ ຍັງບໍ່ເກີນສິບສອງວັນ
- 12 ເຂົາບໍ່ໄດ້ເຫັນຂ້າພະເຈົ້າຜິດຖຽງກັນກັບຜູ້ນຶ່ງຜູ້ໃດໃນບໍ່ຮິເວນພຣະວິຫານ ຫລືຍິວະຍົງປະຊາຊົນໃຫ້ຫວັ່ນວາຍ ບໍ່ວ່າ
ໃນໂຮງທັມມະເທສນາຫລືໃນເມືອງ
- 13 ເຫດການທັງປວງທີ່ເຂົາກໍາລັງຟ້ອງຂ້າພະເຈົ້າໃນບັດນີ້ ເຂົາພິສູດບໍ່ໄດ້
- 14 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຮັບຕໍ່ໜ້າທ່ານຢ່າງນຶ່ງ ຄືຕາມທາງນັ້ນທີ່ເຂົາຖືວ່າເປັນລັດທິນອກຮິດ ຂ້າພະເຈົ້າປະຕິບັດພຣະເຈົ້າ
ແຫ່ງບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ ໂດຍໄດ້ເຊື່ອຖືບັນດາຖ້ອຍຄໍາທັງປວງທີ່ຂຽນໄວ້ໃນພຣະບັນຍັດ ແລະໃນພຣະ
ຄັມພີຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມນັ້ນ
- 15 ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມຫວັງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ ຕາມຊຶ່ງເຂົາເອງກໍມີຄວາມຫວັງໃຈເໝືອນກັນ ຄືຫວັງໃຈວ່າຄົນທັງປວງທັງຜູ້
ຊອບທັມແລະຜູ້ບໍ່ຊອບທັມ ຈະຖືກຂົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄົນມາຈາກຕາຍ
- 16 ໃນຂໍ້ນີ້ຂ້າພະເຈົ້າເອງເໝືອນກັນ ຈຶ່ງອິດສາພາຍາມໃຫ້ມີໃຈສໍານຶກຜິດແລະຊອບອັນເສາະໃສຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ
ແລະຕໍ່ມະນຸດຢູ່ສເມີ
- 17 ຄັນລ່ວງມາຫລາຍປີແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນໍາເອົາຂອງທານມາສູ່ຊົນຊາດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ

- 18 ໃນລະຫວ່າງນັ້ນເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຊໍາຮະຕົວແລ້ວ ເຂົາໄດ້ພົບຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານກໍບໍ່ໄດ້ພົບຂ້າພະເຈົ້າ ຢູ່ກັບຫລາຍຄົນ ຫລືກໍາລັງກໍ່ຄວາມວຸ້ນວາຍ
- 19 ແຕ່ກໍມີພວກຍິວລາງຄົນມາຈາກແຂວງອາເຊັງ ຖ້າຄົນເຫລົ່ານັ້ນມີເຮືອງອັນໃດຕໍ່ສູ້ຂ້າພະເຈົ້າ ເຂົາຄວນຈະມາສເນີຕົວ ທີ່ນີ້ຟ້ອງຂ້າພະເຈົ້າຕໍ່ໜ້າທ່ານ
- 20 ຫລືໃຫ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ເອງກ່າວເຮືອງຄວາມຜິດທີ່ເຂົາໄດ້ເຫັນ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າສານສູງສຸດນັ້ນ
- 21 ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ຂໍ້ດຽວທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນໃນຖ້າມກາງພວກເຂົາວ່າ “ທີ່ຂ້າພະເຈົ້ານີ້ຖືກພິຈາຣະນາພິພາກສາຕໍ່ໜ້າ ທ່ານທັງຫລາຍໃນວັນນີ້ ກໍເພາະກ່ຽວກັບເຮືອງການເປັນຄົນມາຈາກຕາຍ”

ໂປໂລຖືກຄຸມຕົວ

- 22 ແຕ່ເຟລິກຮູ້ເຮືອງທາງນັ້ນຄັກແນ່ສົມຄວນ ຈຶ່ງໄດ້ເລື່ອນການພິຈາຣະນາຂອງເຂົາໄປ ໂດຍກ່າວວ່າ, “ເມື່ອໃດນາຍພັນ ລີເຊັງລົງມາແລ້ວ ເຮົາຈະໄດ້ພິຈາຣະນາຄວາມຂອງພວກເຈົ້າ”
- 23 ແລ້ວເຟລິກໄດ້ສັ່ງໃຫ້ນາຍຮ້ອຍຄຸມຕົວໂປໂລໄວ້ ແຕ່ໄດ້ຜ່ານພັນຄວາມເຄັ່ງຄັດ ແລະບໍ່ໃຫ້ທ້າມຜູ້ນຶ່ງຜູ້ໃດທີ່ເປັນ ເພື່ອນຂອງທ່ານທີ່ຢາກເຂົ້າມາບົວລະບັດ

ໂປໂລຖືກກັກຕົວໄວ້

Paul Held In Custody

- 24 ເມື່ອລ່ວງມາສອງສາມວັນແລ້ວເຟລິກກັບພັຣຍາຊີ ດຣູຊິນລາ ຜູ້ເປັນຊາດຍິວໄດ້ມາທານໃຫ້ເອີ້ນໂປໂລມາ ແລ້ວໄດ້ ຟັງໂປໂລກ່າວເຮືອງຄວາມເຊື່ອຖືໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ
- 25 ຂນະທີ່ໂປໂລອ້າງເຖິງຄວາມຍຸດຕິທັມ ການບັງຄັບໃຈ ແລະການພິພາກສາທີ່ຈະມາພາຍຫນ້ານັ້ນ ເຟລິກກໍສະດູງຕົກ ໃຈ ຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ບັດນີ້ຈຶ່ງໄປກ່ອນເທາະ ເມື່ອມີໂອກາດເຮົາຈະເອີ້ນທ່ານມາອີກ”
- 26 ໃນເວລານັ້ນເຟລິກຫວັງໃຈວ່າໂປໂລຈະໃຫ້ເງິນສົນບິນແກ່ຕົນ ເຫດສັນນັ້ນທ່ານຈຶ່ງເອີ້ນໂປໂລມາສົນທະນາຫລາຍ ເທື່ອ
- 27 ແຕ່ເມື່ອສອງປີລ່ວງໄປແລ້ວ ໂປກີໂອເຟຊະໂຕໄດ້ມາຮັບຮາຊາການແທນເຟລິກ ຝ່າຍເຟລິກຢາກໄດ້ຄວາມຊອບຈາກ ພວກຍິວ ຈຶ່ງຂັງໂປໂລປະໄວ້ໃນຄຸກ

25 ໂປໂລອຸທອນໄປເຖິງກາຍຊາ

Paul Appeals to the Emperor

- 1 ອັນນຶ່ງເມື່ອເຟຊະໂຕໄດ້ມາໃນແຂວງນັ້ນໄດ້ສາມວັນແລ້ວ ທ່ານຈຶ່ງອອກຈາກເມືອງກາຍຊາເຮັງຂຶ້ນໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາ ເລັມ
- 2 ພວກປະໂຮທິດຕິນໃຫຍ່ແລະບັນດາຄົນສໍາຄັນໃນພວກຍິວໄດ້ມາສເນີຄະດີຂອງໂປໂລຕໍ່ທ່ານ
- 3 ແລະໄດ້ອ້ອນວອນຂໍທ່ານໂຜດຊ່ອຍເຂົາໃນການຕໍ່ສູ້ໂປໂລ ຄືໃຫ້ທ່ານໄດ້ສັ່ງໂປໂລມາທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ ເພາະເຂົາມີ ແຜນການຈະລັດຂ້າໂປໂລຢູ່ກາງທາງເສັ້ງ
- 4 ຝ່າຍເຟຊະໂຕຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ໂປໂລນັ້ນຖືກຄຸມຂັງຢູ່ເມືອງກາຍຊາເຮັງ ແລະອີກໜ້ອຍນຶ່ງທ່ານເອງກໍຈະກັບໄປຍັງ ເມືອງນັ້ນ
- 5 ທ່ານໄດ້ເວົ້າວ່າ, “ເຫດສັນນັ້ນ ໃຫ້ບັນດາຜູ້ມີອໍານາດໃນພວກທ່ານລົງໄປພ້ອມກັນກັບເຮົາ ຖ້າວ່າໂປໂລມີຜິດອັນໃດ ຈຶ່ງໃຫ້ເຂົາຟ້ອງສາ”

- 6 ເມື່ອທ່ານພັກຢູ່ນຳບໍ່ເກີນແປດຫລືສິບວັນແລ້ວ ກໍໄດ້ລົງໄປຍັງເມືອງກາຍຊາເຣັງ ແລະມື້ໜ້ານັ້ນທ່ານໄດ້ນັ່ງໃນສານຕັດສິນ ແລະໄດ້ສັ່ງໃຫ້ພາຕົວໂປໂລເຂົ້າມາ
- 7 ເມື່ອໂປໂລເຂົ້າມາແລ້ວ ພວກຍິວທີ່ລົງມາຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມກໍຍືນອ້ອມທ່ານໄວ້ ແລະກ່າວຄຳຟ້ອງອັນໜັກຫລາຍປະການໃສ່ ຊຶ່ງເຂົາບໍ່ສາມາດຫາຫລັກຖານໄດ້
- 8 ຝ່າຍໂປໂລຈຶ່ງກ່າວແກ້ຄະດີວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດຜິດອັນໃດຕໍ່ກົດໝາຍຂອງພວກຍິວ ຫລືຜິດຕໍ່ພຣະວິຫານ ຫລືຕໍ່ກາຍຊາກໍດີ”
- 9 ຝ່າຍເຟຊະໂຕຢາກໄດ້ຄວາມຊອບຈາກພວກຍິວ ຈຶ່ງຖາມໂປໂລວ່າ, “ເຈົ້າຢາກຂຶ້ນໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອຊໍາຮະຄວາມເຮື່ອງນີ້ຕໍ່ໜ້າເຮົາທີ່ນັ້ນຫລື”
- 10 ແຕ່ໂປໂລໄດ້ຕອບວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າສານຕັດສິນຂອງກາຍຊາຢູ່ແລ້ວ ກໍສົມຄວນຈະພິພາກສາຂ້າພະເຈົ້າເສັງທີ່ນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດຜິດອັນໃດຕໍ່ພວກຍິວເໝືອນດັ່ງທ່ານຮູ້ຄັກແລ້ວ
- 11 ຖ້າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດຜິດ ຫລືໄດ້ເຮັດອັນໃດຄວນຈະມີໂທດເຖິງຕາຍ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຍອມຕາຍດ້ວຍບໍ່ຂັດຂືນ ແຕ່ຖ້າເຮື່ອງທີ່ເຂົາຟ້ອງຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນບໍ່ຈິງແລ້ວ ບໍ່ມີຜູ້ໃດມີອຳນາດຈະມອບຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເຂົາໄດ້ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍອຸທອນໄປເຖິງກາຍຊາ”
- 12 ຝ່າຍເຟຊະໂຕ, ເມື່ອໄດ້ຫາລືກັນກັບທີ່ປຶກສາແລ້ວ ຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ເຈົ້າໄດ້ຂໍອຸທອນໄປເຖິງກາຍຊາ ເຈົ້າກໍຈະໄດ້ໄປເຝົ້າກາຍຊາ”

ໂປໂລຢູ່ຕໍ່ໜ້າກະສັດອາຄຣີປາ

Festus Consults King Agrippa

- 13 ແລະເມື່ອລ່ວງໄປຫລາຍວັນແລ້ວ ກະສັດອາຄຣີປາ ແລະພຣະນ້ອງນາງເບນີເກກໍສະເດັດມາຍັງມຄຳນັບເຟຊະໂຕທີ່ເມືອງກາຍຊາເຣັງ
- 14 ໃນເວລາທີ່ກະສັດປະທັບຢູ່ທີ່ນັ້ນຫລາຍວັນ ເຟຊະໂຕກໍເລົ່າຄະດີຂອງໂປໂລໃຫ້ພຣະອົງຟັງວ່າ, “ມີຊາຍຄົນນຶ່ງຊຶ່ງເຟລິກໄດ້ປະໄວ້ໃນຄູກ
- 15 ຂນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມນັ້ນ ພວກປະໂຣທິດຕິນໃຫຍ່ກັບພວກເຖົ້າແກ່ຂອງພວກຍິວໄດ້ມາສເນີຄະດີເຮື່ອງຄົນນີ້ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຕັດສິນລົງໂທດໃສ່
- 16 ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຕອບວ່າ ບໍ່ແມ່ນທັມນຽມຂອງຊາວໂຣມທີ່ຈະມອບຕົວຈຳເລີຍ ກ່ອນທີ່ໂຈດກັບຈຳເລີຍມາພ້ອມໜ້າກັນ ເພື່ອໃຫ້ຈຳເລີຍມີໂອກາດແກ້ຄະດີໃນຂໍ້ຫານັ້ນ
- 17 ດັ່ງນັ້ນຄັນພວກໂຈດໄດ້ມາພ້ອມກັນທີ່ນີ້ແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ລໍຖ້າ ໃນວັນໜ້ານັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນັ່ງໃນສານຕັດສິນແລະໄດ້ສັ່ງໃຫ້ພາຊາຍຄົນນັ້ນເຂົ້າມາ
- 18 ເມື່ອພວກໂຈດຍືນຂຶ້ນແລ້ວ ເຂົາບໍ່ໄດ້ກ່າວຫາການຊົ່ວຮ້າຍໃສ່ຈຳເລີຍເໝືອນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຄາດໄວ້ແລ້ວ
- 19 ເປັນແຕ່ພຽງບັນຫາຖຽງກັນດ້ວຍເຮື່ອງລັດທິສາສນາຂອງເຂົາເອງ ແລະດ້ວຍຄົນຜູ້ນຶ່ງຊື່ ເຢຊູທີ່ຕາຍໄປແລ້ວ ແຕ່ຝ່າຍໂປໂລຍືນຢັນວ່າຍັງເປັນຢູ່
- 20 ສ່ວນຂ້າພະເຈົ້າກໍຈົນບັນຍາວ່າຈະພິຈາຣະນາບັນຫານີ້ຢ່າງໃດ ຈຶ່ງຖາມໂປໂລວ່າຢາກຂຶ້ນໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມໃຫ້ຊໍາຮະຄວາມທີ່ນັ້ນຫລືບໍ່
- 21 ແຕ່ເມື່ອໂປໂລໄດ້ອຸທອນຂໍໃຫ້ຮັກສາຕົວໄວ້ໃຫ້ມະຫາກະສັດຊົງເປັນຜູ້ຊໍາຮະຕັດສິນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ຂັງຮັກສາຄົນນີ້ໄວ້ຈົນກວ່າຈະໄດ້ສັ່ງຕົວໄປເຖິງກາຍຊາ”
- 22 ຝ່າຍອາຄຣີປາກໍຊົງກ່າວກັບເຟຊະໂຕວ່າ, “ເຮົາກໍມີໃຈຢາກຟັງຄຳຂອງຄົນນັ້ນເໝອນກັນ” ເຟຊະໂຕຈຶ່ງທູນວ່າ, “ມື້ອື່ນທ່ານຈະໄດ້ຟັງ”

Paul Brought before Agrippa

- 23 ມື້ໜ້ານັ້ນກະສັດອາຄຣີປາກັບພຣະນາງເບນີເກສະເດັດມາພ້ອມດ້ວຍບໍລິວານຢ່າງສະງ່າຜ່າເຜີຍ ເຂົ້າໄປໃນຫໍຊັຍພ້ອມດ້ວຍນາຍພັນແລະຄົນສຳຄັນທັງຫລາຍໃນນະຄອນນັ້ນ ແລ້ວເຟຊະໂຕໄດ້ສັ່ງໃຫ້ພາໂປໂລເຂົ້າມາ
- 24 ເຟຊະໂຕຈຶ່ງທູນວ່າ, “ຂ້າແດ່ກະສັດອາຄຣີປາ ແລະຮຽນທ່ານທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ດ້ວຍກັນກັບພວກຂ້າພະເຈົ້າ ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ເຫັນຄົນຜູ້ນີ້ ຄືຜູ້ທີ່ບັນດາພວກຍິວໄດ້ອ້ອນວອນຂ້າພະເຈົ້າທັງໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມແລະທີ່ນີ້ກໍດີ ດ້ວຍຮ້ອງວ່າຜູ້ນີ້ບໍ່ຄວນຈະມີຊີວິດຢູ່ຕໍ່ໄປ
- 25 ສ່ວນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງເກດຮູ້ວ່າຄົນນີ້ບໍ່ໄດ້ເຮັດອັນໃດທີ່ຄວນຈະຕ້ອງຕາຍ ແຕ່ເພາະຄົນນີ້ເອງໄດ້ອຸທອນໄປເຖິງມະຫາກະສັດ ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງໃຈຈະສົ່ງເຂົາໄປ
- 26 ກ່ຽວກັບເລື່ອງຄົນນີ້ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີຮາຍງານອັນໃດຢ່າງຄັກແນ່ ພໍທີ່ຈະຖວາຍແດ່ມະຫາກະສັດເຈົ້າ ເພາະສັນນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງພາຄົນນີ້ອອກມາຕໍ່ໜ້າທ່ານທັງຫລາຍແລະຕໍ່ພຣະພັກກະສັດອາຄຣີປາເປັນຕົ້ນ ຫວັງວ່າເມື່ອໄຕ່ສວນແລ້ວຈະມີເລື່ອງພໍຈະຖວາຍຮາຍງານໄປໄດ້
- 27 ເພາະຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ທີ່ຈະສົ່ງຄົນໂທດໄປດ້ວຍບໍ່ໄດ້ສັ່ງຂໍກ່າວຫາໄປພ້ອມ ກໍເປັນການບໍ່ເໝາະສົມ”

26 ໂປໂລແກ້ຄະດີຕໍ່ພຣະພັກອາຄຣີປາ

Paul Defends Himself before Agrippa

- 1 ຝ່າຍກະສັດອາຄຣີປາຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ໂປໂລວ່າ, “ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ເຈົ້າແກ້ຕົວໄດ້” ດັ່ງນັ້ນ ໂປໂລຈຶ່ງຍື່ນມືອອກກ່າວແກ້ຄະດີວ່າ,
- 2 “ຂ້າແດ່ກະສັດອາຄຣີປາ, ຂ້າພຣະບາດຖືວ່າເປັນໂຊກດີທີ່ໄດ້ມີໂອກາດແກ້ຄະດີຕໍ່ພຣະພັກຝ່າພຣະບາດໃນວັນນີ້ ໃນເລື່ອງຂໍຄະດີທັງປວງຊຶ່ງພວກຍິວກ່າວຫາຂ້າພຣະບາດນັ້ນ
- 3 ເພາະເປັນຕົ້ນ, ຝ່າພຣະບາດຊົງມີຄວາມຮູ້ຊຳນານໃນບັນດາຂົນບັ້ນນຽມແລະບັນຫາຕ່າງໆຂອງພວກຍິວແລ້ວເຫດສັນນັ້ນຂໍຝ່າພຣະບາດໄດ້ໄຜດຊົງທົນຟັງຂ້າພຣະບາດ
- 4 “ພວກຍິວທັງປວງກໍຮູ້ຈັກຄວາມເປັນຢູ່ຂອງຂ້າພຣະບາດຕັ້ງແຕ່ໜຸ່ມນ້ອຍມາຄືໃນທົ່ວທີ່ຂ້າພຣະບາດໄດ້ຢູ່ຖ້າມາກາງຊົນຊາດຂອງຂ້າພຣະບາດ ແລະໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ
- 5 ເຂົາກໍຮູ້ຈັກຂ້າພຣະບາດແຕ່ເດີມມາ ຖ້າເຂົາຈະຍອມເປັນພຍານກໍເປັນໄດ້ ວ່າຂ້າພຣະບາດໄດ້ດຳເນີນຊີວິດຕາມພວກທີ່ຖືສາສນາຂອງພວກຂ້າພຣະບາດຢ່າງເຄັ່ງຄັດທີ່ສຸດ ຄືເປັນພວກຟາຣີຊາຍ
- 6 ບັດນີ້ທີ່ຂ້າພຣະບາດມາຍືນຢູ່ເພື່ອຖືກຂໍຮະຕັດສິນ ກໍເນື່ອງດ້ວຍເລື່ອງມີຄວາມຫວັງໃນພຣະສັນຍາ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະຕິຍານໄວ້ແກ່ບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກຂ້າພຣະບາດນັ້ນ
- 7 ພວກຂ້າພຣະບາດທັງສິບສອງຕະກູນໄດ້ອິດສາປະຕິບັດທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນ ດ້ວຍຫວັງວ່າຈະບັນລຸເຖິງຄວາມສຳເລັດຕາມພຣະສັນຍານັ້ນ ຂ້າແດ່ກະສັດຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ທີ່ພວກຍິວຟ້ອງຂ້າພຣະບາດກໍຍ້ອນຄວາມຫວັງໃຈອັນນີ້ແຫລະ,
- 8 ເຫດສັນໃດທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງພາກັນຖືວ່າ ການທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນຕາຍເປັນຄົນມານັ້ນເປັນການເຫລືອເຊື້ອ
- 9 “ຝ່າຍຂ້າພຣະບາດເອງກໍເຄີຍຄຶດໃນໃຈວ່າ “ຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດຫລາຍຢ່າງເປັນການຂັດຂວາງພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູໄທນາຊາເຮັດນັ້ນ

- 10 ສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນຂ້າພຣະບາດໄດ້ເຮັດໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ເມື່ອຂ້າພຣະບາດໄດ້ຮັບອຳນາດຈາກພວກປະໂຣທິດຕິນໃຫຍ່ ແລ້ວ ຂ້າພຣະບາດເອງໄດ້ຈັບໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງຫລາຍຄົນໄປຂັງໄວ້ ແລະຄັນເຂົາຖືກລົງໂທດເຖິງຕາຍຂ້າພຣະບາດກໍລົງຄວາມເຫັນດີດ້ວຍ
- 11 ຂ້າພຣະບາດໄດ້ລົງໂທດເຂົາຫລາຍເທື່ອໃນໂຮງທັມມະເທສນາທົ່ວໄປ ແລະໄດ້ພຍາຍາມບັງຄັບເຂົາໃຫ້ກ່າວຄຳໝັ້ນປມາດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະເພາະຂ້າພຣະບາດຄຽດແຄ້ນເຂົາຫລາຍ ເຖິງຈະແມ່ນໃນທົ່ວເມືອງຕ່າງປະເທດ ຂ້າພຣະບາດກໍໄດ້ຕິດຕາມໄປຂົ່ມເຫັງເຂົາ

ໂປໂລເລົ່າເລື່ອງການກັບໃຈຂອງຕົນ

Paul Tells of His conversion

(ກຈກ 9:1-19; 22:6-16)

- 12 “ດັ່ງນັ້ນຂ້າພຣະບາດໄດ້ເດີນທາງໄປຍັງເມືອງດາມາເຊ ໄດ້ຖືອຳນາດແລະຮັບຄຳສັ່ງຈາກປະໂຣທິດຕິນໃຫຍ່
- 13 ຂ້າແດ່ກະສັດຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໃນເວລາທຸ່ງງວັນເມື່ອກຳລັງເດີນທາງໄປ ຂ້າພຣະບາດໄດ້ເຫັນແສງສວ່າງກ້າກວ່າແສງພຣະອາທິດສ່ອງລົງມາຈາກພ້າອ້ອມຮອບຂ້າພຣະບາດກັບຄົນທັງຫລາຍທີ່ໄປນຳ
- 14 ເມື່ອພວກຂ້າພຣະບາດທຸກຄົນລົ້ມລົງເທິງດິນ ຂ້າພຣະບາດໄດ້ຍິນພຣະສຸຣະສຽງກ່າວມາເປັນພາສາເຮັບເຮີ ຖາມຂ້າພຣະບາດວ່າ “ໂຊໂລ, ໂຊໂລເອີຍ, ເຈົ້າຂົ່ມເຫັງເຮົາເຮັດຫຍັງ? ທີ່ເຈົ້າຖືບເຫລັກກະຕັກນັ້ນກໍເປັນການເຈັບແກ່ຕົວເອງ”
- 15 ຂ້າພຣະບາດຈຶ່ງທູນຖາມວ່າ, “ທ່ານເອີຍ, ທ່ານແມ່ນໃຜ?” ຝ່າຍອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຕອບວ່າ “ເຮົາຄືເຢຊູທີ່ເຈົ້າຂົ່ມເຫັງນັ້ນແຫລະ
- 16 ແຕ່ຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນແລະຍືນຢູ່ ເພາະເພື່ອການນີ້ແຫລະ, ເຮົາໄດ້ປາກົດແກ່ເຈົ້າ ຄືເພື່ອຈະຕັ້ງເຈົ້າໄວ້ໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ແລະເປັນພະຍານເຖິງເຫດການທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຫັນແລ້ວ ກັບທັງເຫດການທີ່ເຮົາຈະປາກົດແກ່ເຈົ້າໃນພາຍໜ້າ
- 17 ເຮົາຈະໂຜດເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກພົລເມືອງນີ້ ແລະຈາກຄົນຕ່າງຊາດທີ່ເຮົາຈະໃຊ້ເຈົ້າໄປທານັ້ນ
- 18 ເພື່ອຈະໃຫ້ເຈົ້າໂຂຕາເຂົາ ເພື່ອເຂົາຈະກັບຈາກຄວາມມືດມືດເຖິງຄວາມສວ່າງ ແລະຈາກອຳນາດຂອງຊາຕານມາເຖິງພຣະເຈົ້າ

ໂປໂລຮັບເປັນພະຍານຕໍ່ຄົນຢົວແລະຄົນຕ່າງຊາດ

Paul Tells of His Preaching

- 19 ຂ້າແດ່ກະສັດອາຄຣີປາ, ເມື່ອເປັນດັ່ງນັ້ນແລ້ວຂ້າພຣະບາດບໍ່ໄດ້ຂັດຂືນນິມິດຊຶ່ງມາຈາກພ້າສວັນນັ້ນ
- 20 ແຕ່ຂ້າພຣະບາດໄດ້ປະກາດແກ່ຄົນທັງຫລາຍຕັ້ງຕົ້ນແຕ່ເມືອງດາມາເຊ, ແລະໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ, ແລະແກ່ຊາວຕ່າງປະເທດໃຫ້ເຂົາຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ຕ່າງຄົນມາຫາພຣະເຈົ້າ ແລະເຮັດການຊຶ່ງສົມກັບການກັບໃຈໃໝ່ແລ້ວ
- 21 ເພາະເຫດນີ້ແຫລະ, ພວກຢົວຈຶ່ງໄດ້ຈັບຂ້າພຣະບາດໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານ ແລະພຍາຍາມຈະຂ້າຂ້າພຣະບາດເສັງ
- 22 ຂ້າພຣະບາດໄດ້ຮັບຄວາມຊົດຊ່ອຍຊຶ່ງມາຈາກພຣະເຈົ້າເຖິງທຸກວັນນີ້ ດັ່ງນັ້ນຂ້າພຣະບາດຈຶ່ງຍືນຢູ່ເປັນພະຍານຕໍ່ຜູ້ໃຫຍ່ແລະຜູ້ນ້ອຍ ຂ້າພຣະບາດບໍ່ເວົ້າເຮື່ອງອື່ນ ນອກຈາກເຮື່ອງຊຶ່ງບັນດາຜູ້ປະກາດພຣະທັມກັບໂມເຊໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າຈະເກີດຂຶ້ນນັ້ນ
- 23 ຄືວ່າຖ້າພຣະຄຣິດຕ້ອງທົນທຸກທໍຣະມານແລະຊົງເປັນຜູ້ຕົ້ນໃນການຄົນພຣະຊົນແລ້ວພຣະອົງຈະຊົງເປັນຜູ້ນຳຄວາມສວ່າງມາສະແດງແກ່ພົລເມືອງແລະແກ່ຄົນຕ່າງຊາດ”

ໂປໂລທູນອາຄຣີປາໃຫ້ຮັບເຊື່ອ

Paul Appeals to Agrippa to Believe

- 24 ເມື່ອໂປໂລກຳລັງແກ້ຄະດີຢ່າງນັ້ນ ເຟຊະໂຕຈຶ່ງຮ້ອງສຽງດັງຂຶ້ນວ່າ, “ໂປໂລເອີຍ, ເຈົ້າເປັນບ້າໄປແລ້ວ ການຮຽນຮູ້ ຫລາຍຂອງເຈົ້າກຳລັງເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເປັນບ້າໄປເລີຍ”
- 25 ແຕ່ໂປໂລໄດ້ຕອບວ່າ, “ໂອ, ພນະທ່ານເຟຊະໂຕທີ່ນັບຖື ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເປັນບ້າ ແຕ່ກ່າວຕາມສັດຈິງແລະສະຕິອັນ ປົກກະຕິ
- 26 ດ້ວຍວ່າທ່ານກະສັດຊົງຊາບຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ດີແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງກ້າທູນຕໍ່ພຣະອົງ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອແນ່ວ່າ ບໍ່ມີ ຈັກຢ່າງໃນບັນດາເຫດການເຫລົ່ານີ້ທີ່ພົ້ນຈາກພຣະເນດຂອງພຣະອົງໄປ ເພາະເຫດເຫລົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃນບ່ອນລັບລີ້
- 27 ຂ້າແດ່ກະສັດອາຄຣີປາ, ຝ່າພຣະບາດເຊື່ອພຣະຄັມພິຜູ້ປະກາດພຣະທັມຫລືບໍ່ ຂ້າພຣະບາດຊາບວ່າຝ່າພຣະບາດ ຊົງເຊື່ອຢູ່”
- 28 ກະສັດອາຄຣີປາຈຶ່ງຊົງກ່າວກັບໂປໂລວ່າ, “ ເຈົ້າຢາກຊວນເຮົາໃຫ້ເປັນຄຣິສະຕຽນດ້ວຍຄຳຊັກຊວນພຽງເລັກນ້ອຍ ຢ່າງນັ້ນບໍ່”
- 29 ໂປໂລຈຶ່ງທູນວ່າ, “ຈຳເພາະພຣະພັກພຣະເຈົ້າ ຂ້າພຣະບາດປາຖນາບໍ່ວ່າຄຳຊັກຊວນໜ້ອຍຫລືຫລາຍ ຈະອ້ອນວອນ ຂໍເພື່ອວ່າບໍ່ແມ່ນແຕ່ຝ່າພຣະບາດອົງດຽວ ແຕ່ຄົນທັງປວງທີ່ຟັງຂ້າພຣະບາດ ໃນວັນນີ້ເໝືອນກັນ ຈະກາຍເປັນເໝືອນ ຢ່າງຂ້າພຣະບາດເວັ້ນໄວ້ແຕ່ເຄື່ອງຜູກມັດນີ້”
- 30 ແລ້ວກະສັດກໍຊົງລຸກຂຶ້ນກັບຜູ້ປົກຄອງ ແລະພຣະນ້ອງນາງເບນິເກ ແລະຄົນທັງປວງທີ່ນັ່ງຢູ່ດ້ວຍກັນນັ້ນ
- 31 ເມື່ອອອກໄປແລ້ວກໍພາກັນເວົ້າວ່າ, “ຄົນຜູ້ນີ້ບໍ່ເຮັດສິ່ງໃດທີ່ສົມຄວນຈະຖືກໂທດເຖິງຕາຍ ຫລືຖືກຜູກມັດໄວ້ກໍດີ”
- 32 ກະສັດອາຄຣີປາໄດ້ຊົງເວົ້າກັບເຟຊະໂຕວ່າ, “ຖ້າຜູ້ນີ້ບໍ່ໄດ້ອຸທອນໄປເຖິງກາຍຊາຈະປ່ອຍເສັງກໍໄດ້”

27 ໂປໂລລົງສະເພົາໄປສູ່ໂຣມ

Paul sails for Rome

- 1 ເມື່ອຕັ້ງໃຈວ່າຈະໃຫ້ພວກເຮົາເດີນທາງເຮືອສະເພົາໄປຍັງປະເທດອິຕາເລັງ ເຂົາຈຶ່ງມອບໂປໂລກັບນັກໂທດອື່ນລາງ ຄົນໄວ້ກັບນາຍຮ້ອຍຄົນນຶ່ງຊື່ ຢູລີໂອ ເປັນນາຍທະຫານໃນກອງທັບຂອງມະຫາກະສັດ
- 2 ເຂົາທັງຫລາຍຈຶ່ງລົງເຮືອລຳນຶ່ງທີ່ມາຈາກເມືອງ ອາຣະມິດ ທີ່ກຳລັງຈະອອກໄປຍັງທ່າຕ່າງໆຕາມແຂວງອາເຊັງ ແລ້ວ ເຮືອນັ້ນກໍອອກໄປ ມີຊາຍຄົນນຶ່ງຊື່ ອາຣິດຕາໂຂ ໂທເມືອງເທຊະໂລນິກແຂວງມາເກໂດເນັງ ໄດ້ໄປພ້ອມກັບພວກ ເຮົາ
- 3 ຕົກມື້ຫນ້າພວກເຮົາໄດ້ຈອດທີ່ເມືອງຊີໂດນ ຝ່າຍຢູລີໂອມີໃຈເມດຕາຕໍ່ໂປໂລຈຶ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ໄປຫາມິດສະຫາຍ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາບົວລະບັດທ່ານ
- 4 ຄັນເຮືອອອກຈາກທີ່ນີ້ແລ້ວ ພວກເຮົາໄດ້ລຽບເກາະກຸບໂຣໂປທາງຫລັກທວນລົມ ເພາະຖືກລົມຂັດຂວາງ
- 5 ເມື່ອຂ້າມທະເລທີ່ຊື່ກັບແຂວງກິລີເກັງແລະແຂວງປາຟີເລັງນັ້ນກໍມາເຖິງເມືອງມີຣາໃນແຂວງລູເກັງ
- 6 ທີ່ນັ້ນນາຍຮ້ອຍໄດ້ພົບເຮືອລຳນຶ່ງທີ່ມາຈາກເມືອງອາເລັກຊັດເດັງ ທີ່ຈະໄປຍັງປະເທດອິຕາເລັງ ທ່ານຈຶ່ງໃຫ້ພວກເຮົາ ລົງເຮືອລຳນັ້ນ
- 7 ພວກເຮົາໄດ້ໄປຂ້າງເປັນເວລາຫລາຍວັນສົມຄວນ ແລະໄດ້ມາເຖິງເມືອງກະນິໂດດດ້ວຍຄວາມຍາກລຳບາກ ເມື່ອມີ ລົມຂັດຂວາງ ພວກເຮົາຈຶ່ງລຽບເກາະກະເຣເຕໂປທາງຫລັກທວນລົມ ຊື່ກັບແຫລມຊັນໂມເນ
- 8 ເມື່ອໄດ້ລຽບເກາະນັ້ນໄປດ້ວຍຄວາມຍາກລຳບາກ ພວກເຮົາຈຶ່ງມາເຖິງບ່ອນນຶ່ງຊື່ວ່າທ່າງາມທ່ານີ້ຢູ່ໃກ້ເມືອງລາເຊ ອາ
- 9 ຄັນເສັງເວລາໄປຫລາຍສົມຄວນແລ້ວ ແລະການເດີນເຮືອກໍອາດເປັນອັນຕະຣາຍ ເພາະຍາມເຫສການອິດອາຫານ ນັ້ນຜ່ານໄປແລ້ວ ໂປໂລຈຶ່ງເຕືອນສະຕິ

- 10 ໂດຍກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາເຫັນວ່າການເດີນທາງຄາວນີ້ຈະມີການອັນຕະຣາຍແລະຄວາມເສັງຫາຍຫລາຍ ບໍ່ແມ່ນແຕ່ຂອງບັນທຸກກັບເຮືອເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຊີວິດຂອງເຮົາທັງຫລາຍດ້ວຍ”
- 11 ແຕ່ນາຍຮ້ອຍເຊື້ອຄຳນາຍທ້າຍແລະເຈົ້າຂອງເຮືອ ຫລາຍກ່າວເຊື້ອຄຳທີ່ໂປໂລເວົ້ານັ້ນ
- 12 ແລະເພາະວ່າທ່າງາມນັ້ນບໍ່ເໝາະພໍກັບການຈອດໃນຣະດູໜາວ ຄົນສ່ວນຫລາຍຈຶ່ງເຫັນດີໃຫ້ອອກໄປຈາກທີ່ນັ້ນ ເພື່ອຖ້າເປັນໄດ້ຈະໄປເຖິງເມືອງຝອຍນິກ ແລ້ວຈະຈອດຢູ່ທີ່ນັ້ນຕອດຣະດູໜາວ ເມືອງຝອຍນິກນັ້ນເປັນທ່າເຮືອຂອງເກາະກະເຣເຕ ຢູ່ເບື້ອງທົດຕາເວັນຕົກສຽງໃຕ້ກັບສຽງເໜືອ

ເກີດລົມພະຍຸທີ່ທະເລ

The Storm at Sea

- 13 ເມື່ອລົມທົດໃຕ້ພັດມາຄ່ອຍໆ ເຂົາກໍຄິດວ່າໄດ້ສົມຄວາມມຸ່ງໝາຍແລ້ວ ຈຶ່ງພາກັນຖອນສມໍຂຶ້ນ ແລ້ວເດີນລຽບຕາມເກາະກະເຣເຕໄປ
- 14 ແຕ່ເມື່ອໄປບໍ່ເທິງປານໃດ ເຮືອກໍຖືກລົມພະຍຸກ້າຊື່ວ່າ ລົມຕາເວັນອອກສຽງເໜືອພັດມາຈາກເກາະນັ້ນ
- 15 ຄັນເຮືອຖືກລົມພະຍຸຕ້ານລົມບໍ່ໄຫວ ພວກເຮົາຈຶ່ງປ່ອຍມັນໄປຕາມລົມ
- 16 ເມື່ອລຽບໄປທາງຫລັກທວນລົມທາງເກາະນ້ອຍແຫ່ງນຶ່ງຊື່ ກາວເດ ພວກເຮົາໄດ້ມັດເຮືອນ້ອຍໄວ້ໂດຍຍາກ
- 17 ເມື່ອຍົກເຮືອນ້ອຍຂຶ້ນແລ້ວ ພວກເຮົາກໍເອົາເຊືອກມັດໂອບເຮືອສະເພົາ ແລະເພາະຢ້ານວ່າຈະຄູງທາດຊາຍຊື່ ຊີຣະຕີເຂົາຈຶ່ງລົດໃບເຮືອລົງເສັງແລ້ວຖືກໄຫລໄປຕາມລົມ
- 18 ຄັນຕົກມື້ຫນ້າມາເຂົາກໍຕັ້ງຕົ້ນຂົນຂອງບັນທຸກຖິ້ມເພາະຖືກພັດໄປມາຢ່າງເຕັມທີ່ດ້ວຍລົມພະຍຸໃຫຍ່
- 19 ແລະໃນວັນຖ້ວນສາມເຂົາໄດ້ເອົາເຄື່ອງໃຊ້ໃນເຮືອນຖິ້ມເສັງດ້ວຍມືຂອງເຂົາເອງ
- 20 ເມື່ອຕາເວັນແລະດາວບໍ່ໄດ້ສ່ອງແສງຫລາຍວັນແລ້ວ ແລະພວກເຮົາຍັງຖືກລົມພະຍຸໃຫຍ່ຢູ່ ຄວາມຫວັງທີ່ພວກເຮົາຈະລອດພື້ນໄດ້ນັ້ນກໍໝົດໄປ
- 21 ເມື່ອເຂົາອິດອາຫານມາເທິງແລ້ວ ໂປໂລຈຶ່ງຢືນຂຶ້ນຖ້າມກາງພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍເອີຍ, ພວກທ່ານຄວນໄດ້ພັງເຮົາ ແລະບໍ່ຄວນອອກຈາກເກາະກະເຣເຕແລ້ວຈະໄດ້ພື້ນຈາກອັນຕະຣາຍແລະຈາກການເສັງສິ່ງຂອງຢ່າງນີ້
- 22 ບັດນີ້ເຮົາກໍເຕືອນສະຕິທ່ານທັງຫລາຍໃຫ້ຊື່ນໃຈເທາະ ດ້ວຍວ່າໃນພວກທ່ານຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດເສັງຊີວິດ ຈະເສັງກໍແຕ່ເຮືອເທົ່ານັ້ນ
- 23 ເພາະວ່າໃນຄືນນີ້ເອງມີເທວະດາຕົນນຶ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາ ທີ່ເຮົາບິວລະບັດນັ້ນໄດ້ມາຢືນຢູ່ໃກ້ເຮົາ
- 24 ແລ້ວກ່າວວ່າ, “ໂປໂລເອີຍ, ຢ່າຊູ່ຍ້ານ ເຈົ້າຈະຕ້ອງເຂົ້າເຝົ້າກາຍຊາ ສ່ວນຄົນທັງປວງທີ່ຢູ່ໃນເຮືອກັບເຈົ້ານັ້ນ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງໂຜດໃຫ້ພື້ນຕາຍເພາະເຫັນແກ່ເຈົ້າ
- 25 ເພາະສັນນັ້ນທ່ານທັງຫລາຍເອີຍ, ຈຶ່ງຊື່ນໃຈເທາະ ເພາະເຮົາໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ ວ່າຈະເປັນໄປເໝືອນຢ່າງທີ່ຊົງກ່າວໄວ້ແກ່ເຮົານັ້ນ
- 26 ແຕ່ພວກເຮົາກໍຈະຕ້ອງຄູງເກາະບ່ອນນຶ່ງ”
- 27 ເມື່ອຖ້ວນຄືນທິສິບສີ່ພວກເຮົາກໍຍັງຖືກພັດມາໃນທະເລອະດີອາ ປະມານທຸ່ງຄືນພວກລູກເຮືອຄາດວ່າມາໃກ້ບິກແລ້ວ
- 28 ຄັນຢັ່ງເບິ່ງນ້ຳກໍເຫັນວ່າເລິກຊາວວາ ແລະເມື່ອໄປຕື່ມຫນ້ອຍນຶ່ງກໍຢັ່ງເບິ່ງອີກ ເຫັນວ່າເລິກສິບຫ້າວາ
- 29 ເຂົາກໍຢ້ານວ່າພວກເຮົາຈະຕໍາຝັງບ່ອນມີຫີນຈຶ່ງຖິ້ມສມໍທາງທ້າຍສີ່ອັນ ແລ້ວພາກັນອ້ອນວອນຂໍໃຫ້ແຈ້ງງ່າຍ
- 30 ເມື່ອພວກລູກເຮືອພຍາຍາມຈະອອກໜີຈາກເຮືອ ເຂົາໄດ້ຢ່ອນເຮືອນ້ອຍລົງນ້ຳຕັ້ງຕິຈະຖິ້ມສມໍລົງທາງທິວເຮືອ
- 31 ໂປໂລຈຶ່ງກ່າວແກ່ນາຍຮ້ອຍແລະພວກທະຫານວ່າ, “ຖ້າຄົນເຫລົ່ານີ້ບໍ່ຢູ່ໃນເຮືອແລ້ວ ທ່ານທັງຫລາຍຈະພື້ນບໍ່ໄດ້”
- 32 ແລ້ວພວກທະຫານຈຶ່ງຕັດເຊືອກທີ່ຜູກເຮືອນ້ອຍໃຫ້ຕົກນ້ຳໄຫລໄປເສັງ

- 33 ເມື່ອໃກ້ຈະຮຸ່ງແຈ້ງ ໂປໂລໄດ້ເຊີນຊວນຄົນທັງປວງໃຫ້ຮັບປະທານອາຫານແລະກ່າວວ່າ, “ວັນນີ້ໄດ້ຄົບສິບສີ່ວັນແລ້ວ ທີ່ທ່ານທັງຫລາຍລໍຄອຍຢູ່ ແລະອິດຢາກບໍ່ໄດ້ຮັບປະທານອາຫານອັນໃດຕລອດມາ
- 34 ສັນນັ້ນເຮົາເຊີນຊວນທ່ານທັງຫລາຍໃຫ້ຮັບປະທານອາຫານເສັ້ງ ເພາະການນີ້ເປັນທີ່ຮັກສາຊີວິດຂອງທ່ານໃຫ້ພົ້ນ ດ້ວຍວ່າເສັ້ນຜົມຂອງຜູ້ນຶ່ງຜູ້ໃດໃນພວກທ່ານຈະບໍ່ເສັ້ງໄປຈັກເສັ້ນດຽວ”
- 35 ຄັນກ່າວຢ່າງນັ້ນແລ້ວໂປໂລຈຶ່ງຢົບເອົາເຂົ້າຈີ່, ຂອບພຣະຄູນພຣະເຈົ້າຕໍ່ໜ້າຄົນທັງປວງ ແລ້ວຫັກຕັ້ງຕົ້ນຮັບປະທານ
- 36 ສ່ວນຄົນທັງປວງກໍຊື່ນໃຈຂຶ້ນ ຈຶ່ງຮັບປະທານອາຫານດ້ວຍ
- 37 ອັນນຶ່ງເຮົາທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນນັ້ນ ຮວມທັງໝົດສອງຮ້ອຍເຈັດສິບຫົກຄົນ
- 38 ເມື່ອຮັບປະທານອາຫານອົ່ມແລ້ວ ເຂົາໄດ້ຂົນເຂົ້າເປືອກຖິ້ມລົງທະເລເສັ້ງເພື່ອໃຫ້ເຮືອເປົາຂຶ້ນ

ເຮືອແຕກເສັ້ງ

The Shipwreck

- 39 ເມື່ອແຈ້ງແລ້ວເຂົາກໍບໍ່ຮູ້ວ່າເປັນແຜ່ນດິນອັນໃດ ແຕ່ເຂົາຫລຽວເຫັນອ່າວບ່ອນນຶ່ງທີ່ມີຫາດຈຶ່ງຕົກລົງກັນວ່າ ຖ້າເປັນ ໄດ້ຈະໃຫ້ເຮືອເຂົ້າຄູ່ຫາດນັ້ນ
- 40 ເຂົາຈຶ່ງຕັດສາຍສມໍຖິ້ມເສັ້ງໃນທະເລ ແລ້ວກໍແກ້ເຊືອກທີ່ມັດໂທມ ແລະຊັກໃບຫົວເຮືອຂຶ້ນໃຫ້ຖືກລົມແລ່ນຊຶ່ງເຂົ້າໄປ ຫາຝັ່ງ
- 41 ແຕ່ຄັນມາເຖິງຄອນບ່ອນນຶ່ງເຂົາກໍໃຫ້ເຮືອຄູ່ດິນເສັ້ງ ຫົວເຮືອກໍຕິດແໜ້ນອອກບໍ່ໄດ້ ແຕ່ທ້າຍເຮືອ ກໍແຕກອອກດ້ວຍ ກຳລັງຂອງຟອງນ້ຳ
- 42 ພວກທະຫານປົກສາກັນວ່າຈະຂ້າມກໂທດທັງຫລາຍເສັ້ງ ເພາະຍ້ານວ່າຈະມີຜູ້ໃດລອຍນ້ຳໜີໄປໄດ້
- 43 ແຕ່ນາຍມີໃຈຢາກໃຫ້ໂປໂລພົ້ນຊີວິດ ຈຶ່ງຫ້າມພວກທະຫານບໍ່ໃຫ້ເຮັດຕາມຄວາມຄິດນັ້ນ ແລ້ວສັ່ງຄົນທັງຫລາຍທີ່ ລອຍນ້ຳເປັນໂຕນລົງນ້ຳກ່ອນຈຶ່ງໄປຫາຝັ່ງ
- 44 ຝ່າຍຄົນທັງຫລາຍທີ່ເຫລືອນັ້ນ ລາງຄົນກໍລອຍເພື່ອໄມ້ແປ້ນ ລາງຄົນກໍລອຍເພື່ອທ່ອນໄມ້ທີ່ຫັກຈາກເຮືອ ດັ່ງນັ້ນຄົນ ທັງຫລາຍກໍລອດພົ້ນເຖິງຝັ່ງທຸກຄົນ

28 ໂປໂລເຖິງເກາະເມລີເຕ

Paul on the Island of Malta

- 1 ຄັນພົ້ນພັຍແລ້ວພວກເຮົາຈຶ່ງຮູ້ຈັກວ່າເກາະນັ້ນຊື່ ເມລີເຕ
- 2 ຝ່າຍຊາວປ່າທີ່ເກາະນັ້ນໄດ້ສະແດງຄວາມເມດຕາຕໍ່ພວກເຮົາຢ່າງຜິດທຳມະດາ ຄືເຂົາໄດ້ດັງໄຟຕ້ອນຮັບພວກເຮົາ ເພາະຝົນຕົກແລະໜາວຫລາຍ
- 3 ເມື່ອໂປໂລເກັບຫລົວມັດນຶ່ງວາງໃສ່ໄຟ ງູພິດໂຕນຶ່ງອອກມາດ້ວຍຄວາມຮ້ອນ ຈຶ່ງຂົບມືໂປໂລທ້ອຍຢູ່
- 4 ເມື່ອຊາວປ່າໄດ້ເຫັນສັດສາຣະພິດທ້ອຍຕິດຢູ່ໃນມືຂອງໂປໂລ ເຂົາກໍເວົ້າກັນວ່າ, “ຄົນຜູ້ນີ້ຄົງເປັນຜູ້ຂ້າຄົນແທ້ ເຖິງ ແມ່ນວ່າເຂົາພົ້ນຈາກທະເລແລ້ວ ແຕ່ເວນກັມຍັງບໍ່ຍອມໃຫ້ພົ້ນຕາຍ”
- 5 ແຕ່ບັດນັ້ນໂປໂລໄດ້ສັ່ນສັດນັ້ນໃຫ້ຕົກໃສ່ໄຟ ສ່ວນທ່ານເອງບໍ່ມີອັນຕະຣາຍຢ່າງໃດ
- 6 ຝ່າຍເຂົາພວກນັ້ນກໍຄອຍເບິ່ງຄືດວ່າຈະເຫັນທ່ານໄຂ້ຂຶ້ນ ຫລືລົ້ມຕາຍໃນທັນທີ ເມື່ອຄອຍເບິ່ງເທິງແລ້ວເລີຍບໍ່ເຫັນອັນ ໃດຜິດທຳມະດາຈັກຢ່າງເກີດຂຶ້ນແກ່ທ່ານ ເຂົາຈຶ່ງປຸງໃຈເວົ້າວ່າທ່ານເປັນພຣະ
- 7 ອັນນຶ່ງຢູ່ໃກ້ບ່ອນນັ້ນມີທີ່ດິນຊຶ່ງເປັນຂອງປີບລີໂອ ຜູ້ໃຫຍ່ໃນເກາະນັ້ນ ທ່ານຜູ້ນີ້ໄດ້ຕ້ອນຮັບພວກເຮົາແລະລ້ຽງໄວ້ ເປັນແຂກຢ່າງດີຕລອດສາມວັນ

- 8 ສ່ວນບິດາຂອງບົບລີໂອນອນຢູ່ເປັນໄຂ້ແລະເປັນທ້ອງບິດ ໂປໂລຈຶ່ງເຂົ້າໄປຫາ ແລະເມື່ອໄຫວ້ອນແລ້ວກໍວາງມືໃສ່ທ່ານແລະເຮັດໃຫ້ດີພຍາດ
- 9 ຄັນເກີດມີມາຍ່າງນັ້ນແລ້ວ ຄົນອື່ນໆທີ່ເກາະນັ້ນຊຶ່ງມີພຍາດຕ່າງໆກໍມາຫາ ແລະເຂົາກໍດີເໝືອນກັນ
- 10 ເຂົາໄດ້ໃຫ້ກຽດພວກເຮົາຫລາຍຢ່າງ ເມື່ອພວກເຮົາລາອອກໄປຈາກທີ່ນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງເອົາສິ່ງຂອງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການມາໃສ່ເຮືອ

ໂປໂລເຖິງກູໂຣມ

Paul Arrives at Rome

- 11 ຄັນລ່ວງໄປໄດ້ສາມເດືອນແລ້ວ ພວກເຮົາຈຶ່ງລົງເຮືອລຳນຶ່ງ ຊຶ່ງມາຈາກເມືອງອາເລັກຊັງເດັງທີ່ຄ້າງຢູ່ເກາະນັ້ນຕອດຣະດູໜາວ ມີຮູບ(ມິຕູນ) “ຝາແຝດ” ເປັນເຄື່ອງໝາຍ
- 12 ພວກເຮົາໄດ້ແວ່ທີ່ເມືອງຊີຣະຄູຊາຍ ຈອດຢູ່ທີ່ນັ້ນສາມວັນ
- 13 ຈາກທີ່ນັ້ນພວກເຮົາໄດ້ອອກໄປເຖິງເມືອງເຣຄີໂອນ ມື້ໜ້າໜ້າລົມທົດໃຕ້ກໍພັດມາ ແລະວັນຖ້ວນສອງພວກເຮົາໄດ້ມາເຖິງເມືອງໂປຕີໂອລອຍ
- 14 ທີ່ນັ້ນເຮົາພົບພວກພີ່ນ້ອງ ແລະຖືກເຊີນໃຫ້ພັກຢູ່ກັບເຂົາເປັນເວລາເຈັດວັນ ແລ້ວພວກເຮົາກໍໄປເຖິງກູໂຣມ
- 15 ຄັນພວກພີ່ນ້ອງໃນກູໂຣມໄດ້ຍິນຂ່າວເຖິງພວກເຮົາ ເຂົາຈຶ່ງອອກມາຫາພວກເຮົາທີ່ຕອດອາປິໂອທີ່ສາລາສາມຫລັງ ເມື່ອໂປໂລໄດ້ເຫັນເຂົາແລ້ວຈຶ່ງຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າ ແລະມີໃຈຊື່ນບານຂຶ້ນ
- 16 ຄັນພວກເຮົາເຂົ້າໃນກູໂຣມແລ້ວ ເຂົາໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ໂປໂລຢູ່ຄົນດຽວຕ່າງຫາກ ໂດຍໃຫ້ມີທະຫານຄົນນຶ່ງຍາມຮັກສາໄວ້

ໂປໂລປະກາດໃນກູໂຣມ

Paul and Jewish Leaders in Rome

- 17 ຄັນລ່ວງໄປໄດ້ສາມວັນແລ້ວ ໂປໂລໄດ້ເຊີນພວກຜູ້ໃຫຍ່ໃນພວກຍິວມາປະຊຸມກັນ ເມື່ອມາພ້ອມໜ້າກັນແລ້ວທ່ານຈຶ່ງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເຖິງແມ່ນວ່າເຮົານີ້ບໍ່ໄດ້ເຮັດຜິດສິ່ງໃດຕໍ່ພົລເມືອງ ຫລືຜິດຕໍ່ທັມນຽມຂອງບັນພະບູຣຸດ ເຮົາກໍຍັງຕ້ອງຖືກເປັນນັກໂທດມາຈາກກູໂຣມຢຸດຊາເລັມ ແລະຖືກມອບໃຫ້ຢູ່ໃນມືຂອງຊາວໂຣມ
- 18 ຄັນພວກນັ້ນໄດ້ໄຕ່ສວນເຮົາແລ້ວກໍຢາກປ່ອຍເຮົາເສັງ ເພາະບໍ່ມີເຫດອັນທີ່ເຮົາຄວນຈະຕາຍ
- 19 ແຕ່ເມື່ອພວກຍິວເວົ້າຄັດຄ້ານ ເຮົາກໍຈຳເປັນຕ້ອງອຸທອນເຖິງກາຍຊາ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນວ່າເຮົາມີອັນໃດຈະພ້ອງຊົນຮ່ວມຊາດຂອງເຮົາ
- 20 ດ້ວຍເຫດນີ້ແຫລະ, ເຮົາຈຶ່ງເຊີນທ່ານທັງຫລາຍມາເພື່ອຈະໄດ້ເຫັນໜ້າ ແລະເວົ້າກັບພວກທ່ານ ເພາະທີ່ເຮົາຖືກລ່າມໂສ້ນີ້ກໍເນື່ອງດ້ວຍຄວາມຫວັງຂອງຊົນຊາດອິສຣາເອນ”
- 21 ເຂົາຈຶ່ງຕອບທ່ານວ່າ, “ຝ່າຍພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບຈິດໝາຍຈາກແຂວງຢູດາຍກ່າວເຖິງທ່ານ ແລະບໍ່ມີພີ່ນ້ອງຜູ້ນຶ່ງຜູ້ໃດມາລາຍງານຫລືກ່າວສິ່ງບໍ່ດີກ່ຽວກັບທ່ານ
- 22 ແຕ່ເຮົາທັງຫລາຍເຫັນສົມຄວນຟັງທ່ານ ວ່າທ່ານຄິດເຫັນຢ່າງໃດເພາະຝ່າຍນິກາຍນີ້ ພວກເຮົາຮູ້ວ່າຖືກຂັດຂວາງທຸກທີ່ທຸກບ່ອນ”

Paul Preaches in Rome

(ອຊຸຍ 6:9-10)

- 23 ເມື່ອເຂົານັດພົບກັບທ່ານ ຄົນຈຳນວນຫລາຍກວ່າເກົ່າໄດ້ມາຫາທີ່ບ່ອນພັກຂອງທ່ານ ທ່ານຈຶ່ງກ່າວອະທິບາຍແກ່ເຂົາ ຕັ້ງແຕ່ເຂົາຈົນຄໍ່າ ເປັນພຍານເຖິງຮາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະຊັກຊວນໃຫ້ເຂົາຮັບເຊື່ອໃນພຣະ ເຢຊູ ໂດຍໃຊ້ຂໍ້ຄວາມຈາກພຣະບັນຍັດຂອງໂມເຊ ແລະຈາກພຣະຄໍມພີຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມເປັນຫລັກ
- 24 ລາງຄົນກໍຍອມຄຳທີ່ທ່ານກ່າວນັ້ນ ແຕ່ລາງຄົນກໍບໍ່ເຊື່ອ
- 25 ເມື່ອຄວາມເຫັນບໍ່ລົງລອຍກັນເຂົາຈຶ່ງລາຈາກກັນໄປ ຫລັງຈາກໂປໂລໄດ້ກ່າວຄຳນຶ່ງຕື່ມອີກວ່າ, “ພຣະວິນຍານບໍ່ຮີ ສຸດໄດ້ຊົງກ່າວກັບບັນພະບູຣຸດຂອງທ່ານທັງຫລາຍດ້ວຍເອຊາຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມຢ່າງຖືກຕ້ອງດີແລ້ວ
- 26 ວ່າ, “ຈົ່ງໄປຫາພິລເມືອງນີ້ແລະກ່າວວ່າ ເຈົ້າທັງຫລາຍຈະໄດ້ຍິນແທ້ ແຕ່ຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈຈັກເທື່ອ ຈະໄດ້ເຫັນແທ້ ແຕ່ຈະ ບໍ່ໄດ້ສັງເກດຈັກເທື່ອ
- 27 ດ້ວຍວ່າໃຈຂອງພິລເມືອງນີ້ກໍປົກໜາ ຫຼຸກໜັກ, ຕາຂອງເຂົາກໍຫລັບເສັງ ຍ້ານວ່າເຂົາຈະສັງເກດດ້ວຍຕາ ແລະຈະໄດ້ ຍິນດ້ວຍບຫູ ແລະຈະຮູ້ດ້ວຍ ໃຈ ແລ້ວຈະຕ່າວກັບມາ ແລະເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາດີ”
- 28 ເຫດສັນນີ້ທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ການທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໂຜດໃຫ້ພົ້ນນັ້ນກໍຖືກນຳໄປເຖິງຄົນຕ່າງຊາດແລ້ວ ເຂົານັ້ນ ແຫລະ, ຈະຮັບຟັງ”
- 29 (ເມື່ອໂປໂລກ່າວຄຳເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ພວກຍິວກໍຈາກໄປ ແລະກຳລັງຖຽງກັນເອງຢູ່)
- 30 ໂປໂລໄດ້ອາສັຍຢູ່ໃນເຮືອນທີ່ຕົນເຊົ່າເອງ ແລະໄດ້ຕ້ອນຮັບຄົນທັງປວງທີ່ມາຫາ
- 31 ທັງປະກາດຮາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະສັ່ງສອນເຮືອງອັນກ່ຽວກັບພຣະອົງເຈົ້າເຢຊູຄຣິດຢ່າງເປີດເຜີຍ ໂດຍບໍ່ ມີການຂັດຂວາງ